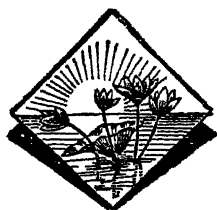

విషవైద్యము.

గ్రంథకర్త

భారతీతిర్థోపాధ్యాయ

ధవళేశ్వరపు సోమలింగాచార్యులుగారు

సన్నిపదము

కొండపల్లి వీరవెంకయ్య అండ్ సన్సు

శ్రీ సత్యనారాయణబుక్ డిపో

రాజమండ్రి

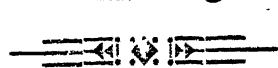
వెల ద 0—12—0

ఆంధ్రనాటకములు

య అ		య ఆ	
బళ్ళారి ధర్మవరం గోపాలా చార్యులుగారి		శ్రీ. శ్రీ. కాళ్ళూరి నాగాయణరావుగారి	
అమరావతి	1 8	వరవిక్రయము	1 8
బళ్ళారి క. బాలసరస్వతిగారి		పద్మవ్యూహము	1 8
భక్తకుకూరామ్	1 8	చిత్రాధ్యుపయం (పారంగధరి)	1 8
గురజాడ అప్పారావుగారి		బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవిగారి	
శివ్యాకులము	2 0	సత్యహరిశ్చంద్రియము	1 12
బళ్ళారి సండిత శ. ముద్రహృద్యంగారి		మానాపురం అప్పారావు	
కృష్ణశీల	1 8	షూన్లయిగారి	
అనకుళ	1 8	శిరి	1 8
భక్తకుచేల	1 8	క్రీడాద కృష్ణమూర్తికాశ్రీగారి	
కే.వాడు కొర్రాగ్ని (చరిత్రాత్మక నాటకము)	1 8	బాల్కనీయదము	1 8
చిట్టిమణి చట్టాభిషేకము అను		విష్ణుభట్ల ముద్రహృద్యంగారి	
అంకాదహనము	1 8	నారంగధరి	1 8
ద్రోణదీ వస్త్రాపహరణము	1 8	కాజ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి	
మిహిర (పద్మిని)	1 8	జన్మభూమి	1 8
ముత్తనేని వెంకట చెన్నకేశవులుగారి		అనురత్నోత్తి	1 8
కులసీదవి (సతీకులసి)	1 8	మాధవశర్మ	1 8
చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారి		గృహస్థిరాజీ	1 8
గయోపాఖ్యానము	1 12	కేదాంత కవిగారి	
ప్రసన్నయాదవము	1 8	తెనుగుతల్లి	1 8
పాణిపాతాపహరణము	1 8	ఆకలిమంట	1 8
చందాల కేశవదాసుగారి		కప్పకౌలము	1 8
కనకతార	1 8	మహారథి కర్ణ	1 8
విద్యశక్తి వి మల్లాది అచ్యుతరామ		విశ్వస్థరాజ్యం	1 8
కాశ్రీగారి		తోటమారు సత్యనారాయణరావుగారి	
మృగబాయి (అనుగ్రహనాటకం)	1 8	వీరాభిమన్య	1 8
క్రీరామలి సచ్చిదానందకాశ్రీగారి		అనార్కలి	1 8
పావిత్ర	1 8	పుత్రపతి శివాజీ	1 8
		అహల్య	1 8
		ద్రోపది వస్త్రాపహరణము	1 8

(శ్రీ) సత్యనారాయణ బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

వి ప వై ద్య ము

Acc. 6496

ప్రంథకర్త:

భారతీర్థోపాధ్యాయ ధవళేశ్వరపు సోమలింగాచార్యులుగారు

పల్లిపాఠ్యము:

కొండపల్లి వీరవేంకయ్య అండ్ సన్సు

(శ్రీ) సత్యనారాయణ బుక్ డిపో

రాజమండ్రి

1955

కాపీరైటు]

[వెల రూ 0-12-0

అ వ తా రి క

— ❦ —

విషకీటకాది స్థానర-జంగమ-కృత్రినువిషంబుల సాధ్యాసాధ్యములం దెల్పు గ్రంథరాజము, నాంగ్రంబున లేమింజేసి పూర్వులచే సాధింపబడిన సంస్కృత భాషాగ్రంథములనుండి “విషవైద్యమను” గ్రంథమును సమకూర్చివాడను. ఇందు రోగపూరితింబులగు మానవ శరీరమునం దేస బంధములగు విషపదార్థములు గర్భమునందు జీర్ణించియున్నవో, వాని వివరములను స్పష్టముగా దెల్పుట కీగ్రంథము సాక్ష్యమియగుటను. విషపదార్థము లిందు బండుపడుచుటచే ప్రతి గృహస్థునికిని మిక్కిలి యుపయుక్తమైనది. వైద్యుని సహాయ మపేక్షింపకయే యిందలి యోగంబుల నాచరించి. ఆరోగ్య మహా భాగ్యము నందగలరని సంభావించు చున్నాడను.

రాజమహేంద్రవరము }
దానవాయపేట }
4-1-1935 }

ఇట్లు
బుధజన విధేయుడు
ధవళేశ్వరపు సోమలింగాచార్యులు

విషయ సూచిక

1 మంగళాచరణము	23 పుష్పవిషములు
2 అవతారిక	24 త్వక్ సారనిర్యాసవిషములు
3 ధ్యానము	25 క్షీరవిషములు
4 వంశాభివర్ణనము	26 ధాతవిషములు
5 వచనగృహలక్షణము	27 కండవిషములు
6 విషదానాధిష్ఠానములు	28 తంత్రాత్రములందు
7 విషాన్నకార్యచికిత్సానికములు	29 చండిశ్వరతంత్రమందు
8 విషద్రవ్యాదిలక్షణములు	30 మూలాదివిషభక్షణగుణాని
9 కాకసూపానులయందు	31 కండవిషకార్యములు
10 దంతకాష్ఠమందలివిషము	32 విషసామాన్యగుణములు
11 అభ్యంగనాదివిషమిశ్రితములు	33 దూషీవిషలక్షణము
12 అన్నలేపనవికారములు	34 దూషీవిషకార్యము
13 మూఖలేపనాదిక్రియలు	35 స్థావరవిషవేగముల వివరము
14 గజాశ్వాదుల వికారములు	36 కామరత్నమునందు
15 నన్యధూమవిషములవికారము	37 దూషీవిషమునకు
16 పుష్పవిషవికారము	38 జంగమవిషవిజ్ఞానము
17 కర్ణతైలోపయోగవికారములు	39 సర్పవిషము
18 అంజనవిషవికారములు	40 కీటకవిషములందు
19 పాదుకావిషవికారములు	41 విషమూలసభక్షణవిశేషము
20 దశవిధస్థావరవిషములు	42 విషములైగినవానిలక్షణములు
21 పత్త్రవిషములు	43 విడువతగిన సర్పదష్టలు
22 విషఫలములు	44 ధన్వంతరిడివాచ
	45 సర్పసంఖ్యావివరము
	46 పాముకడుపుటకు కారణములు

47 విషమైక్యసిప్రదేశములు
 48 త్రాచువిషకార్యము
 49 పాడజాతులవిషకార్యములు
 50 సామాన్యచికిత్సలు
 51 కామరత్నమునందు
 52 దత్తాత్రేయమునందు
 53 శిరాపద్యచేయగూడనివారు
 54 క్రిమిజాతునిదానము
 55 కృత్రిమవిషాదులకు చికిత్సలు
 56 ప్రభావతీక్షణములు
 57 పులిగోనుచికిత్స
 58 త్రాటిజెట్టిచికిత్స
 59 సర్పదప్పలక్షణము
 60 పుత్రజీవియోగము
 61 విషహరచికిత్సలు
 62 అప్తభాగినిదానములు
 63 సర్వపాములకు మంత్రము
 64 మహాగారుడమంత్రము
 65 భైరవీమంత్రము
 66 తేలుమంత్రము
 67 తేలుమంత్రము
 68 పాడపాములకు
 69 వాపునకు చికిత్స
 70 గాయములకు చికిత్స
 71 ఉల్లిపామునకు చికిత్స
 72 విషముకక్కుటకు
 73 అసాధ్యవెట్టికుక్కకాటు
 74 పిచ్చికుక్కవిషములకు

75 విషజాతుకారిష్టములు
 76 విషహరాంజనము
 77 సర్పదప్పముచే జీవించనివారు
 78 ఎలుకవిషచికిత్సలు
 79 తేలువిషచికిత్స
 80 కుక్కకాటుచికిత్సలు
 81 అష్టాదశనూషికాదులు
 82 విషస్థానకార్యములు
 83 సిరాన్యధ-వమనవిధి
 84 విరేచనవిధి
 85 నస్యవిధి
 86 అంజనము
 87 ఘృతము
 88 నూషికవిషప్రకోపకాలము
 89 ప్రణాళిక చికిత్స
 90 చతుష్పాత్రులకు విష-వైరైత్తు
 తుకు కారణము
 91 వైక్రికుక్క కరచినవారి కరిష్ట
 ములు
 92 తంత్రాంతరమందు
 93 పిచ్చికుక్క కాటులకు
 94 పిచ్చికుక్క విషమునకు
 95 బలివిదానము
 96 వెట్టికుక్కధ్వను లెట్లు
 కలుగును
 97 కాల్యాణఘృతము
 98 సంజీవినీఘృతము
 99 మహాసుగంధాదిలేహ్యము

100 వివరంగములకు పథ్యాధ్యములు	118 వివీలిక-మతీక-మతీకములకు
101 వివరహితలక్షణము	119 వృత్తిగజాతి వివరము
102 కందిరీగల ద్విలక్షణము	120 మహాదశ లక్షణములు
103 ఉపముల భేదములు	121 మధ్యవిష లక్షణములు
104 జెట్టిభేదములు	122 మహావిష లక్షణములు
105 మాండుక భేదములు	123 వృత్తిగజాతి వివరము
106 చీమజాతుల లక్షణములు	124 మహాదశజ్ఞానము
107 ఈగలు	125 లూకాకావిషలక్షణము
108 దోమలు	126 చంద్రవిధానాల లక్షణములు
109 అసాధ్యకీటక వివరము	127 లూకాకావిషాన్ని సాధ్యసాధ్యములు
110 అవచార్ణ వివరము	128 కష్టసాధ్య లూకా వివరములు
111 ఉగ్రవిష కీటకలక్షణము	129 అసాధ్యలూకావివరములు
112 తేలువిష చికిత్సానిధి	130 కీటకాది వ్రణ చికిత్సలు
113 జెట్టివిషమునకు	131 విషప్రతి విషములు
114 మాండుకవిషమునకు	132 మరియు
115 విశ్వభరివిషమునకు	
116 అహితండికావిషమునకు	
117 కంఠామక విషమునకు	

ఓం

శ్రీవిరాట్పుడమాయనమః

విష వైద్యము

«««!»:»»»

1 మంగళాచరణము

శ్లో. వైద్యశాస్త్ర స్థపుడపో! విరాడూప ప్రతిష్ఠితః

విశ్వశ్రేయం విశ్వమూలం । విశ్వకర్మమహంభజే.

తా. వైద్యశాస్త్రప్రబోధమొచ్చె యందు పరమ పురుషుండును విరాట్పూవుండును సమస్తమును ప్రతిష్ఠించువాడును మరియు విశ్వమునకు శ్రేయము గూర్చువాడును విశ్వమునకు మూలమైన వాడును అగు విశ్వకర్మభగవానుని నేను నమస్కరించుచున్నాడను.

2 అవతారిక

గ్రంథ సంధాత నీయపూర్వ వైద్యశాస్త్రానుసారంబుగ “విష వైద్య”మను ప్రబంధముయొక్క నిర్విఘ్న పరిసమాప్తికై పై శ్లోకముచే నమస్కారాత్మకం బగు మంగళా చరణము గావించెదను.

3 ధ్యానము

శ్లో. సంపూర్ణచంద్రసదృశం పుండరీకవిలోచనం

ఆజానుబాహుద్విత్రయం కృష్ణసర్పనిబాలకం

కుండకుట్టలజైర్ధంతై స్వర్వావయవశోభితం

శాతం కృపాజలసిధి మక్రోధంశాస్త్రపారగం
దై నతాః బిషక్ శ్రేష్ఠం వ్యాధిచాల విచారణం
ఔషధజ్ఞం హ్యనిమిషం భిషక్సాస్త్ర విశాదం
సర్వజ్ఞం జ్ఞానసంపన్నం వ్యాయేధ్యవ్యతఃరీంసదా

పరా:—వైద్యవిద్య సభ్యసింహువారెల్లదను ముందుగా సేధవ్యం
తరిస్తవమొనర్చి పరిశుద్ధమగుఅనంబున నాశీనుండై నిర్మలహృదయ
ముతో శాస్త్రమును శోధించి రోగియొక్క రోగరీతిని బాగుగా
నష్టస్థాన పరీక్షలచేరోగమునుగుర్తించి రోగియొక్క రోగనామమును
నిర్ణయించి పథ్యాపథ్యముల రోగిజీవోధించి శుభగ్రహ కూటమునందు
ఔషధ సేవన మొనర్చునట్లు చేయుటయే వైద్య శ్రేష్ఠుని కిర్తవ్యము.

4 వంశాభివర్ణనము

కవిజనాశ్రయంబగు పావన గౌతమీతీరంబునం గల శ్రీరాజ
రాజనరేంద్ర మహారాజన్యలచే పరిపాలితంబైన రాజమహేంద్రవర
వాసులగు విశ్వకర్మ వంశోద్భవుండును, సువర్ణసగోత్రపవిత్రుండును
ధవశేష్వరపు వంశ సత్సంప్రదాయ వీరేశలింగ ద్వితీయ సుపుత్ర
నాగమాంబాగర్భపవిత్ర భారతీర్థోపాధ్యాయ బిరుదాంకిత సోమ
లింగాచార్య నామధేయుండనగు నేను ఇహపర సాధనంబగు ఆయు
ర్వేద విజ్ఞానంబును పెద్దలవలన గ్రహించి పూర్వోదాహృత శాస్త్ర
ముల శోధించి ప్రత్యేకముగ “విషవైద్యశాస్త్ర” మను గ్రంథమును
సమకూర్చి పెద్దలచే సంస్కరింపజేసినదై పరోపకారార్థమై విషప్రతి
విషాదియొగ రహస్యంబులనెల్ల సేకరించి వెల్లడింప సమకట్టినాడను.

5 వచన గృహలక్షణము

జ్ఞో, ప్రతస్త ద్విగోక్తతం శుచిభాంశం మహాచచ్చచి
సజాలకం గవాక్షాధ్యమూర్తివర్ణ నిషేవితం

వికక్షన్యప్తసంస్కృప్తం సవితానం కృతార్చనం
పరీక్షితస్త్రీపురుషంభవేచ్ఛాపిమహాననం.

తా. పాకమొనర్చుకాల గృహమున కాగ్నేయదిశయందు నిర్మించవలెను. అయ్యది విశాలమై పెక్కుగవాక్షములు గలదిగను చుట్టుప్రదేశములు దుప్తపదార్థములులేకుండ నిర్మలప్రదేశముగ నుండునట్లుజూచి అగ్నిపూజనస్కార మొందింపబడినదై శుచి ర్భూతములగు విస్తునముదాయములు పరీక్షింపబడిన స్త్రీపురుషులు గలిగి నివసంప వివాహునట్లుండవలెను.

శ్లో. తత్రాధ్యక్షం నియంతరిత్రాయోవైద్యగుణాన్వితం

శుచయోదక్షిణా దక్షావినీతాః ప్రియసర్పినాః

సంవిభక్తాః సుమనసోసిచకేశనఖాః స్థిరాః

స్నాతాదృఢం సంయమనః కృత్తోష్ణిమాః సుసంయతాః

తస్యచాహ్లాదిధేమాః సుర్వినిధాః పరికర్తృణాః.

తా. వంటకొలను పరివాలించువాడగు వైద్యుణాకరుండై యుండవలెను. అట్టి శాస్త్రమునందారితేరినవారినే గృహధికారి నియమించవలెను. వంటయింటియందు పనిచేయు సహకారులు శుచిర్భూతులుగను, నేర్పరులుగను, నీతివంతులుగను, అభిజాతీయులు గను, రూపరులుగను, మంచిమనస్సుగలవారుగను, ఎవరివిధులను వారు నెరవేర్చుకొను జ్ఞానముగలవారుగను, జాట్లు ప్రేళ్ళయండలి గోళ్ళు తీసివేయువారుగను, నిత్యస్నాతులగువారుగను, శుభ్రవస్త్ర ధారులుగను, దోషరహితులుగను సిద్ధముచేయబడిన పరికరములు గలవారలందరును వైద్యునికి వశవర్తులై యుండవగును. మరియు పశ్చాత్కర్మభేదముల పాటించువారుగ నుండవలెను.

శ్లో. ఆహారస్థితేయశ్చాపిభవంతిప్రాణినోయతః

తస్మాన్మహావసేవైద్యః ప్రమాదరహితో భవేత్

మహానిసికతోధారః పాపాదనికపాపికాః.

తా. ప్రాణులన్నియు ఆహారమే జీవితాశయమగుటచే వైద్యుడు వంటయింట ముఖ్యముగ నుండవలెను. వంటయింటగల పచ్చళ్ళు మున్నగుపనులు చేయువాడు, వంటకము చేయువాడు వైద్యవిధుల ననుసరింపవలెను.

6 విషదానాధిష్ఠానములు

శ్లో. అన్నపానీ దంతకాష్ఠే తదాభ్యంగేన లేఖనే
ఉత్పాదకకభాయేచపరిషేకేను లేపనే
స్రుతువస్త్రేషుశయ్యాసుకవచాధరణేషుచ
పాదుకాపాదపీలేషుచృష్టేషు గజవాజినాం
విషజిష్టేషుచాన్యేషు సస్యధూమాంజనాదిషు
లక్షణానిప్రవక్ష్యామి చికిత్సామప్యనంతరం.

తా. అన్నమందు-పానీయములందు దంతధావన ద్రవములందు ఆభ్యంగన ద్రవములందు నాలుకగీచుకొను వస్తువులందు దువ్వెనలు-
శరీరములందు-తలమద్దకొను పదార్థములందు, ముఖప్రక్షాళనము
లందు-కషాయములందు శయ్యలందు, కవచములందు, ఆభరణము
లందు పాదరక్షలందు, పాదపీతకములందు, ఏనుగు, గుర్రము మున్నగు
వీవులందలి జీనులందు, నస్యములందు పొగలందు, అంజనములందు
విషము ప్రయోగించుటకు సర్వమైన స్థానములు, అట్టివాని లక్షణం
బులనెరింగించి వాని చికిత్సలను వచించెదను.

7 విషాన్నకార్య చికిత్సాదికములు

శ్లో. మూర్ఛాం చర్ది మతిసార మాధ్మానం దాహవేపధూ
ఇంద్రియాణాంచ వైకృత్యం కుర్యాదామాశయంగతం
తత్రాశు మదనాలాబుచించీకోశాతకీఫలైః
ఛర్దనంధ్యుద్వసిద్ధ్యామథవాతండులాంబునా,

తా. విషాన్నము అనూశయము పొందినయెడల మూర్ఛ, వాంతి అతిహింస, కడుపుబ్బ, కడుపులోమంట, వణుకు, ఇంద్రియములు వికృతమౌదుట కలుగును. వెంటనే మంగళకాయ, చేదుగల అనబకాయ, చేదుదొండకాయ, చేదుబీరకాయలతో నొకదానిని పెరుగునందుగాని, తరవాణియందుగాని, బియ్యపుకడుగునందుగాని నలియగొట్టిన కాయనందు కలిపి త్రాగించవలెను.

8 విశ్లేషద్రవ్యాది లక్షణము

శ్లో. ద్రవద్రవ్యేషు సర్వేషు క్షీరమద్యోదకాదిషు
భవంతివివిధారాజ్యః ఘనబుద్ధ్యుఃపద్యుః
ఛాయాశ్చత్రసదృశ్యంతేదృశ్యంతేయదీపాపునః
భవంతియమలాభిద్రాస్తన్యోవ్యావికృతాస్తథా.

తా. పాలు, మద్యము మున్నగువాని యందును విషము కలుపబడినయెడల అనేకరంగులగునీతలు, నురుగు, బుడగలు కలుగును. విషముతోకూడిన ద్రవపదార్థములందు నీడ కనుపడకుండు ఒకవేళ ఛాయకనుపడినను జంటగాగాని, రంధ్రముగాగాని, చిన్నదిగాగాని, వికృతాకారముగాగాని కనుపడును. ద్రవ్యపదార్థము ములందు కల్లువికారములను వాగ్భటాచార్యుల్లు వచియించెను.

శ్లో. నీలరాజీరసేతాగ్రమాక్షీరేదధిని దృశ్యతే
శ్యావాపీతాసితాతక్రేఘ్నేపానీయసన్నిభాః
కాలోమద్యాం భసోఃక్షాద్రేహరితైవేదణోపమా.

తా. మాంసరసమునందు విషముకలిసినయెడల నల్లనిచారలు కనుపించును. పాలయంద్రెరని చారలును, పెరుగునందు శ్యామలవర్ణముగు జాడలును, మజ్జగయందు నలుపు, పసుపురంగులుగల జాడలును నేటియం దాకువచ్చనిజాడలును మద్యమందును, నీళ్ళయందును నల్లని

చారలును తేనెయ్యం దాకుపచ్చగను, నూనెయందు కొద్ది తెలుపు
గల చారలును కలిగియుండును. 6496

9 శాకనూపానులయందు

శ్లో. శాకనూన్న మాంసాని విక్లిన్నాని విరపానిచ
సద్యః పయ్యమితాసీనివగంఢాని భవంతిచ
గంధపర్ణరసైర్హీనాః సర్వేభక్షాః ఫలానిచ
పక్వాన్యాశు విశీర్యంతేపాకమానియాంతిచ.

తా. కూరలు, పప్పు, అన్నము, మాంసములు విషమిశ్రమము
లైనయెడల నీరుగమ్మి దుదిలేక అప్పునుచేసినవైనను వాడినట్లు
చలివాసనగలవై యుండును. అన్నిపిడిమంటలలో విషమిశ్రమము
వలన వాసన, రంగు, దుదిలేనివైయుండును. పండినపండ్లలో విష
ముండినచో నవి వెంటనే కుళ్ళికవానిరలె విడిపోవును. పచ్చికాయ
లందు విషమున్నచో పండ్లవలె పండిపోవును. 615.9

10 దంతకాష్ఠమండలి విషము Som

శ్లో. విశీర్యతేకూర్చకస్తుదంత కాష్ఠగతేవిషే
జిహ్వదంతౌష్ఠమాంసానాంశ్వయధుచ్ఛోషణాయతే
అథాన్యథాతక్కిపుష్పః త్యాజంబూ ఫలాస్థిభిః
సక్షోద్రైః ప్రచ్ఛిన్నైశ్చోషేకర్తవ్యం ప్రతిసారణం
అథవాకాలమూలాని త్వః సప్తచ దస్యవా
శిరీషమూషకా వాపి సక్షోద్రాః ప్రవిసారణం
జిహ్వనిర్వణ కవలాదంత కాష్ఠవదాదిశేత్.

తా. దంతకాష్ఠమందు విషమున్నచో కుంచె రాలిపోవును.
జిహ్వయును, పండ్లయును, యిగుళ్ళు, పెదవులు వాపుజెందును.
దీని చికిత్సను వచియించెద. ఆరెపువ్వు, కరక్కాయ, నేరేడుగింజలు
చూర్ణించి తేనెతోకలిపి వాపుగలచోట దుద్దిన హరించును. ముందు

వాపుచే శస్త్రముచే నాటులేసి, ఊడుగవేరుగాని, ఏడాకుల బాదమ చెట్టు పట్టగాని, దిరిసెన చెక్కగాని, మినపఆకునుగాని నూరి వేనలో కలిపి పూసిన తగ్గిపోవును. నాలుక గీచుకొన్నదానికి నిట్లే చేయవలెను.

11 అభ్యంగనాదివిషమిత్రములు

శ్లో. పిచ్చిలో బహులోభ్యంగోవిషర్లో వావిషాన్వితః
 స్ఫోటజన్మదుజాస్రావ త్వక్పాకః స్వేదనం జ్వరః
 దరణం చాపిమాంసానామభ్యంగే విషనంయుతే
 తత్రసీతాంబుసిక్తస్య కర్తవ్యమనలేపనం
 చండనం తగరం కుష్మముసీరం వేణుపత్రికా
 సోమవల్ల్యమృతా శ్వేతాపద్మం కావీయకం త్వచం
 కపిత్థరస మూత్రాభ్యాపానమే తచ్ఛయుజ్యతే.

తా. అభ్యంగన పదార్థతైలములందు విషముండినచో నవి చిక్కనై విస్తారమగు రంగు మారియుండును. అట్టివాని నుపయోగించుటచేత పొక్కులు, నొప్పి, రసికారుట, చర్మముపగులుట, చమట, జ్వరము, మాంసము ముక్కుముక్కులుగ నూడుట మున్నగు దోషములు కలుగును. అట్టి స్థితియందు రోగిశరీరమును చల్లని నీటిచే గడగి చండనము, చంగల్వకోష్ఠ, వట్టివేళ్ళు, వేణుపత్రికయును టవధి, సోమలత, తిప్పతీగ, తెల్లవన, తామరపువ్వు, అగరు మానిపసుపుబెరడును చూర్ణించి వెలగకాయలరసము, గోమూత్రముతో కలిపి త్రాగించుటయు, న్నదియే శరీరమునకు పూయటయు జరిగించిన హరించును.

12 అనులేపన వికారములు

శ్లో. ఉత్పాదనే పరీషేకే కషాయే చానులేపనే
 శయ్యావస్త్రతను త్రేమజ్జేయమభ్యంగనక్షణైః
 కేశళాతం శిరోదుఃఖం భేద్యశ్వరుధిరాగమః

గ్రంథిజన్మోత్తమాంగేషు విషజుష్టేతులేపనే
ప్రలేపాబహుశ స్తత్రభావితాః కృష్ణమృత్తికాః
ఋష్యపితృఘృతశ్వాపాలిన్ద్రితండలీయకైః
గోమయస్కరసోవాపి హితోవామాలతీరసః
రసామూషీకపర్ణ్యావాధూమోవాగారసంభవః
శోరోభ్యంగః శిరస్త్రిణం స్నానమష్టిషమేవచ
ప్రజశ్చవిషసంస్పృష్టాః సాధయేదనులేపయేత్.

తా. శరీరమునకు దుద్దళింను పదార్థములందు స్నానము చేయు కపాయములందును పూసికొను చండనాదులందును ప్రక్కయందుపయోగించు వస్త్రములందును, చొక్కాలు, శివచములు, తొడుగుకొను దుస్తులు మున్నగువానియందు విషమున్నచో తల వెంట్రుకలు రాలుట తలనొప్పి, ఇద్రియములనుండి రక్తముకాదుట, తలయందు గ్రంథులు జనించుట, మున్నగు లక్షణములు కలుగును. వీనికి ఎలుగుబంటి చేదుకట్టు, నెయ్యి, ప్రియంగులేగడ, చిత్రికూర రసములలో అనేకమాద్య భావనచేయబడిన నల్లనిమట్టిని పూయవలెను. ఆవుపేడ రసమునుగాని, మాలతీరసమునుగాని పూయవలెను, మరియు ఎలుక జెవియూకు రసముగాని, కడధూపముగాని పూయనగును. తలకు అభ్యంగనము పాగా, తలగుడ్డలు, మాలికలు, విష పూరితములైనచో పైవానికివలెనే చికిత్స చేసికొనవలెను.

13 ముఖలేపనాది క్రియలు

శ్లో. ముఖలేపే ముఖశ్యావం యుక్తమభ్యంగ లక్షణైః
పద్మినీకంటకప్రత్యైః కంటకైశ్చోపచీయతే
తత్రిత్రైద్రఘృతం పానం ప్రలేపశ్చందనం ఘృతం
పయస్యామధుకం ఘంజీబంధుజీవం పున్నరవా.

తా. ముఖమున కుపయోగించు పదార్థములందు విషముండిన ముఖము నల్లనై అభ్యంగనమువలన గలిగెడు లక్షణములలోనుండి పద్మినీకంటకమను రోగమండలి ముండ్లువంటి మొటిమలు జనించును,

వీనికి చందనము, నెయ్యి, పాలతీగ యప్తిమధుకము, గంటుభారంగి, మంకన, తెల్లగలిజీరు వీనిని పూయుచు, లోపలకు నెయ్యి, తేనె కలిపి పానము నేయవలెను.

14 గజాశ్వచాల వికారిములు

శ్లో. అస్వాస్థ్యం కుంజరాదీనాం లాలాసావోక్షీ రక్తతా
స్థిక్పాయమేథ్ర ముష్కేషు యుక్తేషు స్సోటసంభవః
తత్రాభ్యంగవదేవేష్టాయాత్మవాహనయోః క్రియా.

తా. ఏనుగు-గుఱ్ఱము మొదలగువాని వీపులకు విషమంటు నేని చొంగకాదుట, కండ్లెర్రబడుట, తుండ్లు, గుదము, శిశ్నము, భృష్ణమును ఎక్కినవానికి పొక్కులు కల్గును. దానికి చాతునకును వాహనమునకును అభ్యంగమునకువలెనే నివారోపచికిత్సలను జేయవలెను.

15 నస్యధూమవిషముల వికారములు

శ్లో. శోణితాగమనం భేద్యః శరోరుక్ల ఫసంస్రవః
నస్యధూమగతే లింగమింద్రియాణాంతువైకృతం
తత్రదుద్గైర్ల వాదీనాంసర్పిః సాతివిషైఃశృతం
పానేనస్యేచసశ్వేతం హితం సమదయంతికం,

తా. నస్యముచేయు పదార్థములందును. ధూపపాన ద్రవ్యములందును విషముకలిసిన ముక్కు నోరు మున్నగు ఇంద్రియములనుంచి రక్తముకాదుట, తలనొప్పి, నోట కఫమునుట, ఇంద్రియములువికృతింజెందుటయు కల్గును. ఆపు మున్నగువాని పాలయందు అతివసవేసి కాచి చిలికి వెన్నదీసికాచిన నెయ్యి త్రాగుటయు నస్యములకు మల్లె తేరు, వస, కల్కముతో సిద్ధముచేయబడిన నెయ్యి హితముగ నుండును.

16 పుష్పవిషవికారములు

శ్లో. గంధహాని వివర్ణత్వం పుష్పాణాం మానతాభవేత్
జ్వరతీక్ష్ణశిరో దుఃఖం వారిపూర్ణేచలోచనే

తత్రభాష్యే నితం కర్మముఖాలేపేచయత్స్యతం.

తా. పుష్కరములను పిషపూరితములైనచో సువాసన లేకుండుట, రంగు మారినపుడు, వాడీపోవుట : లిగియుండును. వానిని వాసన చూచినచో తలనొప్పి కండ్లనెరుగఁట సంభవించును. పై చికిత్సలనే వీనికిని ఉపయోగింపవగును

17 కర్ణతైలోపయోగ వికారములు

శ్లో. కర్ణతైలగతే శ్రోత్ర వైగుణ్య శోధవేదనే

కర్ణస్రావశ్చ తత్రాశుర్వర్ణం ప్రతిపూరణం

స్వరసోబహుపుత్రయాః సమృతః త్షేద్రసాయుతః

సోమపల్కః సశ్చాపిదుశ్శీతో హితి ష్యతే.

తా. విషముకలిపిన నూనె చెవియందుపోసిన శబ్దము వినబడకుండుట వికృతిగా వివరములు ఇవి, సుబుపు, రసికారుట జవించును. దానికి మంచి నూనె చెవిలోపోసి వంచివేసి పిల్లితేగలగనమును నేతిని తేనెయగలిపి పోసినను లేక చల్లని పెద్దగుమ్మలను చెక్క రసముగాని చెవియందు పోసిన నివర్తించును.

18 అంజన విషవికారములు

శ్లో. అక్రూపదేహోదాహశ్చ వేననాదృష్టివిభ్రమః

అంజనే విషసంస్పృష్టే భవేదాంధ్యమథాపివా

తత్రసద్యోఘృతం పేయం తర్పణశ్చ సమాగంధం

అంజనం మేషశృంగస్య నిర్యాసోవరుణస్యచ

ముష్కశిశ్యాజకర్ణస్య భేషోగోపితసంయుతః

కపిత్థమేషశృంగశ్చ పుష్పం భల్లాలకస్యవా

ఏకైకంకారయేత్పుష్పబంధూనాం కోరయోరపి.

తా. విషపూరితములగు అంజనము లుపయోగించుట వలన నీరుకారుట, పుసులు, మంటలు, పోట్లు, చూపుతిరుగుట, గ్రుడ్డి

తనము కలుగును. దానికి వెంటనే కాచెడు నేతిని సేవించుట. విప్పలికమాయముచే తిర్పణకర్మ చేయవలెను. పొడవత్రి ఆకురసము ఉలిమిడిచెక్క రసము, మొక్కపుచెక్కరసము, ఏపిచెక్కరసము, సముద్రపునుదుగు గోరోజనము కలిపి అంజనము చేయవలెను. వెలగ పొడపత్రి, జీడి, మంకెన, ఊడుగ వీనిలో దేని పూపులనైనను అంజనము వేయవలెను.

19 పాదుకా విషనికారములు

శ్లో. శోభః స్రావస్తథాస్వాపః పాదయోః స్ఫోటజన్మచ
భవంతివిషజుష్టాభ్యాంపాదుకాభ్యామసంశయం
ఉపాసత్పాదపీతానిపాదుకావత్ప్రసాదయేత్
భూషణానిహతార్చింషినవిభాతియథాపురా
స్థానిస్థానానిహన్యుశ్చదాహపాకావదారణైః
పాదుకాభూషణేయక్తమభ్యంగవిధిమాచరత్.

తా. పాదరక్షలు విషపూరితములయినచో కాళ్ళుపగులుట నీరుకాదుట స్వర్ణజ్ఞానము లేకుండుట కలుగును. నొప్పులు పాద పీతములు విషతుల్యములైన నిట్టిగుణములుండును. అలంకారమునకు విషముపూసిన కాంతిహీనముగ నుండును. ధరించిన స్థానములందు మంట వుండు, పగులుట కలుగును. వీనికన్నింటిని అభ్యంగనపు చికిత్సలను జేయవలెను.

20 దశవిధస్థావర విషములు

శ్లో. మూలంపత్తంఫలంపుష్పంత్వక్ క్షీరంసారవచ
నిర్యాసోధాతవత్తైవకండక్చిదశమఃస్మృతః

తా. వ్రేళ్ళు, ఆకులు, పండ్లు, పువ్వులు, పట్టలు, పాలు, చేవ, జిగురు, ధాతువులు, దుంపలు, అని స్థావరవిషములు పదివిధంబులని తెలియవలెను.

శ్లో. తత్రకీతకాళ్ళమారగుంజనుగంధగర్గరక, కర్ణాట
విద్యుచ్చిభావిజయానీత్యష్టేమూలవిపాణి

తా. యష్టిచిగురుము, కరవీరము, గురివెండ, ఈశ్వరి, గర్గరక్తము, మంగ, విద్యుచ్ఛిఖ, గంజాయి; వీనిప్రేళ్ళు విషముగ నుండును.

21. పత్రవిషములు

శ్లో. విషపత్రికాలంబావరదాయకకరంభ
మహాకరభాణిపంచపత్రివిషాణి.

తా. విషపత్రి, చేనువెనుడు, తేను, ప్రేంఖణము, అందుగ, వీని ఆకులందు విషముండును.

22. విషఫలములు

శ్లో. కుముద్వృత్తీవేణుకాకరంభామహారంభకర్కోటక
రేణుకఖద్యోతకచర్మరీభగంధాసర్పఘాతినందన
సారపాకానీతిద్వాదశిఫలవిషాణి

తా. కుముద్వృత్తి, కేణుము, ప్రేంఖణము, అందుగ, కర్కోటకము అనగా పామువంటి కాయలుగల చెట్టు, రేణుక, ఖద్యోతకము, దేవదారు, ఇభగంధ, ఈశ్వరి, నందివృక్షము ఈ 12 చెట్లకాయలును విషతుల్యములు.

23. పుష్పవిషములు

“సూత్రము:—వేత్ర, కాదంబ, వల్లిజ, కరంభ, మహాకరంభాణి పంచపుష్పవిషాణి”

తా. పేము, అడవికడిమి, వాయువిడంగాలు, ప్రేంఖణము, అందుగ, వీనిపుష్పములును విషతుల్యములు.

24. త్వక్సార నిర్వాసవిషములు

సూత్రము:—అస్త్రపాచక, కర్తరీ, సారీయక, కరఘాట, కరంభనందన, వరాటకానిసప్తత్వక్సారనిర్వాసవిషాని.

తా. అస్త్రపాచకము, కర్తరీ, సారీయకము, మంగ ప్రేంఖణము, నందివృక్షము. వరాటకము, అను నీ 7 నూని వీనిపట్ట, చేవ, జిగురు విషప్రాయములు.

25 తీరవిషములు

సూత్రము:—కముదఘ్ని, న్ను హీజాలక్షిర్యాణి త్రీణితీర
విషాణి:—

తా. కుదఘ్నియనునదియు, చెముడు, జాలక్షిరి, యనునవి
మూటిసాలును విషప్రాయములు.

26 ధాతవిషములు

సూ. షేనాశ్శృభస్మహరితాలంచ ద్వేధాతువిషే,

తా. పాపాణము, హరితాశము, యీ రెండునుధాతు
విషములు.

27 కండవిషములు

సూ. కాలకూటవత్సా భస్మపాలక కర్దమకవైరాటక
ముస్తకశృంగీవిషపుండరీక మూలకహాలాహల మహావిషకర్కటకా
నీతిత్రయోదశకండ విషాణి ఇత్యేవంపంచపంచాశత్ స్థావరవిషాణి
భవంతి.

తా. కాలకూటము, వత్సనాభము, స్మపము, పాలకము,
కర్దమకము, వైరాటము, ముస్తకము, శృంగీవిషము ప్రపుండరీకము,
మూలకము, హాలాహలము, మహావిషము, కర్కటకము, అనికండ
విషములు, 13 విధములైనవి. ఇటుల 55 స్థావరవిషములని తెలియ
వలెను.

28 తంత్రాత్రహములందు

శ్లో. సక్తుకోముస్తకః కార్కొదార్శికస్సర్వపస్తధా
నైకతోవత్సనాభశ్చ శ్వేతశృంగీతద్దేవచ
కాలకూటస్తధా మేషశృంగీదుర్దురకస్తధా
హాలాహలశ్చ కర్కట గ్రందిర్హరిద్రకస్తధా
రక్తశృంగీకేసరశ్చ యమదంష్ట్రాచసుండరి
కండబాష్టాదశైతాని ప్రాణప్రాణహారాణిహి
అదృష్టకం భేషజార్థేదశకంరసవాధకే
శస్త్రాన్యాద్యామధ్యవీర్యాః అన్యైవహ్నిసమాయతః.

తా. సత్త్వము, రూపము, కర్మము, దార్శ్వికము, సర్వప-
కము, సైకతము. సత్త్వాభిము, శ్వేతశృంగి, కాలకూటము, మేష-
శృంగము, వర్ధరకము. హాలాహలము, కర్మోటకము, గ్రంథికము,
హరిద్రకము, రిక్తశృంగి, కేశరము. యశువస్త్రము. ఈ 18 కందవిషము
లున్నా ప్రాణుల ప్రాణములకును ప్రాణమును. వెంటటి 8 బౌషధముల
యందును తక్కిన 12 విషములను సర్వములనును చూచునాత్రమే యుప-
యోగించును.

29 చందీశ్వరశంత్రమందు

శ్లో. ప్రోక్తముత్పలకందాభం చుశేష్యంసత్త్వవద్భవేత్
సత్త్వకంతద్విజారీయాద్దీప్యవేగంనాచోత్కటం
ప్రాన్యవేగంచ రోగిష్ణుం ముస్తకం ముస్తకాకృతి.
సూర్యాకృతి భవేత్కేంద్రందార్శ్వికంహిషణాకృతి
జ్వరహృత్స్వపం రోమింజ్వపాభకణాన్వితం
ఘోలసూక్ష్మకణైర్దృక్ శ్వేతపితైర్విరోమకః
జ్వరాదిసర్వరోగఘ్నః కందః సైకతయచ్చ్యుతే.
యః కందోగోస్తనాకారోఽదీర్ఘోఽగులి పంచకాన్
సఘ్నాలోగోస్తనాదూర్ధ్వఃద్వివిభోవత్సరాభకః
ఆశుకారీలఘుశ్చైవశుక్లః కృష్ణోఽన్యధాభవేత్
గోశృంగవద్విధాశృంగీశ్వేతః శ్యాన్వహిరంతరే
మేషశృంగాకృతిః కందః మేషశృంగీతికీర్తితా.
మందూకాకృతికందస్తు వర్ధరాఖ్యః ప్రకీర్తితః
తేజసాయస్యవహ్యంతే సమీపస్థామహీరుహః
గోస్తనాభైర్ద్రుచ్ఛఫలై స్తాలపత్రసముచ్ఛదైః
అంతర్నిలోబహిః శ్వేతోకందోహాలాహలాభిదః
కర్కటకర్పవత్కణిసోంతచ్ఛుదుః కర్కటః కందః
కృష్ణోమూలాగ్రయోర్మృత్తాగ్రంథికంచుకసంయుతః

స్నిగ్ధః శ్రోతసారః హారీద్రవిషఉచ్యతే
 యస్తుగోశృంగ కేబద్ధః నాసారంధాత్సృవేదస్యక్
 లఘుశ్చగోస్తనాకారః శృగీవిషఉహృతః
 శుష్కార్ధ్రకకండాభః సకింజల్కస్తద్ధైవచ
 సరమాదంష్ట్రవస్త్వధ్యైయుతోసాయమదంష్ట్రకః.

తా. 1 సక్తుకము, కలువనుంపవలెనుండి మూరిన సత్తుపిండి
 వలె నుండును. ఇది బహుతీక్రమైనది. 2 ముస్తకము తుంగదుంపల
 వలె నుండును, కొద్దివేగముగలది. 3 కూర్మము, తాబేటిరూపము
 వలె నుండును. 4 దార్ద్రకము, త్రాచుపాము పడగవంటిదుంప.
 5 సర్వపము, పైనపీచు ఆవాలవంటి పిలకలుకలిగియుండును. 6 సైక
 తము తెలుపు, పచ్చన అగు చిన్న పెద్ద పిలకలు కలిగియుండును.
 ఇవి జ్వరమును హరింపజేయును. 7 వత్సనాథము ఆవువంటి ఆకృతి
 కలిగి 5 అంగుళములు మించని పొడవుకలిగిలావులేక ఎరువు, నలుపు
 రంగులు కలిగియుండును. దీనిని సర్వబౌషధములం దుపయోగింప
 వలెను. 8 శ్వేతశృంగి ఆవుకొమ్ముమాదిరి రెండు పలవలుకలిగి
 తెలుపుగనుండును. 9 కాలకూటము, నల్లనిదుంప యొకటి తెల్లనిది
 వేరొకజాతిగలది. వాసనచూచినంతనే వికారము మృతినిగూడ
 కలిగించును. ఇది అహిచ్ఛత్రదేశమందు గలుగును. 10 మేషశృంగి,
 మేకకొమ్మువలెనుండును. 11 దుద్ధరము కప్పను పోలియుండును
 12 హాలాహలము తాటిఆకులవంటిఆకులు గుత్తులుగను ఆవుచంటివలె
 రూపముగల కాయలుగలవిగా తనసమీపమున యేచెట్టును బ్రతుక
 నివ్వనిదైయుండును. దీనిపైన తెల్లగను లోపల నల్లగను గల దుంప
 యుండును. 13 కర్కటము పీతబొరుసువంటి కఠినమైన పెచ్చుగలిగి
 యుండును. 14 హారిద్రము నునువైన కణుపులుగలిగి లోపల పచ్చ
 డనముగ నుండును. 15 శృంగకము తేలికగా ఆవుకొమ్ముకు కట్టిన
 ముక్కునుండి రక్తముస్రవించును. 16 గ్రంధికము నల్లనై కంతులు

కుటుంబము చివర మొకట గుండ్రముగనుండును. 17 కేసరము ఎండిన అల్లపుకొమ్మకొనవలెనుండి కేసరములు కలిగియుండును. 18-యమ దంష్ట్రము-చక్కపన్నువంటి నోవ్రాగము కర్రగల మంపగానుండును.

శ్లో. చత్వారివత్సనాభానిముస్తకేద్వేషకేర్తితే

షష్ఠైచనర్థపాశ్వాహుః శేఠానైకైకమేవత.

తా. వత్సనాభవిషము నాలువిధములు. ముస్తకవిషము రెండు విధములు. నర్థ విషము ఆరువిధములు, మిగిలినవిషములు ఒక్కొక్క విధముగనే యుండును.

30 మూలాదివిషభక్షణగుణాని

శ్లో. ఉద్వేషప్రసములావిష్టైఃప్రలాపోమోహవీచ
జృంభాంగోద్వేష్టనశ్వాసాజ్ఞేయాః పత్రవిషేణతు
ముష్కశోఢఃఫలవష్టైర్దాహోన్నద్వేషవీచ
భవేత్పుష్పవిష్టైఃచర్దిరాధ్మానంమోహవీచ
త్వక్సారనిర్వాసవిష్టైఃపయకైర్భవంతిహి
అస్యధౌర్గంధ్యపాపవ్యశిరోదుక్కుఃఫసంస్రవాః
ఘనాగమఃక్షీరవిషే షేఘ్నిధోజీహ్వాజిహ్వాతా
హృత్పీడనంధాతవిష్టైర్మూర్ఛా దాహశ్చతాలుని
ప్రాయేణ కాలఘాతీనివిషాజ్యేతానిర్దిశేత్
కండజానితుతీష్ణానివేషావత్స్యామివిస్తరం.

తా. మూల విషముతినిన చుట్టుకొనిపోవుట, ప్రలాపము, మోహము జనించును. పత్రవిషభక్షణవలన ఒడలు విరచుకొని పోవుట. ఆవులింతలు, శరీరము ముడుచుకొనుట, శ్వాసయు కలుగును, ఫలవిషముచే వృషణములు వాచుట, తాపము, అన్నద్వేషము జనించును. పుష్ప విషమువలన వాంతులు, కడుపుబ్బులు, మోహమున్నూ కలుగును. త్వక్సార, నిర్వాస విషాదులవలన

నోటియందు దుర్గంధము కలుషము, తలనొప్పి, నోట కఫమూకుట
కల్లును. క్షీరవిషమువలన నోటకుడుగును పచ్చుట, విరేచనములు,
నాలుక కొలుగుబోవుట జలించుట, ధానివిషమువలన గుండెలోపీడ,
మూర్ఛ, ఉపదలు ముండుబుట్టును. సాహ్యాష్టమంగ మూలాది
విషములు కొన్నిదికములు చివరివత్వాత ముండుబుట్టి చంపును.
కందవిషములు తీక్ష్ణవీర్యముగలవగుటచే అతీక్ష్ణుమే చంపివేయును.
వానిలక్షణములు వచించుచున్నాడను.

క1 కందవిషకార్యములు

శ్లో. స్పర్శజ్ఞానం కాలకూటేవేషధుస్తంభవీచచ
గ్రీవాస్తంభేవత్సనాథేపీతవిణ్మూత్రనేత్రతా
సర్వపెవాతవై గుణ్యమనాహోగ్రాధి జన్మచ
గ్రీవాదార్యల్యవాక్సంగోపాలక్యేరుమతావిహ
ప్రసేకః కర్దమాల్లేకచువిక్లేబోనేత్రపీతతా
వైరాటకేనాంగిదాఖశిరోలోకశ్చజానదతే
గాత్రస్తంభోవేషధుశ్చచాయతేనుస్త కేసతు
శృంగీవిషేణోగ్రసాదదాహూషరివివృద్ధయః
పుండిరీకేణరక్తస్వగుత్తోబుద్ధిస్తథోగలే
వైవర్ణ్యం మూలకైః చర్మహిక్మాశోఘమూఢతాః,
చిరేణోచ్ఛ్వాసితిశ్యావోనః రోహలాహవేషవై
మహావిషేణహృదయేగ్రంధిశూబోద్గమాభృశం
కర్కటేనోత్పతత్యూర్ధ్వంహసద్దశత్యపి
కందజాన్మ్యగ్రవీర్యాణిప్రయుక్తానిత్రయోజక.

తా. కాలకూటవిషము తినిన స్పర్శజ్ఞానము లేకుండుట, వణు
కుట, శరీరము బిగియుటకల్లును. వత్సనాభము తినిన మెడబిగియుట
మూత్రము పచ్చగాబోయుట, నేత్రములు కలుగుట కల్లును, సర్వవిష

ముతిన్న వాతము విత్తమునకు, బుద్ధులకులు బయలుదేరును, పాలకవిషము విత్తమునకు వాతమునకు, మాటరాకుండుట కల్గును. కర్దమవిషము తినిన వాడు నీరు వాడుట, విరోధనములగుట, కండ్లు పచ్చబాటుట కల్గును. స్త్రీరాటునను విషముతినిన ఒడలు, శిరోరోగము కల్గును, ముస్తకవిషము తినిన ఒడలు బిగియుట, వణుకుగల్గును. శృంగీవిషము తినిన ఒడలు బుర్రుననుగుట, తాపము, కడుపుబ్బు కల్గును. మూలకవిషము తినిన శరీరము రంగుమాచుట, వాంతి, ఎక్కిళ్ళు, వాపు మాడ్చవారిటు కల్గును. పుండరీకవిషము తినిన కండ్లెరబడి కడుపుబ్బును, హాలాహలము తినిన మనుష్యుడు నల్లనిశరీరముకలిగి చిరకాలమును శ్వాసవిచ్చుచుండును. మహావిషము తినిన హృదయమును గ్రధి మెక్కుటచుగు శూలయు కల్గును. కర్కలవిషమువలన పండ్లుకొడుకును నవ్వుచు ఎగిరిపడుచుండును. ఈ 13 విషములును ఉగ్రవీర్యములగు కండవిషములు ప్రయోగించిన పైన చెప్పబడిన గుణములు కల్గును.

32 విషసామాన్యగుణములు

శ్లో. సర్వాణికుశలైశ్చైత్యోన్యైతావిదశభిర్దైః
రూక్షముష్ణంతిధాతీక్షుసూక్ష్మమాశువ్యవాయచ
వికాశినిశదంచైవలఘుపాకిచతస్త్పతం
తద్రాక్ష్యతోపయేద్వాయమాన్యైత్పితంసశోణితం
మానసంమోహయేత్తైక్ష్యదంగబధాన్నినత్యపి
శరీరావయవాస్సాన్మృత్యుప్రసరిశేష్వికరోతిచ
అశుత్వాచాశుతద్ధంతివ్యాచాయాత్ప్రప్రతింభజేత్
క్షపయేచ్ఛవిహాశిత్యాద్దోషాన్ధాతూస్యలానపి
వైశిద్యాదతిచ్యేతిదుశ్చికిత్స్యశ్చలాఘనాత్
దుర్జయశ్చావిపాకిత్వాత్ స్మృత్యైశయతేదిరం

స్థావరంజగమంయచ్చక్షత్త్రిసుంచాపియద్విషం

సద్యోవ్యాపాదయేత్తత్తుజ్జేయఃశశగుణాన్వితం.

తా. సర్వవిషములు రూక్షము, ఉష్ణము, తీక్షణము, సూక్ష్మము, ఆశుకారి, వ్యవాయి, వికాసి, విశదము, లఘువు, ఆపాతి అను పది గుణములు కలవిగనుండును. రూక్షము ఆర్చుట, ఉష్ణం, వేడినికలిగించుట, తీక్షణం, ఆవాలు, మిరియములువలె ఘాటుకల్గియుండుట, సూక్ష్మం. సూక్ష్మస్రోసుస్పృంశం ప్రవేశించుట, ఆశు, శీఘ్రమేకొట్టుట, వ్యావాయి, మంధుశరీరమంతటను వ్యాపించిన తరువాత జీర్ణమగుట నికాసి, వ్యాపించు చుండగానే సంధిబంధముల వదుల్చుట విశదం, చిక్కదనము జగురు లేచిది, లఘు, తేలికగనుండునది, ఆపాకి, జలరాగ్నివలన, జీర్ణము కాకుండుట, విషము రూక్షతవలన వాతమును, తీక్షణమగుటవలన పిత్తమును, రక్తమును. ప్రకోపింపజేయును, తీక్షణతవలనమనస్సును మోహయుక్తంచేసి సౌఖ్యధములనుభవించును. సూక్ష్మతవలన, శరీరాయవముల సూక్ష్మభాగములందు ప్రవేశించి వికృతిని కలిగించును. ఆశుకారితవలన శీఘ్రమేచంపును, వ్యవాయుతవలన శరీరమంతటను వ్యాపించును, వికాశియగుటవలన దోషములను ధాతువును, మలములను, క్షీణింపజేయును. వైశద్యతవలన నిలుకడలేకయుండును. లఘుత్వమువలన, మనస్సునపొంది చికిత్సకుసాధ్యము కాకుండును. అపాకతవలన జీర్ణముగాక చాలకాలము బాధపెట్టును స్థావరవిషమైనను, జంగమవిషమైనను కృత్రిమవిషమైనను ఈపదిగుణములతోకూడియుండునని తెలియవలెను.

శిశి దూషీవిషలక్షణము

శ్లో. యత్స్థావరంజంగమకృత్రిమంవాదేహః

దశేషమంశదనిర్గతంతత్

జీర్ణంవిషఘ్నోపభిర్గతంవా

దావాగ్నివాతాతః శోషితం వా
 స్వభావతో హానిః సహీనం
 విషం హి దూషే విషతాముపైతి.

తా. స్థావరవిషముగాని జంగమవిషముగాని కృత్రిమవిషముగాని దేహమునుంచి విశ్లేషముగా వెడలక నిలువయుండినను పాతగిల్లినను విషహకావధములచే బలహీనముచేయబడినను దావాగ్నిచేతగాని గాలిచేగాని, ఎడచేగాని, అర్చివేయబడినను, స్వభావముచేత గుణహీనమైనను అట్టివిషమును మాషేవిషమందుకు.

34 దూషేవిషకార్యము

శ్లో. వీర్యాల్పభావాన్నతిపాతయేత్తత్కషా
 వృతర్షగణానుబంధితేనార్దితోభిన్న
 పురీషవర్ణోవిగంధవైశ్యమృణాః పిపాసీ
 మూర్ఛ స్వేమన్దగదవాగ్నిపక్షోభవేచ్ఛ
 దూష్యాదులింగజుష్టః ఆమాశయ
 ధైర్యవతరోగీ, యథేంద్రియపిత్రరోగీ
 భవేన్నరః ధన్వస్తసిరోయహంగం విలూన
 పక్షస్తుయథావిహస్తః స్థితంరసా
 ద్విష్వధవాయథోక్తాన్మరోతిఘాతుప్రభవా
 న్వికారాన్ కోపంచశీతానిలమద్రి నేషుయాత్యాశు
 పూర్వశ్రుణు తత్రహపంచద్రాగురుత్వంచ.
 విజృంభణంచవిశ్లేహర్షానధవాంగమర్ధః
 తతఃకరోత్యన్నమదావిపాకావరోచకం
 మండలకోశమోహన్ ధాతుక్షయంపాదక
 రాస్యశోభం దరోదరచర్దిమర్దాతిసారం
 వైవర్ణ్యమూర్ఛాకా విషమజ్వరాన్వాకుర్యా
 త్రప్రృథ్థాం ప్రబలాం తృష్ణాంవాడిన్యాద

మన్మథుడయ్యెత్తివాన్మనముననున్మన్మథుడ
యెచ్చుశుక్రంబాన్మన్మథుడయ్యెచ్చుశుక్రంబు
తాన్మన్మథుడయ్యెచ్చుశుక్రంబు ప్రకారంబు.

తా. దూషివిషము అత్మబుద్ధివైషమ్యము గలదగుటచే మరణము
వెంటనే కలిగి పొలము కష్టముచేసావలె పబడి సంవత్సరములకొలది
కోష్ఠమందల్లనేయుండును జూచితే బాధపడుచాడువిరేచనములు వెడ
లుచు శరీరపురుంగుమారి, హనన, ఎండలుగలనోరును, దప్పియుగలిగి
మూర్ఛనొందుచు వాతలు లిగి గిడ్డకస్వరముగలిగిఉత్సాహములేక
ఉదరరోగముతో నుండును. దూషివిషము అమీశాయమునం దున్న
ప్పుడు కష్టవాతరోగములు గలుగును పత్వాశయమునం దున్నప్పుడు
వాతపిత్తరోగములు కలుపడును. రాలివెల్లలు బలహీనమగు
అవయవములు కలిగిరెక్కిలూపిడిపొడవైనతెనుండును. దూషివిషము
రసాది ధాతువుల పొందినపుడు వ్యాధి సముద్దేశమునందు చెప్పినటుల
ఆయాధాతు ప్రకోపబోగములు కలిగించును. దూషివిషము చలిగాలి
ముసురు-గలదన పొలలో ప్రకోపించుచుగాని అత్యసమయములందు అతి
నిద్ర-ఒడలువిడుపు, ఆవ్రులించులు, అవయవముల కదల్చలేకపోవుటగగు
ర్పాటు, ఒడల నొప్పులు, చినుపూర్వహానిములు కలుగును. పిమ్మట
అన్నముకిన్నె వాత, ఒడ్డల్లక, అబుచి, మచ్చలు, దద్దుర్లు,
మోహము, ధాతుక్షయము, పాదములు, చేతులు, ముఖమువాచుట,
జలోదరము, వాతలులు, ఉన్మాదము, ఉబ్బు, శుక్లపక్షయము, సత్తి
మాట, కుష్టు వీనినిఅపవముయొక్క భేదముననుసరించి కలిగించును.

లికే స్థావర విషవేగముల వివరము.

శ్లో. స్థావర విషయుక్తస్యవేగేతు ప్రథమన్యకాం

శ్వావాజంవ్యాధిపేత్తిభా మాన్యాశ్వాసశ్చబాయతే

ద్వితీయే వేపధుఃస్వేదోదాహః కడూరుజస్తధా

విషమామాశయప్రాప్తం కరుతే హృదివేదనాం

తా. శోమం స్మృతియేను శూల చామాశయేభ్యశం
దుర్వధే హరితేనూనా నామతే చాస్యలోచనే
పక్వాశయగ తేతో దోహే హస్తాపాంబుక్షకూడసం
చతుర్థేభాయతేవే. తిరక్కావలి గాంవం
కవప్రశోమైర్వర్వర్వ దుర్వధేభ్యశం చామ
సర్వదోషప్రశోభ్యక్వాచానేన దేవనా
మృషేప్రజ్ఞాప్రణాకర్తృభ్యం చాస్యశివాయతే
స్కంధకృష్ణకటీభ్యం శివైర్వర్వర్వసప్తమే.

తా. స్థావరవిషయా తిరవ మనుష్యులకు ప్రథమవేగమందు
నాలుక నల్లనై నుగత, మూర్ఖత్వాన కలుగును. రెండవవేగమందు
వణును, చనుట, తాపము, శరీరముదుగడ, నొప్పులు కలుగును,
మూడవవేగమందు విషము చుట్టముననుచు పొందును, అప్పుడు
గుండెలో వేదనయు, శరీర దాబ్బకొనినప్పుడు, అమాశయమునందు
శూల కండ్లు వివర్ణమునడచి ఎచ్చరిసి ఉబ్బుట కలుగును,
విషము పక్వాశయముపొందినపుడు బొల్లవవేగము జనించును, అందు
నొప్పి, ఎక్కిళ్ళు, దగ్గు, ప్రేగులరచుట కలుగుట, రవ వేగమందు తల
బరువెక్కట, నోటినుండి తహడకాడుట, శరీరము రంగుచూడుట,
కీళ్ళయందు పొట్లు, అగ్నిలోకలుగుం కంటలును శాధకల్లును. ఆరవ
వేగమందుప్రజ్ఞానశి చుట, పెద్దవిరోచకముల కటకల్లును, ఏడవవేగము
నందు మెడ, వీపు, నడుగు విలంబజక శ్వాసబిగియుట కల్లును.

తిర శామరత్వమునందు

శ్లో. శాద్యలంటకనా తత్తం కట్టుటంరదనవీచా

నరమూత్రేనానంసిప్తమేకై కంటిపిసాపహం.

తా. గరిక, వెలిగారము, మైలతుత్తము, కట్టులము, పసపు
పస ఇందేదైన నొకటిమూరి మనవ్యమూత్రముతో త్రాగించిన
విషము హరించును.

శ్లో. నీలసర్వరూపుచ్చతుక్కుకలారస్యపుచ్చకం

త్రామేణవేష్టితంఃత్వాముద్రితాశాంచధారయేత్

తయాస్పృష్టజలం వీత్వాన్ధావకం జగము జయేత్.

తా. నల్లత్రాచుయొక్క ఊరనల్లియొక్క లోకల నెండించిన దానిని రాగిలోపెట్టి ఉంగరము చేసి అడంగరముచే స్పృశించిన జలము పానముచేసిన స్థావరజలము విషములు హరించును.

శ్లో. శీరీబ్రహ్మకంగ్రాహ్యం దేవత్యాంబంకగాన్ధీం

తద్భవం మర్దితంగాత్రేరవ్యానే విషనాశనం.

తా. దేవతీనక్షత్రమునందు దిరిగి బననికనుతీసి చందనముతో కూడ అంగదీసి శరీరమునకు పూసిన విషము హరించును.

శ్లో. వరాహగోధారకులశశికంకుటపితృకం

శ్వేతాయాగిరిః స్థాన్యశ్చఫలః మూఁచపేషయేత్

పానేసర్వవిషంహంతిమృతాన్ స్థోషితీవతి.

తా. అడవిపంది, ఉపాయ, మూస, చెవులపిల్లి, గోడి వీని చేదుకట్లు తెల్లదిం తెనవేకుకాయలచూరి పానముచేసిన సర్వవిషములు హరించును హృతునివలె పడినవాడుకూడ లేచును.

శీ7 దూషీవిషమునకు.

శ్లో. మృతంసూతం మృతంస్వర్గం శుక్ధలోహం సమాక్షికం

త్రయాణాంగంధకం తుల్యంచుర్ద్వం నాద్రద్రవైర్దినం

తచ్చుప్తమాసమేకంతుససితాక్షాద్రసంయుతం

దూషీవిషం యోగజంచ నస్యేత్యేవనసంశయః.

తా. పెట్టుమందునకు రసభస్మము, సువర్ణభస్మము, లోహభస్మము, సేమాక్షికభస్మము యివి ఒక్కొక్కభాగము గంధకము మూడుభాగములు కలబండరసముతో మర్దించి అరినతరువాత పంచ దార తేనె అనుపానముతో సేవించిన దూషీవిషము, పెట్టుమందు హరించి వీనివలన కలిగినరోగములు నివర్తించును.

శ్లో. పుత్రజీవఫలాన్మజ్జా నిష్కమాశ్రయకాంక్షయైః
వీత్వాదుషవిషంశూన్యస్థం ఘోరితగుణిధా.

తా. పుత్రజీవఫలములు దలి గుణమును ఒక నిష్కమ మెత్తు ఆవు
పాలతో కలపి త్రాగిన దూషీవిషమును బిట్టుచును హరించును.

శ్లో. సమూలపత్రాం చరాక్షీ పిష్ట్యాపి తో యమాశ్రయే
అలోద్యపానతోహంతిచు కృత్రిమహరించు.

తా. సర్పాక్షి సమూలముచూరి చరాక్షియుతో త్రాగిన
కృత్రిమవిషము హరించును.

కిరి జంగమ విషవిజ్ఞానము

శ్లో. మూషికాశుక్రవిషాః యాతాశ్చబాలావనాశ్చ
పురీషముఖసందంశిఖశుక్రకార్తరవిషాః.

తా. ఎలుకలు, శుక్రము విషముగాగలవి, పురికొసఅను
పురుగు దొంగ, మూత్రము మలము, కాటు, గోఘృ శుక్రము
ఆవర్తము విషముగాగలవి.

శ్లో. వృశ్చికవిశ్వంభర రాజీవమశోన్యచ్ఛిజ్జిహ్వాః
సముద్రవృశ్చికాశ్చాలవిషాః.

తా. తేలు విశ్వంభరము అనగా కరిచేతేలు రాజీవమత్వము
ఉచ్చటింగము, సముద్రపు తేలుతోకయందు విషముగలవిగనండును.

శ్లో. చిత్రశిరఃసరావళర్దిశతదాదుకారిమేదకళారికా
ముఖాముఖసందంశివిశర్దితమూత్రపురీషవిషాః
మక్షికాకణధజలాయుకాముఖసందంశివిషాః.

తా. చిత్రరసము, సరావళము, శర్ది, శతధాదుకము, అరిమేద
కము, శారికాముఖము, ఇవి కాటు, మలము, మూత్రము, అపానవాయువు
విషముగలవి, తేనెటీగలు, కందిగలు, జలగలు, కాటువిషముగలవి.

శ్లో. విషహస్థిసర్పకంటక పవటీమత్సాన్యస్థిచేత్య
స్థివిషాణి శకువీమత్స్య వక్తరాజివరకీమత్సాన్యశ్చ పిత్తవిషాః

తా. విషమువలన బాధించిన శత్రువులను, పాములనుక, వరటి యను చేపనుక, కరి క్షోదమును, శరలి యనుచేప, రక్త రాజి వరటి యను చేప చేతుల నుండి పరుచి.

శ్లో. సూక్ష్మజుతు నోచ్చతః కర్మణాం విదేశీనారవలభి

కాశ్యోగీధనురః శరాణాం నోహా

తా. సూక్ష్మజుతుడు, చాచ్చులనుక, వరటి, శతపది, (జెట్టి) మాకమువలభి. కృష్ణి కర్మములు (శరములు) ముల్లునంద కాటునందు విషముగలవి

శ్లో. కీటరసర్పదేహాగ్రహణాదునా తేషాన్త్యనన్తా

ముఖనంద శివిషేష్యేనాంయః పాల్కః

తా. చచ్చి విషములు ముల్లునందు సర్పములయొక్క దేహములు, శపములు విషములు. ముయు ఇందు చెప్పబడనివి నోటితో కరచిన విషము గలవి

కరి కర్మములు

శ్లో. శుక్రవత్సర్వసర్వాణాం నిష సర్వశరీరగం

కృద్దాసామేతిచాంగేధ్యః శుక్రంబద్ధధరాదివ

తేషాం బదిశవద్దస్త్రాస్త్రాసు కష్టలిచాకం

అనుద్వృత్తావిమం తస్మాన్నముచంతిభోగినః.

తా. అన్ని పాములకు విషముశుక్రమువలెనే శరీరమందంతటను వ్యాపించియుండును. సంభోగమువలన శుక్రము గ్రభితమగు నటుల కోపము వచ్చినప్పుడు విషము శరీరమునుండి బడిలి గేలమువలె వంకరగనున్న కోరలనుండి విషము గ్రక్కుచుండును. కనుకనే కోపములేనపుడు పాములు విషము విడువవు.

శ్లో. యస్మాదత్యర్థముష్ణాచతీక్షణ పరితంబివం

అంతః సర్వవిషేషూక్తః పరిషేకః స్తుశీతలః

తా. ఏకాదశముచే విషము అర్చించిమగు తీక్షణము ఉష్ణము అని వివరింపబడినది అందుచే విషములందు శీతజలాది శీతపరిశేషము చెప్పబడినది.

ఉ. కీటకములును,

శ్లో. మంక్షితేషునాన్యైశ్చైవ హుతానాం కథం
అ. కీటకమేవాన్యైశ్చైవ ప్రతిషేధ్యతే
కీటకర్షణానాన్యైశ్చైవ నిర్వహిష్యమితీతే

తా. కీటకములు విషము మంచములగుటచే విశేషముఉష్ణము లేకుండుటచే వాతకఫములను నిగిరించును. గనుక కీటకవిషములందు స్వేదకర్మ నాచరింపనయ్యును. అదియు తీవ్రవిషములుండు కీటకములచే బాధనొందునపుడు స్వల్పవిష చికిత్సలు నాచరింపవలెను.

౩. నిర్భాగముల విషములు.

శ్లో. స్వభావ దేవత్యేషు ప్రహరణానాం యోగ్యతాం
వ్యాప్యనావయనం తే హుతాన్యైశ్చైవ ధృష్టయోః
తాల్యాద్విషాన్వితం తా. నాయః ఖాదేన్మృతమాత్రయోః
యథావిషం సరోగోక్షి శ్యతే క్షయతే సివా
అతశ్చాస్య నయోర్భాగం విభజ్యం మృతమాత్రయోః
ముహూర్తాత్త దుభాదేవం ప్రహరణాదంశవర్జితం

తా. విషము పూయబడిన బాగాము ఆయుధముచే కొట్టబడిన జంతువుచకు గాయమునందు విషముండును. అటులనే పాముకరచినను గాయముకలిగి శరీర ముండుటను ముహూర్తకాలములో వ్యాపించి చంపునట్లే చపలతవలన విషజంతు మాంసభక్షణమువలన వా జా జంతుశరీరమందుగల విషమునాది నాచరించుటను రోగములుగలవాడగును లేకమృతియై నంబొందును. అందుచే విషక్రాయుధహతజంతుమాంసమునుతిన నభిజూషణలచేయు తీక్షణమగును అదేబృహద్ద మాంసమును శరీరమునుండి వెనుచేసి తక్కిన మాంసమును తీసికొనవలయును.

42 విషయత్రాగినవాని లక్షణములు.

శ్లో. సవాతం గృహధూమాభంపురీమంయోఽతిసార్యతే

అధ్యాసోఽశ్వత్థముష్ణాసోవివర్నః సాదవీడితః

ఉద్వహత్యథపే. శ్చవిషపీతంత మాదిశేత్

తా. ఎఱడు గలితోకూడ కడుధూమమువంటి రంగుగలని నేచ నములగునో శరీరము రంగు మాదునో కడుబుబ్బరము కలుగునో బల హీనుడై బాధపొందునో నురుగులుగక్కుచుండునో వాడువిషము త్రాగి చావనున్నాడని తెలియవలెను.

శ్లో. సచాస్యహృదయం చహ్నిర్విషజుష్టాదహత్యపి

తద్దిప్తానంచేతిచాయాః స్వభావాద్యావ్యప్యతిష్ఠతి

తా. హృదయము చైతన్యమునకు స్థానముగనుక విషం తన స్వభావముచే చైతన్యస్థానము నాశ్రయించును. గనుక విషముతినిన వానివిషపూరితమగు హృదయము అగ్నిదహించు అనగా కాలదు అని తెలియవలెను.

౪౩. విషవతగిన సర్పదష్టులు.

శ్లో. అశ్వత్థదేవాయతనస్య శానవల్లికనాధ్యాసచతుష్పదేషు

యామ్యేఽపిత్రేపవర్జనీయా

ఋక్షేనరామర్కసుయేచదప్తాః

దర్శికరాణాం విషమాశుఘాతిసర్వాధిచోష్ణేద్విగుణీభవంతి

అజీర్ణపిత్రాతపవీడితేషుబాలప్రమేహేవ్యధగర్భిణీషు

వృద్ధాతురక్షీణఋభుక్షీతేషుయాక్షేషుభీరువ్యధదర్శినేషు

శస్త్రక్షతేయస్యనరక్షమస్తీరా

జ్యోలతాభిశ్చనసంభవంతి

శీతాభిరద్భిశ్చనదోమహర్షః విషాభిభూతం పరివర్జయేత్తం

జిహ్వసితాయస్యలికేశశాతోవాసానభంగశ్చసకంతభంగః

కృష్ణస్సరక్షః శ్వయధుశ్చకం కేహన్వోఽస్థితస్వంసనవర్జనీయః

పరిష్కారానామ్యనిరేణివక్తాద్రక్తం స్రవేదూర్ధ్వం మధశ్చ యస్యకం
 ప్రాసాతాః సకలాశ్చయశ్చతః చాపవైశ్యః పరివర్జయేత్తు
 ఉన్మత్తమశ్యర్థముపద్రుతం వాహీనస్వరం వావ్యధవాలివర్షం
 సారిష్టమత్యర్థమ వేగినంచృతంకర్మనతత్రకుర్వాత్

తా, రానిచెట్టు, దేహాలయము, శ్మశానము, పుట్టలు, సంధ్యాకాలమున, నాల్గుతోవలందు, భరణి, మఖ, నక్షత్రములందు మర్మలయందు సర్పముచే కరువబడినవారు వర్జనీయులు, త్రాచు పామువిషము శీఘ్రకాలములో చంపునది, అన్నివిషములును ఉష్ణకాలంబున ద్విగుణంబు కలవగును. అజీర్ణ రోగులకు, ఎండదెబ్బ తినిపానికి, బాలురకు, ప్రమేహరోగులకు, గర్భవతులకు, వృద్ధులకు, రోగులకు, చిక్కిపోయినవారికి, ఆకలిగొన్నవారికి, భయపడినవారికి మునుకుపట్టినపుడు విషము రెండింతలగును. ఎవనిశరీరము రోసినరక్తము రాదో బెత్తముతోకొట్టిన దద్దుకుతేలదో చన్నీళ్ళను పోసిన గగుర్పాటు గలగదో అట్టి విషపూరితుని విడువవలెను. ఎవనినాలుక తెల్లబాగునో, నలుపుజెందునో పెంట్రికలుపాయలగునో ముక్కురంధ్రములు వికృతరూప మందునో అంతయు మూర్ఛజెందునో కాటు నలుపెక్కి రక్తముకారుచు వాచియుండునో కడలకుండునో శ్లేష్మము చిక్కబడివెడలునో ముక్కునుండి రక్తము కారుచుండునో కాటునకు నాల్గుకోరలు దిగియుండునో అట్టివానిని వైద్యుడు విడువవలెను. మతిచెడినను, క్షీణించిన స్వరము గల్గినను, శరీరము రంగుమారినను మరణలక్షణంబులని తెలిసికొనవలెను.

44 ధన్వంతరి ఉవాచ

శ్లో. ధన్వంతరిః శాస్త్రవిశాంధా
 పాదయో బాహుభ్యామగ్రశ్చ పాపృచ్ఛతి
 సర్పర భ్రాంతిభాగంచశష్టలక్షణమేవచ
 జ్ఞానంచ విషవేగానాం భగవన్ సక్తమర్తతి.

తా. మహాప్రజ్ఞానంతుడగు సర్వశాస్త్రపారంగతుడగు ధన్వంతరి పాదము లాశ్రయించి సుశ్రుతుం డిట్లుచుచున్నాడు. ఓ భగవంతుడా! సర్పము విభాగముల క్రమము, వాని కాట్ల విషవేగవిజ్ఞాన మనుగ్రహింపు డని ప్రార్థించెను.

శ్లో. తస్యతద్వచనంశృత్వాసాత్రవీడ్చిషజాంవరః

అసంఖ్యావాసుకిముఖావిఖ్యాతా న్తక్షకాదయః

మహీధరాశ్చనాగేంద్రాహుతాగ్నిసమ తేజసః

యేచాప్యజస్రంగర్జంతివర్షంతిచలపంతిచ

ససాగ రాగిరిద్వీపాద్వైరదంధార్యతేమహీ

కృద్ధానిఃశ్వాసదృష్టిభ్యాంయేహస్యరఖిలంజగత్

సమస్తేభ్యోఽస్మిన్ తేషాంకార్యంకించిచ్చికిత్సితం.

తా. అట్లు ప్రార్థించిన సుశ్రుతినిగని భగవన్వరూపుండగు ధన్వంతరి దయాళుడై ఇట్లు చెప్పెను. వాసుకి, తక్షకుడు మొదలగు సర్పములుగలవు. వారు భూమిని ధరించువాడును అగ్ని హోత్రునివంటి కాంతిగలవాడును లయియున్నారు. ఏ సర్పరాజములు సర్వదా గర్జించుచు పరించుచు, లేపించుచు ఎవరిచే సముద్రములతోడను పర్వతములతోడను కూడియుండు భూమిని ధరించుచుండిరో ఎవరు కోపముగలవారై నిశ్వాసవాయువులచేతను సర్వప్రపంచమును లయ మొనరింప గలరో వారికి చికిత్సనలన ప్రయోజనములేదు. అట్టివారి కొరకు సమస్కారము.

45 సర్పసంఖ్యావివరము

శ్లో. యేతుదంష్ట్రానిపాభీరూయేదంశతీచమూనుషాన్

తేషాంసంఖ్యాంప్రవక్ష్యామియథావదనుపూర్వశః

అశీతి స్త్యేఃసర్పాణాంభిద్యతేపంచధాతుసా

దర్శికరామండలినోరాజముస్తస్మద్దైవచ

నిర్విషావైకరంజాస్పత్రివిధాశస్త్రేపునఃస్మృతాః

కర్మిక రామండలినో రాజమంతాశ్చపన్నగాః
 తేషుకర్మిక రాజ్ఞేయావింశతిఃపట్నన్నగాః
 ద్వావింశతిర్మండలినో రాజమంతాస్తథాదశ
 నిర్విషాద్వాశజ్ఞేయావై కరంజాస్త్రయస్తథా
 వై కరంజోద్భవాస్సస్తచిత్రానుండలిరాజిణాః

తా. ఏవి దంష్ట్రులయందు విషము కలత బారి సీవములై మను
 ఘ్యులను కరచునో వాని సంఖ్యనుక్రమముగ వచింతును. పాములు
 ఎనుబది విధంబులు. ఇవి అయిదుజాతులు. అందు పడగలు గలవి
 త్రాచులు, మచ్చలుగలవి అనగా పొడలుగలవి. చారలుగల కట్ట
 పాములు తడిల్లిపాములు విషములేనివి. నీచకట్ట, ఉండుభము మొద
 లగునవి వై కరంజములు సంకరములైనవి అనియు గలవు. త్రాచులు
 26 జాతులు, మచ్చలుగలవి 32 జాతులు. చారలుగలవి 10 జాతులు
 విషములేనివి 12 జాతులు వై కరంజము 5 జాతులుగలవి. వై కరంజ
 ములవలన గలిగినవి 7 చిత్రములు, మండలవంతములు, రాజిలములు
 అని సర్పశేషములు గలవు.

46 పాము కరచుటకు కారణములు.

శ్లో. పదాభిమృష్టాదుష్టావాక్పద్ధాగ్రాసార్థినోపివ
 తేదశంశిమహాక్రోధాత్ తర్భిత్రివిధముచ్చతే,

తా. కాలుచేత్రొక్కబడినను, స్వభావముచే దషములైకోప
 ముగ నున్నను, ఆకలిగొన్నను క్రోధముతో కరచును. అనిమాడు
 కారణములు చెప్పబడినవి.

47 విషమెక్కని ప్రదేశములు.

శ్లో. వ్యాధితో ద్విగ్నడప్టానిజ్ఞేయాన్యల్పవిషాణితే
 తథాతివృద్ధబాలాభిదప్తసుల్పవిషం స్మృతం
 సువర్ణదేవబ్రహ్మర్షి యత్సద్ధంనిషేవితే
 విషమాషధియైకే చ దేకేనాకమతేవిషగ.

తా. రోగముగలపాము, బెడరినపాము, ముసలిపాము, మిక్కిలి చిన్నపాము కరచినచో విషము స్వల్పముగ నుండును. గరుత్మంతుడు, దేవఋషులు, బ్రహ్మఋషులు, యక్షులు, సిద్ధులు కాపురముండు ప్రదేశములందు విషహారావధంబులు గలచోట్ల పాముకరచినను విషము అల్పవీర్యమగుటచే శరీరమంతటను వ్యాపింపనేరదు.

త్రాచువిష్టకార్యము.

శ్లో. తత్రదర్శకరవిషేణత్వజ్ఞియః ఖదశశమాత్రపురీష
దంశకృష్ణత్వంరౌక్ష్యం సిరసాగౌరవం సంధివేదనా
కటలీపృష్ఠగ్రీవాదార్బల్యంబృంభణం వేపధుఃస్వరా
పసాదాఘుర్భురకోబడతాశుష్కిధారః కాసజ్వాలాహిక్మా
వాయోహార్షగమనశూలోద్వేషనంతృష్ణాలా
లాప్రావః ఫేరాగమనస్రోశోఽనరోధస్తా
స్తాశ్చవాతవేదనాభవంతి

తా. త్రాచుపాము విషముచే చర్మము, నేత్రములు, దంతములు, మలమూత్రములు వీనియందు బాధగలుగుట, కరచినచోట నల్లనగుట. సంధులయందు బాధ, నడుము, వెన్ను, మెడ నిలువకుండుట, ఒడలు విరచుకొనుట, ఆవలి తలు, వణుకు, కంఠధ్వని తగ్గుట, గొంతుకలో గురగురలాడుట, శరీరము మొద్దుబారి తెలివినశించుట, తేమపులు, దగ్గు, ఒగర్పు, ఎక్కిళ్ళు, ఎగడిపిరి, శూల, కాలుచేతులు వంకర్లుపోవుట, దాహము, నోటచొంగ, నురుగు, ప్రోతస్సలు బంధింప బడుట మున్నగు బాధలు కలుగును.

40 పొడజాతుల విషకార్యములు.

శ్లో. మండలివిషేణత్వగాదీనాంపీతత్వశీతాభిలాషః
పరిధూపనం నాహస్తజ్ఞోమదోమూర్ఛాజ్వరఃశోణి
తాగమనమూర్ఛామధశ్చమాంసానామవసాతనం

శ్వయధుర్దంశకోధఃపీకరూపదర్శనమాశుకోపస్తా
స్తాశ్చపిత్తవేదనాభవంతి.

తా. పొడపాములు కరచిన చర్మము, నేత్రములు, పండ్లు, మలమూత్రములు పచ్చగాగుట, చల్లదనమునుగోగుట, అవయవము లన్నింటి యందును తాపముగలుగుట, దప్పి, మత్తుమూర్ఛ, జ్వరము ఊర్ధ్వభాగమునుండి రక్తము వెళుట, కండరములు కదలుట, వాపు, కరచిన భాగమున కుళ్ళుట, నస్తువులన్నియు పచ్చగ కను పడుట, పైత్యవేదనలు కలుగును.

50 సామాన్య చికిత్సలు

శ్లో. స్వర్వైరేవాదితః శాఖాదప్తస్య దేహిణః
దంశస్యోపరిబద్ధీయాదఃప్రాశ్చతురంగ లే
ప్లోతచర్మాతనల్కానాం మృదునాన్యతమేవచ
నగచ్ఛతివిషం దేహమరిష్టాభిర్నినివారితం
దహేద్దంశమధోత్క్రోత్యయత్రబంధోసజాయతే
అచూషణఛేదదాహఃసర్వత్రైవతుపూజితాః
ప్రతిపూర్వముఖంవస్త్రైర్నితమాభూషణంభవేత్
సదప్తవ్యోఽథవా సర్వోలోష్టోవాపిహితతత్క్షణం.

తా. కాళ్ళయందుగాని, చేతులందుగాని, పాముకరచిన మనుష్యుడు మొదలగువారికి వెంటనే కరచినస్థలమునకు నాలుగుఅంగుళములపైని తోలుచేగాని, గుడ్డపీలికచేగాని మెత్తని పట్టచేగాని గట్టిగ కట్టవలెను. అట్లు కట్టినందున విషము త్వరగా శరీరమునకు వ్యాపింపనేరదు. అట్లుకట్టుట జరుగనిచో కాటుకగ్గరచీల్చి ఇనుపమేకు కాల్చి ఆకాటుకగ్గర కాల్చువలెను. అచట నొక గొట్టముంచి నోటగుడ్డ అడ్డముపెట్టి గొట్టమునుండి రక్తమును పీల్చువలెను.

ఇట్లు పాముకాటులందు కాల్పుట, ఖండించుట మంచిది. కరచిన పామును పట్టించి బెడ్డను కరిపించవలెను.

51 కామరత్నమునందు

శ్లో. సూతకంగంధకం తుత్థంటంకణం రజసీసమం

దేవదాల్యారపైర్మర్మ్యం దిననిష్కంశు భక్షయేత్

కాలశైలాశనిర్నామరసః సర్పవిషాపహః.

తా. పాదరసము, గంధకము, మైలతుత్థము, వెలిగారము, పసుపు సమభాగముగ దేవదాళిరసముతో ఒకదిన మర్దించి యుంచి నిష్కమైత్తు భక్షించిన సర్పవిషములు హరించును.

52 దత్తాత్రేయ తంత్రమున

శ్లో. సోమరాజీబీజచూర్ణం సకృద్గోమూత్రభావితం

చరాచరవి ఘ్నంతస్మృత సంజీవనాభిదం

కటుతుంచ్యుర్భవం మూలం సకృద్గోమూత్రభావితం

ఛాయాశుష్టంవటీంమూత్రైః పాణిలేపోవిషాపహం

పంచాంగమశ్వగంధాయాః చాగ్నిమూత్రేణపేషయేత్

లేపేపానేనసం దేహానానావిషవినాశనం.

తా. బావంచాలచూర్ణము ఒక సారి గోమూత్రముతో భావన చేసి సేవించిన స్థావరజంగమ విషంబులు హరించును; చేదానబవేరు గోమూత్రముతో భావనచేసి నీడనార్చి మూత్రముతో అరుగదీసి చేతులకు రాచిన విషముహరించును. పువ్వులు, కాయలుగలపెన్నేరు చెట్టు సమూలమును ఆడమేక మూత్రముతోనూరి కరచినచోటరాచి లోపలకు యిచ్చిన హరించును.

53 శిరావ్యధ్యచేయగూడనివాడు

శ్లో. గర్భిణీబాలవృద్ధానాం శిరావ్యధవివర్జితం

విషార్తానాం యథోద్ధిష్టం విధానం శస్యతేషుధు.

తా. గర్భిణులకు, వృద్ధులకు, బాలురకు శిరావ్యధకర్మలు చేయరాదు. విషమునకు చెప్పిన అవశీషాంజనాది తీక్షణకర్మలు వడలి మృదువుగనుండు సామాన్యచికిత్సలం జేయవలెను.

54 క్రిమిజంతు విషనిదానము

శ్లో. అనేకవిషజీవానాంచూర్ణం ముఖవిమైద్యశం
మిశ్రితంనఖదంతైశ్చలోహాద్యం చూర్ణసంచయం
కృత్రిమంతువిషంఖ్యాతం పక్షిమాసాద్విబాధితే
అలస్యం కురుతేజాద్యం కాసత్వాగబలక్షయం
రక్తస్రావోజ్వరశ్శోభాపీతచక్షుశ్చలక్షణం.

తా. సర్పములు మొదలుగాగల విషజంతువులయొక్క గోళ్లు కోరలు, లోహములు మొదలగువాని భస్మములు మానవులు భుజించు అన్నాదులందు గలపియిచ్చు అనేకరీతుల విషములను ప్రయోగించు వానిని కృత్రిమవిషంబులనబడును. ఇవి క్రమముగా పక్షము, మానముదినంబులలో శరీరుందలి రక్తమును జెరచి విషమవ్యాపించి బాధించును. వానిలక్షణములను నచి చెదను. అలస్యము, రోగము, దగ్గు, ఉబ్బసము, బలహీనత, రక్తస్రావము, జ్వరము, వాపు, నేత్రములు పసపువర్ణము, జెండుట మున్నగు లక్షణములు శరీరమునందు వ్యాపించును.

55 కృత్రిమవిషాదులను చికిత్సలు

శ్లో. మృతంస్వర్ణం శుద్ధసూతం శుద్ధవై హేమాక్షికం
త్రయాణాం గంధకం తుల్యం మర్ద్యం కన్యాద్రవవైర్దిసం
తచ్చుష్కం ససితక్షౌద్రం మాషైకం లేహయేత్సదా
పన్నీమూలం శృతింక్షీరైరనుస్యార్దరవాశనం.

తా. సువర్ణభస్మము, శుద్ధిచేసినరసము, శుద్ధిచేసిన హేమాక్షికములు, యీమాడు సమభాగములు లేసి యీమాటికిని సమము శుద్ధిచేసిన గంధమునుకలిపి కలబందరసముతో ఒకరోజుమర్దించినదను ఎండించి మినపగింజంత మాత్రలుచేసి అందొకమాత్రను పంచదార,

తేనె అనుపానముతో పుచ్చుకొన్న వెబ్బడినే ఆవుపాలతోచిత్రమూల రసమునుపోసి కాచి త్రాగిన కృత్రిమవిషములు నివర్తించును.

శ్లో. శటీపుష్కరమూలంచ పాచ్యంపారావ పిత్తకం

తత్పిబేచ్ఛితలం పానేగర శృష్టాజ్య రావహం.

తా. కచ్చూరములు, పుష్కరమూలము, తెల్లపావురపుట్టి చేదుకట్టు సమభాగములుగ చూర్ణించి చల్లని నీళ్ళతో సేవించిన కృత్రిమవిషమువలన గలిగిన జ్వరము, దాహము నివర్తించును.

శ్లో. వృషభూనింబ పత్రాణి పటోలంచ పలం పలం

తోయేచాష్ట గుణేక్వాధం పాడి శేషం సమాహరేత్

క్వాథతుల్యం ఘృతంగవ్యం ఘృతాక్లమథ యూరసం

ఘృత శేషం పచేశ్వర్వం పానాద్విషహరం ఘృతం.

తా. అడ్డగుము, నేలవేము, చేమపొట్లతీగ ఆకులు వీనిని దినుసునకు పలిమెళుచొప్పున నీ్వకరించి దంచి ఇరువది నాలుగు పలముల నీళ్ళునుజోసి నాల్గవభాగము మిగులునట్లు కషాయముకాచి దానికి సమము ఆవునెయ్యి, అనేతికి సమానము కరక్కాయల రము గలిపి తైలవక్తముగ వండిరి కరీతినీసేవించినవిషదోషముహరించును.

శ్లో. సమూలపత్రాం సర్పాక్షీం జలేన క్వధితాంపిబేత్

నరమూత్రైశ్చవా పిష్టాం పిబేత్సర్వ గర్వాపహం.

తా. సర్పాక్షి సమూలమును రోటితోవేసి దంచి యుడకము పోసి కషాయముకాచి యుక్తముగ సేవించినను, సర్పాక్షినినరమూత్రముతో నూరి త్రాగినను సర్వవిషములు హరించును.

శ్లో. వ్యవ్రోధోరజసి కుష్ఠం పిష్టాజ్యం గృహధూమకం

తంషలీయః మూలేన కర్షంగం హరంపి బేత్.

తా. మర్రియూడలు, పసుపు, చంగిల్వొమ్మ, కడుధూపము చిద్రివేరు, వీనిని సమానముగచూరి కర్షప్రమాణము నేతిలో గలిపి సేవించిన విషదోషములు హరించును.

56 ప్రభావతీ వటుకములు.

శ్లో. హరిద్రానింబపత్రాణి విప్పలీమరిచానిచ
విళంగం భద్రముస్తాచ జీరకం విశ్వభేషజం
చిత్రకంసైంధవం కుష్టుం నిమం పాతాహరీతకీ
వతాని సమభాగానిహ్యజా నూత్రేణపేషయేత్
చణప్రమాణ వటికాశ్చాయా శుష్కాశ్చకారయేత్
ఏకాముష్ణోదక్షై పీతావిషూంచీచన్యహాతి
లూతవిస్ఫోటభేదంచ గోమూత్రేణవిలేపయేత్
అష్టైత్రకేణసేవేతి సర్పదష్టవిషంహరేత్
మహారక్తప్రవాహేతు శ్రీగంధేనసమంపిబేత్
అగ్గక్షీరయుతం తేష్వవృశ్చికాదివిషంహరేత్
హంతిపుష్పంచపటలం రంభాకందారసాన్వితం
కాకమాచీరపైః పీత్యాతి గాణివినాశయేత్
నీలికాంపైః కృత్వాగత్వంవినాశయేత్
గుణేనమిశ్రితంభుక్వావాతిరోగంవినాశయేత్
భృంగరాజరపైః పీత్యాశిరసోదహనుద్భృశం
తండులోడః సంమిశ్రంకానకృచ్ఛంవిశాశయేత్
గోమూత్రేణయుతంపీత్యాస్తీహరోగంవినాశయేత్
ఛాగక్షీరసమాయుక్తంవటికాంచాశ్వగంధికాం
పీత్యామండలపర్యంతంరాజయత్కృవినాశనం.

తా. మ్రానిపసుపు, వేపాకు, పిప్పలి, మిరియాలు, వాయువి
డంగములు, భద్రముస్తలు, జీరకర, శొంఠి. చిత్రమూలం, సైంధవ
లవణం, చంగల్వకోష్ఠు, అతివస, చిడుబొద్ది, కరక్కాయ, వీనిని
సమాంశములుగ భల్వమందుంచి మేకమూత్రముతో మర్దింపి నెనగ
గిజలంత మాత్రలుజేసి నీడనార్చి అందొకమూత్రను వేడినీళ్ళతో
సేవించిన ఏళూచిరోగమును, ఆవుమూత్రముతో సేవించిన విస్ఫోట-

నేలగుమ్మడు వేరు గంధమును సేవించిన పేరులేని పాముకాదు. విషములు సహనివర్తించును పాపర వేశ్యతనముగాని ఈశ్వర చెట్టుసమూలరసముగాని చిట్టివేశ్యరసముగాని భక్షించిన విషనివాణముగును. కాసరగడ్డను బిళ్ళలుగకోసి జల్లేపచాలతో నేడుమార్లు భావనజేసి నీడ నార్చి చింతగింజప్రమాణము సేవించిన సర్వవిషములు హరించును.

శ్లో. ఇతిసర్పవిషాదీనాం సర్వస్థానగ తేతథా

గోక్షీరైరజనీక్వాధం పిబేత్సర్వవిషాపహం.

తా. ఆప్రచాలలోపచ్చిపసుపుగలపి కషాయంకాచిత్రాగినసర్వస్థానములజెందిన పాము మొదలగు విషములు నివర్తించును.

శ్లో. గోమూత్రైర్నరమూత్రైర్వా పురాణేఽఘృతేనవా

హరిద్రాపానమాత్రేణ విషంహంతిచరాచరం.

తా. పచ్చిపసుపుపాడినిగోమూత్రముతోగాని, నరమూత్రముతోగాని, ప్రాతనేతితోగాని భక్షించిన స్థావర, జంగమాది సర్వవిషంబులును హరించును.

శ్లో. అశ్వగంధామేఘనాదో గోమూత్రేమహిసాక్షికం

గృహధూమయతంతేహ శివకంఠవిషాపహం.

తా. పెన్నేరుగడ్డ, చిట్టివేరు, మహిసాక్షి, గుగ్గిలము, కరుధూపము, వీసినెల్ల నాపు మూత్రముతో నూరి లేపనముచేసిన కాలకూట విషములు గూడ నివర్తించును.

శ్లో. పంచాంగమశ్వగంధాయాః భాగమూత్రేపేణషయేత్

లేపనాన్నేహసంజేహో గానసావిషనాశనం.

తా. పెన్నేరు సమూలమును మేకమూత్రముతోనూరిమర్దించిన దాసరిపాము కరచిన విషము సంజేహములేకుండ దిగును మరియు అమావాస్య ఆదివారంనాడు భూతాంశపువేరును తెచ్చి దాచి పాముకరచినచో గంధము తీసి అందో నూనెబొట్టును గలిపి త్రాగిన సర్పవిషములు నివర్తించును.

శ్లో. కర్కటీమూలలేపేనసర్పజష్టస్సుఖిభవేత్

తా. అగాకరవేదులు మర్దించిన స్వవిషములు వివర్తించును.

శ్లో. అలంబుబీజంచకరంజబీజాశోశాతకీబీజశిరీషబీజా

గోమూత్రపిష్టంపరమేతిదిష్టపాహాడినాసర్పవిషాపహారం.

తా. చేదానపపుష్పపుష్పములు కానుగవిత్తులు చేదుబీరవిత్తులు దిరి
శేనపువిత్తులు వీనిని సమాంశముగా నావుమూత్రాన నూరి అవుపంచి
తముతోడనే గలిపి సేవించిన అన్ని పాములవిషములు హరించును.

శ్లో. శ్వేతార్కమూలం కుటుబస్యమూలం

శోశాతకీహింగువచాసమేతం

అజేనమూత్రేణకటుత్రయంచ

వష్టవిషంహంత్యపికాలకూటమ్.

తా. తెల్లజల్లేడుశేడు, కొడిశపాలు, చేదుబీరవిత్తులు, యిం
గువ, వస త్రికటుకములు వీనిని సమాంశములుగ మేకమూత్రముతో
నూరి మేకపంచితముతో గలిపి భక్షించిన కాలకూటాది సర్పవిష
ములు హరించును. మున్నూరు కరక్కాయలను భక్షణజేసిన
సమస్తమైన పాముల విషంబులును, నివర్తించును.

తే. గీ. బద్ధభవుడెట్లు కర్కోటః వాసునకును

శంఖపాలుని దక్షుని ధ కలునకును

ఘనపద్మక నంతున ధ కనవరతము

విషహరంబుల నన్నింటి ధ విశదపఁ చె.

62 ఋషభాని నిదానాదులు.

ఆదివారమున కరిచిన పామును అనంతుడందుడు. అదికరిచిన
చోట దాపలవిషముండును గాన మీగాలుమీద ఆ, ఆ, ఆ, అను
అక్షరములువ్రాసి 'అనంత హేలి, హేలి విజయా విజయాయస్వాహా'
అనుమంత్రముతో నభిమంత్రించిన విషముదిగిపోవును. ఈమంత్రము
తోడనే ఉప్పును నువ్వులనూనెను మంత్రించి త్రాగించిన ఆదివారము
నాడు గరిచిన అనంతుడనే పామువిషము దిగిపోవును.

సోమవారమున గరచిన పామును వాసుకియందురు. అది కరచినచోట దాపలవిషముండును. గాన మోకాలికిలుమీద ఆ, ఆ, ఆ, అను అక్షరములు వ్రాసి 'వాసుకి వాసుకి వాసుకి హేలి హేలి విజయాయస్వాహా' అనుమంత్రముతో మోకాలిమీద దిగమంత్రించి 5 కరక్కాయల చూర్ణముతో నేయి కలిపి మంత్రించిత్రాగించిన సోమవారమున గరచిన వాసుకి యను పామువిషము దిగును.

మంగళవారమునాడు కరచెడు పామును తక్షకుడందురు. అది కరచినచోట వెలుపట విషముండును. కావున కంఠమునందు లి, లి, లి, అను అక్షరములను వ్రాసి 'తక్షక తక్షక హేలి హేలి విజయాయస్వాహా' దిగుదిగు ఓంగురుప్రసాదం' అనుమంత్రముతో మంత్రించి వేపాకును, రావిచెక్కిను నూరి రసముతీసి పై మంత్రించి త్రాగించిన మంగళవారమున గరచిన తక్షకుడనే పామువిషము దిగును.

బుధవారమునాడు గరచిన పామును కర్కొటకుడందురు. అది కరచినచోట దాపలవిషముండును. కావున నాభిస్థానమును హః అను యక్షరమును వ్రాసి 'కర్కొటకా హిలిహిలి విజయా విజయాయస్వాహా' ఓంగురుప్రసాదం' అని యభిమంత్రించి ఉప్పునూనెను సీళ్ళతోనూరి మంత్రించి త్రాగించిన బుధవారమునాడు గరచిన కర్కొటకుడను పాము విషము దిగును.

గురువారమునాడు కరచిన పాము పద్మకుడనబడును. అది కరచినచోట వెలుపట విషముండును. కావున ఆ అనుబీజాక్షరమును తొమ్మిదవ్రాసి 'పద్మాఖ్యా హిలి హిలి విజయాయస్వాహా' దిగుదిగు ఓంగురుప్రసాదం' అని తొమ్మిదవ్రాసి దిగమంత్రించి పెన్నేరు గడ్డరసమును నభిమంత్రించి త్రాగించిన గురువారమునాడు కరచిన పద్మకుడను పామువిషము దిగిపోవును.

శుక్రవారమున కరచిన పామును మహాపద్మకుడనబడును. అది కరచినచోట దాపల విషముండును. గాన కంఠమున ఆ అనుబీజాక్షర

మును వ్రాసి 'మహాపద్మకా హిలి హిలి విజయస్వాహా' అను మంత్రముతో కంఠమునదిగ మంత్రించి ప్రాతచింతపండును నీళ్ళలోగలిపి యభిమంత్రించి త్రాగించిన శుక్రవారము రాడు కరచిన మహాపద్మకుడ నే, పామువిషము దిగును.

శనివారమును శంఖపాలకమందురు. అదికరచినచోట దాపల విషముండును. కావున నేత్రములమీద ఓం అను బీజాక్షరమును వ్రాసిన 'శంఖపాలశంఖపాల హిలిహిలి : జయాయస్వాహా' అను మంత్రముతో నేత్రములతో అభిమంత్రించి బెల్లమును నీళ్ళతో మంత్రించి త్రాగించిన శనివారమునాడు కరచిన పాము విషముదిగును. శనివారము ప్రాద్దుకూకగా కరచిన పామును సకలుడందురు. అది కరచినచోట దాపల విషముండును. కావున నడితలమీద ఓం అను బీజాక్షరమును వ్రాసి 'కురికురి హిరిహిరి విజయా విజయాయస్వాహా' అను మంత్రముతో నడితలమీద మంత్రించి నెయ్యి, అనుపకట్టు, బెల్లము అనువాని నేకముజేసి అభిమంత్రించి త్రాగించిన శనివారమున ప్రాద్దుకూకటిని కరచిన సకలుడను పాము విషముదిగిపోవును. ఇట్లు బ్రహ్మగారుడ మనుశాస్త్రమునందు అష్టఫణినిదానంబులు జెప్పబడియెను. బీజాక్షరములు వ్రాసినచోట నే మంత్రించవలెను.

63 సర్వపాములకు మంత్రము.

“అథోనాగో నాలోచిత్ర బారోబోడాతీరో

జాతిజింఝిపీతి కావోసర్వో కాటూలూరేనో

బ్యాజేతోజాతి ఈశ్వర పార్వతిం కరోకోటికోటిఅజ్ఞ

ఊరికి ఉత్తరానవున్న గిరిపర్వతం పర్వతంమీదచెట్టు చెట్టు క్రిందపుట్ట పుట్టలో 300 ముచ్చ తేళ్ళు, 400 నల్ల తేళ్ళు, 500 యెర్ర తేళ్ళు, 600 ఆకు తేళ్ళు అందులో ఒక తేలు సువైకుట్టు సీరైదిగు మీగూరువు నల్లేరు నాగేంద్రుడాన చల్లగదిగు.

64 మహాగామదమంత్రము.

1 ఓం నమోభగవతే మహాగారుడాయ త్రైలోక్యపరిపూజితాయ శ్రీవిష్ణు వాహనాయ వజ్రనఖాయ వజ్రతుండా వజ్రపతౌ లంకృత శరీరాయ సర్వశత్రునిబద్ధణాయ ఏహి మహాగారుడ దుష్టాన్ నాగాన్ ఛింది ఛింది దుష్టాన్ రాక్షసాన్ ఛింది ఛింది ఆవేశయ ఆవేశయ బద్ధోహం పట్ స్వాహా.

ఈమంత్రముతో సాము కరచినదను వార్త తెచ్చినవానికి చేతనొక చెంబు నిండుగా నీళ్ళు తెప్పించి పైని వ్రాయబడిన మంత్రముచే ముమ్మారు మంత్రించి గుటగుట త్రాగించవలెను. ఇక్కడ యీతడు నీరుత్రాగునదికి అక్కడ సాముకరచినవానికి విషము దిగిపోయి సుఖముగా నుండును.

65 భైరవీమంత్రము.

2 “ఓం నమోభగవతి స్వచ్ఛందభైరవి కాలకూటవిషం స్ఫోటయ స్ఫోటయ విస్ఫురయ విస్ఫురయ ఖాదయ ఖాదయ అవతారయ అవతారయ నాస్తివిషసాలాహల విషసంయోగ స్థావర విషఅత్యుగ్రవిషజంగమ విషకాల చంచురూపర ఇష్టమంత్రః తట ధ్వాయగ ఇధయ ఇధయ ఓంకాలయ మహాకాలయ కాలమర్దదేవి అమృత గర్భదేవి ఓం ఓం ఫట్ ఫట్ స్వాహా”

66 తేలుమంత్రము

3 “ఓం ఓం పట్ స్వాహా” అను మంత్రముచే నేడుసార్లు జలమును అభిమంత్రించి తేలుకుట్టినచోట జల్లవలెను.

4 దిరిసెనపూవుతోడిమ నీటిలోముంచి “హం హిం మం చం ఓం అను మంత్రము చే అభిమంత్రించి అజలమగునైత్రాగించవలెను.

67 తేలు మంత్రము

క్లోయఃకృత్తి కామూలమఖావిశాఖాసార్పాంతకార్ద్రానుభుజుదవ్యః
నవై న నేయేన సురక్షితోపి వ్రాహ్మణిమృత్యుంభయదంమనుష్యం

తా. కృత్తిక, మూల, మఖ, విశాఖ, ఆశ్లేష, భరణి ఆర్ద్ర) నక్షత్రములయందు పాముచే గరువఁ బడినవాడు గరుత్మంతునిచే రక్షింపబడినను మృతిజెందును. (పాము కరచినవానికి నాగముషిణి చెక్కనూరి త్రాగించిన పాము విషము దిగును.)

68 పొడపాములకు

పొడపాములకు తిప్పతీగ వేరు, నాగమల్లెవేరు, ఊడుగ వేరు, పుట్టపొడరు వేరు, వస్త్రఘాలితపు వేరు, నీలివేరు, తీగముషిణివేరు, మిరియాలు వీనిని సమానభాగాలుగా నీళ్ళతోనూరి కుంకుడుగింజలంత మాత్రను రేపుచూపు ఒక్కొక్కమాత్ర వేడినీళ్ళతో సేవించిన పొడపాముల విషము నివర్తించును. పత్యం వేడినీళ్ళన్నమును తినవలెను.

69 వాపునకు చికిత్స

జిల్లేడాకునుగాని, మారేడాకునుగాని మారి కలితో నుడికించి మూడేసికట్టు గట్టి తరువాత దిరిసెంపాకు పుట్టపొడరాకు, జిల్లేడాకు అను వాని రసములతో మిరియపు పొడినిగలిపి వాపులపై మర్దించిన పాముకాటువలన గలిగిన వాపులు హరించును.

70 గాయములకు చికిత్స.

జెముడువేరు, పుట్టపొడవేరు, జిల్లేడువేరు, నాగమల్లివేరు, తీగముషిణివేరు, పరిమవేరు, ముషిణిచిగుళ్ళు, వీనిని సమానముగా తీసి మెత్తగానూరి ముద్దగానూరి చిట్టాముడముతోగలిపి లేహ్యపాకముగ నుడికించి అందు మిరియాలు చెంగల్వకోష్ఠు, కవిరి అనివానిచూర్ణము రి భాగములును గుగ్గిలపుచూర్ణము రి భాగములు గలిపి మర్దించి వేయవలెను.

71 ఉల్లిపామునకు చికిత్స

తిప్పతీగ, నాగముషిణివేరు, మారేడువేరు, యిందువవేరు, సెరిజవేరు, దిరిశెనపువేరు, తెల్లజిల్లేడువేరు, మిరియాలు, వీనినిసమాంశము

లుగా నీళ్ళతోనూరి ఇండుపకాయంతి చూత్రలుజేసి యందొక మాత్రను సేవించిన ఉల్లిపాము నివర్తించును. పత్యము చప్పిడి.

72 విషము కక్కుటకు

కుంకుడువేరునునూరి కుంకుడుగింజలంత సేవించిన విషముకక్కుదురు.

73 అసాధ్య వెట్టికుక్కకాటు.

శ్లో. శ్వాడయోభిహితావ్యాలా వాతపిత్త ప్రకోపణః

అంతంకరోతి డప్తన్తుతేహం చేష్టాందతనరః

బహుశః ప్రతికుర్వాణో నచిరాన్న్రియతేచనః

తా. వెత్రికుక్కమున్నగు హింసాకర జంతువిషములచే వాత పిత్త ప్రకోపములు జనించును, కరువబడినవాడు వానిచేష్టలను ధ్వనిని చేయును. ఆచేష్టలధ్వనులను మిక్కుటముగా చేయువాడు శీఘ్రగతిని యమలోకంబున కేగును.

74 పిచ్చికుక్క విషములకు.

శ్లో. పలలంతిలతైలంచ రూపికాయాః పయోగుడః

నిహంతి విషమాలర్కం మేఘబృందమివానిలః.

తా. మాంసము, నువ్వులనూనె. తెల్లజిల్లేడుపాలు, బెల్లము సమానముగా కలిపి భక్షించిన పిచ్చికుక్కవిషము మేఘములచే ఆవరింపబడిన ఆకాశము గాలివలన నెట్లు పటాపంచలగునో అవిధముగా హరించును.

శ్లో. విప్రస్వాద్యదంశంతైర్ద్రప్తే సర్పిషా పరిదాహితం

ప్రదిహ్యాదగధైసర్పిః పురాణం వాపిపాయయేత్

అర్కక్షీరయుతం బాస్యడద్యాచ్చీర్ష విరేచనం

శ్వేతాంపునర్నవాంచాస్యడద్యాధుత్తూరకాయతాం.

తా. పిచ్చికుక్క నక్క కరువబడిన స్థానమున నేతితోకాల్చి రక్తమును స్రవించజేసి విషహరౌషధములచే పూయవలెను.

ప్రాతనేతిని త్రాగించివలెను. జిల్లేడుపాలతోకూడిన వస్యములను చేయవలెను. తెల్లగలిజేడు నల్లమెత్తవేళ్ళు కలిపి లోపలకిచ్చేది.

76 విషజంతు కారిష్టములు.

శ్లో. యోచాపిభ లేద్దుష్టస్య చేష్టాదుతంసరః
 బహుళఃప్రతికుర్వాణఃక్రియాహీనోవినశ్యతి
 దంష్ట్రీణామేనదష్టస్యతద్రూపంయదివశ్యతి
 అపువాయదివాదర్శేరిష్టంతస్యవినిర్దిశేత్
 త్రస్యత్యకస్యాద్యోభీష్టంశృత్వాప్యాపివాజలం
 జలత్రాసంతువిద్యాత్తంరిష్టంతదపికోర్తితం
 అదష్టోవాజలత్రాసినకథంచనసిధ్యతి
 ప్రసుప్తోధోత్థితోవాపిస్వస్తిస్త్రస్తోనసిధ్యతి.

తా. ఎవడు ఏజంతువువలన కరువబడునో ఆజంతువుయొక్క చేష్టలు, కూతలు, అనేకపర్యాయములు చేయుచు తనశరీరవ్యాపారములను గుర్తెరుంగకుండునో వాడు మృతిజెందును, అర్థమందుగాని, నీటియందుగాని తన్నుకరచిన జంతురూపమును గాంచునో వాడును జీవింపడు. ఎవడు ఎల్లప్పుడును నీళ్ళపేరును చెప్పినను, చూచినను బెదురుచుండునో అట్టిరోగమునుజలద్రాసముని చెప్పెదడు, అట్టివ్యాధిగలిగినవాడు జీవింపడు, నిద్రయందును, మెలకువయందును, తనకు నీటిభయము గలవాడగునో వాడుజీవింపడు. తంత్రాంతరమందు.

శ్లో. అదష్టస్యాపిజంతోహి జలత్రాసోభవేద్యది
 తస్యరిష్టంహిభిషజో బ్రువతేవిషచింతకాః.

తా. విషజంతువులచే బాధనొందకున్నను జలత్రాసము కలిగినవాడు జీవింపడని విషచికిత్సాకారులు వచించిరి. అట్లుకలుగుటకు హేతువులను గూడ వచించిరి.

శ్లో. బుద్ధిసానంయదాశ్లేష్టా కేవలంప్రతిపద్యతే
 తదాబుద్ధోనిరుద్ధాయాం శ్లేష్మణాధిష్ఠితోసరః.

జాగ్రన్సుప్తోపిచాత్మానంమజ్జన్తమివమన్యతే
సపివేత్రస్యతితదాజలత్రాసంతుతంవిదుః
శ్లేష్మఘ్నంత్రకర్తవ్యంశోధసంశమనానిచ
ఆహారశ్చవిధానేయావతప్రకృతింభజేత్

తా. శ్లేష్మము ప్రకోపించి బుద్ధిస్తానమును పొందినచో బుద్ధి శ్లేష్మముచే నిరోధింపబడి శ్లేష్మాధిష్టితుడైన మానవుడు మేల్కొని నపుడును నిద్రయందును, తాను నీటిలో మునిగిపోవుచున్నట్లు తలంచు కొని భయమొందును. దీనినే జలత్రాసమందురు. అట్టిరోగికి సంశోధన క్రియలచే శ్లేష్మహారాది క్రియలొనర్చు సంశమనాదుల నొనర్చి శ్లేష్మము ప్రకృతి నొందువరకును సేవింపజేయవలెను.

76 విషహారాంజనము.

త్రికటుకచూర్నమును గోమయ స్వరసముచేకలిపి కంటి యందు కలికము వేసిన విషము హరించును.

77 సర్పదష్టముచే జీవించనివాడు.

శ్లో. దర్పణేసలిలేవాపితత్తచ్చార్చయాంసపశ్యతి
సయాతినిధనంజంతఃకాలదష్టంతమాది శేత్
అష్టమ్యాంచనవమ్యాంచకృష్ణపక్షేచతుర్దశీ
నాగపంచమిదష్టానాంజీవితస్యచసంశయః
ఆర్ద్రాశ్లేషామఘాభరణకృత్తి కాసువి శేతః
విశాఖాయాంత్రిపూర్వాసుమూలస్వాతీశతాత్మ కే
సర్పదష్టానజీవంతివిషంపీశంచయైస్తథా
శంఖనేత్రభృవోర్మధ్యేవస్త్వాంచనృషణోత్తరే
కక్షేస్కంధేచహృస్మధ్యేతాలు కేచిబుకేగుదే
ఏషుద్వాదశమర్చేషుదష్టేశస్త్రీణాహతః
నజీవతినరోలోకేయదిరక్షతిమృత్యుః

తా. అద్దమందు, నీటియందున తననీడ తనకు కనుపడక
 యున్నచో వాడు మృతినొందును. అప్టమి, నవమి, కృష్ణపక్ష
 చతుర్దశి, నాగపంచమి, అర్ద్ర, ఆశ్లేష, మఖ, భరణి, కృత్తిక,
 విశాఖ, పునర్వసు, పుష్యమి, పుబ్బ, మూల, స్వాతి, శతభిషం.
 వీనియందు పాముకరచినను విషము తిన్నను వాడు బ్రతుకగు.
 జంఘములు, నేత్రములు, కనుబొమ్మలనడుమను, పొత్తికడుపు,
 వృషణములు, చంకలు, భుజములు, హృదయ మధ్యము, నవడలు,
 గడ్డము, అను 12 మర్మములను పాము కరచిన జీవింపడని తెలియ
 వలెను.

78 ఎలుక విషచికిత్సలు

శ్లో. శిలాతాళక కుష్ఠంచ భావ్యం నిర్గుండి జడ్రవై :

పానం మూషక దష్టానాం దంత తీవ్రవిషం హరేత్ .

తా. శుద్ధిచేసిన శిలాజిత్తు, శుద్ధిచేసిన తాళకము, చంగల్వ
 కోష్ఠు, వీనిని వావిలాకు రసముతోనూరి భావనజేసి త్రాగించిన ఎలుక
 విషము త్వరితముగ హరించును.

శ్లో. చించాఫల సమాయుక్తం గృహధూపం ఫలార్ధకం

పురాణాజ్యేన సప్తాహం లిహేదాఖిషం హరేత్ .

తా. చింతగింజలు, కరుధూపము, ఇవి రెండు తులములన్నర
 యెత్తు ప్రాతనేతితో గలిపి సేవించిన ఎలుక కాటు నివర్తించును.

శ్లో. శిరీష కుసుమంతక్తైర్వత్సనాభయుతంపిబేత్

విషం మూషక దష్టానాం శమనూహ్నోతి తత్క్షణాత్ .

తా. దిరిశనపువ్వు, శుద్ధిచేసిన నాభిని వీనిని చల్లతోనూరి
 త్రాగిన ఎలుక కాటు తక్షణము నివర్తించును. మఱియొక వెంట్రుక
 లను త్రాడుగా పేని ముడివేసి జల్లేడుపాలలో 7 సార్లు తడిపి చుంచె
 లుక కరచినచోట గాల్చి దానిపై జల్లేడుచక్క పొడినిఅద్దిన చుంచె
 లుక విషము హరించును.

జాగ్రన్సుప్రోపిచాత్మానంమజ్జస్తమివనుస్యతే
 సవివేత్రస్యతితదాజలత్రాసంతుతంవిదుః
 శ్లేష్మఘ్నంత్రకర్తవ్యంశోధసంశమనానిచ
 ఆహారశ్చవిధానేయావత్సప్రకృతింభజేత్

తా. శ్లేష్మము ప్రకోపించి బుద్ధిస్తానమును పొందినచో బుద్ధి
 శ్లేష్మముచే నిరోధింపబడి శ్లేష్మాధిష్టితుడైన మానవుడు మేల్కొని
 నపుడును నిద్రయందును, తాను నీటిలో మునిగిపోవుచున్నట్లు తలంచు
 కొని భయమొందును. దీనినే జలత్రాసమందురు. అట్టిరోగికి సంశో
 ధన క్రియలచే శ్లేష్మహారాది క్రియలొనర్చు సంశమనాదుల నొనర్చి
 శ్లేష్మము ప్రకృతి నొందువరకును సేవింపజేయవలెను.

76 విషహారాంజనము.

త్రికటుకచూర్నమును గోమయ స్వరసముచేకలిపి కంటి
 యందు కలికము వేసిన విషము హరించును.

77 సర్పదప్తముచే జీవించనివారు.

శ్లో. దర్పణేనలిలేవాపితృచ్ఛాయాంసపశ్యతి
 సయాతినిధనంజంతఃకాలదప్తంతమాది శేత్
 అప్తమ్యాంచనవమ్యాంచకృష్ణపక్షేచతుర్దశీ
 నాగపంచమిదప్తానాంజీవితస్యచసంశయః
 ఆర్ద్రాశ్లేషామఘాభరణిక్పత్తి కాసువిశేతః
 విశాఖాయాంత్రిపూర్వాసుమూలస్వాతీశతాత్మకే
 సర్పదప్తానజీవంతివిషంపీతంచయైస్తథా
 శంఖనేత్రభృవోర్మధ్యేవస్త్యాంచవృషణోత్తరే
 కక్షేస్కంధేచహృస్యధ్యేతాలుకేచిబుకేగుదే
 ఏషుద్వాదశమర్శేషుదప్తాశస్త్రైఃపాహతః
 సజీవతినరోలోకేయదిరక్షతిమృత్యుః

తా. అద్దమందు, నీటియందున తననీడ తనకు కనుపడక యున్నచో వాడు మృతినొందును. అప్తమి, నవమి, కృష్ణపక్ష చతుర్దశి, నాగపంచమి, ఆర్ద్ర, ఆశ్లేష, మఖ, భరణి, కృత్తిక, విశాఖ, పునర్వసు, పుష్యమి, పుబ్బ, మూల, స్వాతి, శరభిషం. వీనియందు పాముకరచినను విషము తిన్నను వాడు బ్రతుకగు. జంఘములు, నేత్రములు, కనుబొమ్మలనడుమను, పొత్తికడుపు, వృషణములు, చంకలు, భుజములు, హృదయ మధ్యము, దవడలు, గడ్డము, అను 12 మర్దములను పాము కరచిన జీవింపడని తెలియ పలెను.

78 ఎలుక విషచికిత్సలు

శ్లో. శిలాతాళక కుష్ఠంచ భావ్యం నిర్దుండి జడ్రవై :

పానం మూషక దప్తానాం దంత తీవ్రవిషం హరేత్.

తా. శుద్ధిచేసిన శిలాజత్తు, శుద్ధిచేసిన తాళకము, చంగల్వ కోట్టు, వీనిని వావిలాకు రసముతోనూరి భావనజేసి త్రాగించిన ఎలుక విషము త్వరితముగ హరించును.

శ్లో. చించాఫల సమాయుక్తం గృహధూపం ఫలార్ధకం

పురాణాజ్యేన సప్తాహం లిహేదాఖి షం హరేత్.

తా. చింతగింజలు, కరుధూపము, ఇవి రెండు తులములన్నర యెత్తు ప్రాత నేతితో గలిపి సేవించిన ఎలుక కాటు నివర్తించును.

శ్లో. శిరీష కుసుమంతక్తైర్వత్సనాభయుతంపి బేత్

విషం మూషక దప్తానాం శమనూష్నోతి తత్త్వణాత్.

తా. దిరిశనపువ్వు, శుద్ధిచేసిన నాభిని వీనిని చల్లతోనూరి త్రాగిన ఎలుక కాటు లక్షణము నివర్తించును. మఱియు వెంట్రుకలను త్రాడుగా పేని ముడివేసి జల్లేడుపాలలో 7 సార్లు తడిపి చుంచె లుక కరచినచోట గాల్చి దానిపై జల్లేడుచక్క పొడినిఅద్దిన చుంచె లుక విషము హరించును.

శ్లో. తోమైర్వానాగరం వన్యం పిబేద్వా మృత సైంధవం
అర్క దుత్తూర మూలంవా జలపానో విషాపహం,

తా. శొఠిని నీళ్ళతోనూరి నన్యముజేసినను, లేక శుద్ధిచేసిన
నాభిని సైంధలవణముతోనూరి త్రాగించినను విషము హరించును.

79 తేలు విషచికిత్స

శ్లో. కాకజంఘీయ మూలంచా ప్యార నాశేన పేషయేత్
పానాద్వా లేపనాచ్చైవ విషం వృశ్చికజంహరేత్.

తా. వెలమసంధివేరు కడుగుతోనూరి త్రాగినను లేక దాని
గంధము తీసి కరచినచోట పట్టించి మర్దించినను తేలువిషము
నివర్తించును. మఱియు తంగేడు చిగుళ్ళరసముత్రాగిన తేలుగరచుట
వలన గలిగిన రక్తవాంతి హరించును.

శ్లో. శీరీవర మేఘనాదంచనవనితసమన్వితం

భల్లాతకంవిషంహంతి లేతనేనక్షణాద్ధృవం

తా. దిరైశనము, చిరి, జిజ్ఞ, వీనిని సమానముగ తూచి
నూరి ఆవువెన్నలోగలిపి లేపనముచేసిన విషము నిశ్చయముగ తృటి.
కాలంలో హరించును.

80 కుక్కకాటు చికిత్సలు

శ్లో. గుడతైలార్దదుగ్ధస్య లేపశ్శ్వానవిషంహరేత్

పిష్ట్యాపామార్గమాలంతుక రైకంమధునాలిహేత్

శ్వానదవ్టవిషంహంతిలేపాత్కుక్కటవిష్టయా

తా. ఘృతము, తిలతైలము, తెల్లజల్లేడుపాలను మిళి
తము జేసినను, కర్షమెత్తు ఉత్తరేణు వేళ్ళనునూరి తేనెతో భక్షించి
నను లేక కరచినచోట కోడిరెట్టను మర్దించినను వెరికుక్క (నక్క)
వాని విషము హరించును. (గొడ్డుకాకరగడ్డను 40 దినములు తగు
మోతాదును భక్షించినను, లేక, మంగ, బోడతరము వీనిరసములో
మూడు నూనెబొట్లు విడిచి 40 దినములు సేవించినను వెరికుక్క
నక్క వాని విషము హరించును.)

శ్లో. నింబకుటజబీజానిచందనాంబుజకేశరం

క్షీరైఃపిష్టంనిహంత్యాశుశ్వానసూర్జాలజం విషం

తా. వేపవిత్తులు, కొడిశవిత్తులు, చందనము, తామరగరులు వీనిని పాలతోనూరి త్రాగిన కుక్కకాటు (నక్కకాటు) పిల్లికాటు శీఘ్రముగ హరించును. (ఒక తులము వెంట్రుకలును మంగలములతో వేసి మసిజేసి దానితో నూనెకలిపి త్రాగినను లేక శరీరమునకు కాక రాకు పసరుబూసికొని స్నానముజేసినను వెర్రికుక్క నక్కవిషము హరించును. కుక్క, నక్క విషములయందొక సంవత్సరమువరకు చప్పిడివంటకము సేవించుటయేగాక స్త్రీసంగమము, ఆవాలు, మామిడికాయ మున్నగు వానిని విడువవలెను.

81 అష్టాదశ మూషికాదులు

శ్లో. పూర్వముక్తాః శుక్రవిషామూషికాయేనమాసతః

నామలక్షణభేదజ్యైరష్టాదశనిబోధతాన్

లాలనఃపుత్రకః కృష్ణోహం సిరశ్చిక్విరస్తథా

చూఘాండరోలసశ్చైవకషాయదశనోఽపిచ

కులింగశ్చాజితశ్చైవచపలఃకపిలస్తథా

కికిలోఽరుణసంజ్ఞశ్చమహాశృష్ణస్తథోందురుః

శ్వేతేనమహతాసార్థం కపిలేనాఖినాతథా

మూషికశ్చకపోతాభస్తద్ధైవాష్టాదశస్మృతాః

తా. తొల్లి శుక్రవిషములని చెప్పబడిన మూషికములు 18 విధములు, లాలనము, పుత్రకము, కృష్ణము, హంసిరము, చిక్విరము చూఘాండరము, అలసనము, కషాయదశనము, కులింగము, అజితము, చపలము, కపిలము, కోకిలము, అరుణము, మహాశృష్ణము, మహాశ్వేతము, మహాకపిలము, కపోతము అని ఎలుకలు పదునెనిమిది విధములైనవి, వాని దష్టలక్షణములు, ఔషధచికిత్సలు వివరింపబడును.

82 విషస్థానకార్యము

శ్లో: శుక్రం పతవియత్రైషాం శుక్రవృష్టైఃస్పృశంతివా

సఖదందాదిభిస్తస్త్రిన్ద్రా తేర. క్తంప్రదుష్యతి
 జాయనై గ్రంథయఃశోఘాఃకర్ణి కామండలానిచ
 పిడకా పచయశ్చోగ్రావిసర్వాఃకిటిభానిచ
 పర్వభేదోరుజస్త్రీవాజ్యరోమూర్చాచదారుణా
 దౌర్బల్యమరుచిఃశ్వాసోపమధుర్లోమహర్షణిం
 దష్టరూపం సమాసోక్తం ఏతచ్ఛవ్యాసతోశృణు
 లాలాసానోలాలనేనహికాచర్దిశ్చజాయతే
 తండులీయకకల్కంతులిహ్యత్తస్రమాక్షికం.

తా. వీని శుక్రము ఎక్కడపడునో లేక శుక్రముతో కూడిన
 గోళ్ళచేగాని దంతములచేగాని ఏభాగమున కరచునో లేక బరకునో
 ఆ ప్రదేశమునుండి రక్తము దూషితమై, కంతులు, వాపు, తామర
 పూపు మధ్యనుండు కాయలవంటి గడ్డలు, గుండ్రని దద్దురు, గుంపు
 గుంపుగ నుండు కురుపులు తీవ్రమగు వినర్వికిటిభము, కీళ్ళు
 నొప్పులు, మిక్కిలి బాధ, జ్వరము, మూర్ఛ, బలహీనము, అరుచి,
 ఒగర్పు, వాంతి, గగుర్పాటు ఇవి ఎలుక విషమువలన కలుగు
 సామాన్యలక్షణములు లాలనమను ఎలుక కరచిన చొంగకారుట,
 ఎక్కిళ్ళు, వాంతులు కల్గును, దీనికి చిర్రవేళ్ళు కల్కము తేనెతో
 నేవించిన హరించును.

శ్లో: పుత్రకేణాంగ సాదశ్చ పాండువర్ణశ్చ జాయతే

చీయతేగ్రంథిభిశ్చాంగమా ఖుళాబకసన్నిభైః

శరీషేంగుదకల్కంతు విహ్యత్తత్ర సమాక్షికం.

తా. పుత్రకమును ఎలుకముట్టిన శరీరముయొక్క బలము
 తగ్గుట తెల్లబారుట, ఎలుకకూనలవంటి గ్రంథులు లేచుటయు సంభ
 వించును, దీనికి దిరిశేన, గారలపంచాగ కల్కమును తేనెతోకలిపి
 నేవించిన పుత్రకవిషము హరించును.

శ్లో. కృష్ణేనాస్మక్చర్చి యతిమర్ది నేషు విశేషతః

శిరీషఫలకుష్మంతు పిబేష్కంశు భస్మనా.

తా. కృష్ణమనుమూషికము కరచినచో రక్తము వాంతి
యగును. ఈరక్తవాంతి మబ్బురోజులందు ముఖ్యముగవెడలును,
దీనికి దిరిశైవకాయ చంగల్వకోస్తు చూర్ణముచేసి మోదుగబూడిద
కలిపి నీటి అనుపానముతో సేవించవలెను.

శ్లో. హంసి రేణాన్నవిద్వేషో జృంభాలోమాంచహర్షణః

పిబేదారగ్వధాదిగుం సువాంతస్తత్ర మానవః

తా. హంసిరమను ఎరుకరచిన అన్న ద్వేషము, అవలంతలు
గగుర్పాటు, ఉలికిపాటు కలుగును. బాగుగా వాంతిచేసికొని తద
వార ఆరగ్వదాధిగణ కషాయము సేవించవలెను.

శ్లో. చిక్విరేణ శిరోదుఃఖం శోషోహిక్మాపమస్తథా

జాలిన మిదనాంకోత కషాయై రయేత్తుశం

తా. చిక్వారమను ఎరుక కరచిన శిరోరోగము వాపు
ఎక్కిళ్ళు వాంతి కలుగును. చేరుబీగ, మంగకాయ, ఊడుగచెక్క
లచే వాంతి చేయించవలెను.

శ్లో. భుభూద్దరేణ శృట్చుద్దిర్జ్వరో దౌర్బల్యమేవచ

గ్రీవాస్త భః పృష్ఠశోభో గంధాజ్ఞానం విశూచికా

చన్య హారితకిశు తీరిడంగం పిప్పలీమధు

శ్వేతికబీజంతోంచ బృహత్యాశ్చత్ర దాపయేత్ .

తా. భుభూదరమను ఎరుక కంచిన దప్పి, వాంతి, జ్వరము,
దుర్బలత్వము, మెడతిరుగుండుట, పృష్ఠభాగమునవాపు, వాసన
తెలియకుండుట, విశూచి కలుగుట మున్నగునవి కలుగును. చన్యము,
కరక్కాయ, శొంతి, వాయువిడంగములు, పిప్పళ్ళు, తేనె, తెల్ల
తామర గింజలు, నేలములగ తొరము సేవించవలెను.

నిఃక్వాధ్యచైమాం కాధగ్య చతుర్థాశః పునర్భవేత్
 త్రిపుత్తిలామృతా వక్రం సర్వగంధానం శుభ్రైకా
 కపిత్థదాడి మత్స్యస్సు పిష్టాని తుదాపయేత్
 తత్సర్వమేకః కృత్వాశనై మృద్వగ్ని నాపచేత్
 పశ్చిన్నామరుణా దీకం విషమే తత్స్వపోహతి
 కాకాదనీహక మాచీ స్వర సేష్యధవాకృతం.

తా. పెరుగు, పాలు, నెయ్యి వీనిని ఒక్కొక్క ప్రస్థము
 గానుగ, రేల, శొఠి, నేలములగ, శాలపర్ణి, మయ్యాకుపొన్న వీనిని
 రెండేసి ఫలములు, ఆధకము నీటిలో కషాయముపెట్టి నాల్గవవంతు
 మిగులునట్లుకాచి పై నెయ్యి వాయుగాలనందులోకలిపి తెగడ,
 నువ్వులు, తిప్పతీగ, గ్రంధి, తగరిము, ఈశ్వరివేరు, నల్లచున్ను, వెల
 గచెక్క, దానిమ్మచెక్క, ఇవి ఘృతమునకు నాల్గవవంతు కల్కము
 చేసి కలిపి వండవలెను. మందాగ్నిచే యిట్లు వండిన ఘృతమును
 అరుణము మొదలగు నైదింటి ఎలుకల విషమును హరించును.
 నల్లదొండ, కాసరస్వరసములతో వండినఘృతమైనను యీచెప్ప
 బడిన ఐదు ఎలుకల విషములున్ను హరించును.

83 సీరాశ్యధన మనవిధి

శ్లో. శిరాశ్చస్రావయేత్ప్రాజ్ఞః కుర్యాత్సంశోధనానిచ
 సర్వేషాంచవిధిః కారోమ్యాపి కాణం విషేష్వయం.
 కద్ధావిస్రావయేద్దంశం ప్రచ్ఛిశించప్రలేపయేత్
 శిరీషరజనీకుష్ఠ కుంకుమైరమృతాయుతైః
 చర్దనంజాలిని క్వాదైఃశుకాఖ్యాకోరయోరపి
 శుకాఖ్యాకోషవత్కోశ్చ మూలమడనవీచ
 దేవదారిఫలంచైవ కద్ధాపీత్యావిషంవమేత్
 ఫలంవచాదేవదాలీ కుష్ఠంగోమూత్రపేషితం
 పూర్వక జ్వేనయోజ్యాఃస్యఃసర్వోదురువిషచ్ఛిది

తా. అన్నిజాతుల ఎలుకలవిషమునును శిరావ్యసచేసి రక్తమునుకార్చి నస్యదిసంశోధనములను చేయవలెను. కరచిన చోట కార్చి రక్తమును శ్రవించజేయవలెను. గాయమును ప్రచ్ఛన్నముచేసి దిరిశనచెక్క, పసుపు, చుంగుల్యకోష్ఠు, శుభ్రముపువ్వు, తిన్నతీగనూరి పూయవలెను. చేదుబీరకాయ కషాయముచేగాని, బిల్వేనువేర కషాయముచేగాని ఊసుగ వేర కషాయముచేగాని, బిల్వేనువేర కషాయము వలనగాని, చేదుబీరవేళ్లు, ముంగకాయ కషాయముచేగాని, పసు నము చేయింపవలెను. మరియు దేవదారుపగు, పెరుగుకలిపి త్రాగించియైనను విషము కక్కింపవలెను, దేవదారుపగు, పసు, చేదుబీరకాయ, చుంగుల్యకోష్ఠు గోమూత్రమున నూరి పెరుగుతో కలిపి అన్ని ఎలుకల విషమునునను త్రాగవలెను.

84 విరేచనవిధి

శ్లో. విరేచననేత్రివృద్ధతీ త్రిఫలావల్కళివ్యతే

తా. తెల్ల తెగడ, దంతి, త్రిఫలముల పెచ్చులు ఉపయోగింపవలెను.

శ్లో. శిరోవిరేచనేసారఃశిరీషపలమేవచ

తా. దిరిశనపుకాయ చూర్నము నస్యముచేయవలెను.

86 శృంజనము.

శ్లో. కటుత్రయాద్యశ్చహితో గోమయస్వరసోఽజనే

తా. కటుత్రయముగోమయస్వరసమునకలిపి కలికమువేయవలెను.

శ్లో. కపిత్థగోమయరసఃసత్త్వో లేహాశ్చవ్యతే

రసాం జనహరిద్రేంద్రయవకట్కీషువాక్యతం

కల్కంసాతివిష ప్రాతిర్లిహ్యచ్చత్వోద్రుంయుతం

తా. వెలగచెక్క, రసముగాని, గోమయరసముగాని, తేనెతో అవలేహముచేసి సేవించవలెను. రసాంజనము, పసుపు, కొడిశగింజలు కట్టుకరోహిణి, వీనిచే చేయబడిన అవలేహము తినవలెను. లేక

పైదానిని అతివిషముతో కూడ కల్కముచేసి ఉదయకాలమున తేనెతో సేవించుటను,

87 ఘృతము.

శ్లో. తండులీయక మూజేషునర్పింసిద్ధంగి బేన్నరః

అస్సోత మూలసిద్ధవాపంచ కాపిత్థమేనవా.

తా. తెల్లజిల్లేడు వేరుకల్కము కషాయమున తయారుచేసి నదానిచేగాని, కపిత్థపంచాంగకల్క కషాయములతో చేసినట్టి దానిచేగాని ఘృతమును పానము చేయవలెను.

88 మూషిక విష ప్రకోపకాలము.

శ్లో. మూషికాణాం విషప్రాయః కుష్మత్త్యభేషునిర్మితం

తత్రాప్యేవిధిః కార్యోయశ్చదూషీనిపాపహః.

తా. శోధనాదులచే పోగొట్టబడియు మిగిలియున్న ఎలుక విషము వర్షకాలమున ప్రకోపించును. అసమయమున పైన చెప్పిన విధిని చేయనగును. మరియు దూషీవిషహరచికిత్సలం జేయనగును.

89 వ్రణకర్ణికచికిత్స.

శ్లో. స్థిరాణాంరుజతాంవాపిప్రణానాంకర్ణికాభిషక్

పాటయిత్వాయథానోషంవ్రణవచ్చాపిశోధయేత్

తా. స్థిరమగు బాధగలిగిన కర్ణిక ఎలుక కరచిన కలిగియుండును. అట్టిదానిని వైద్యశ్రేష్ఠుడు చీల్చి వ్రణదోషము ననుసరించి వ్రణచికిత్సా విధులప్రకారము సుశోధనము చేయనగును.

90. చతుష్పాత్తులకు పెర్రెత్తుటకు కారణము.

శ్లో. శృంగాలశ్వతరక్ష్యక్షవ్యాఘ్రాదీనాంయదానిలః

శ్లేష్మప్రదుష్టోముష్ణాతిసంజ్ఞానహాశ్రితః

తదాప్రస్రస్తలాంఘాలహనుస్కుంధోఽతిలాలవాన్

అత్యర్థబధిరోఽన్దశ్చసోఽన్యోన్యమభిధావతి

తేనోన్న తేనదప్తస్యదంష్ట్రీణానవిషేణాః
సుప్తతాజాయతేదం శేషస్థశ్చాస్మిన్ప్రపద్యసృక్
దిగ్విధస్యలింగేనప్రాయశశ్చోపలక్షితః

తా. నక్క, కుక్క, శివడి, ఎలుగుబంటి, పులి మున్నగు వానికి ఎల్లప్పుడును వాతము, శ్లేష్మదూషితంబై సంజ్ఞానహనాదులందు నివసించి సంజ్ఞలను హరించుచుండునో అప్పుడవి తోకలు వ్రేలాడుచు, భుజములు దిగజారుచు, దవడలు కలుచు మిగుల చొంగలు గ్రక్కుచు కండ్లుకనబడక చెవులు వినబడక కండుటచే నవి ఒక దానిపై నొకటి పడుగిడుచుండును. వానిచర్య నుండినవత్తములైనందున విషముగల కోరలుగల వగుటచే కడునబడిన కాటుగలచోటు మొద్దుబారి నల్లనిరక్తము విశేషముగ నుండియుండును. అందువలన వానిగుణములే విషమెక్కినవానికిని గలిగియుండును. అందుచే వెర్రి యెత్తుటకు కారణము.

91 వెర్రికుక్కకరచినవాని కరిష్టములు

శ్లో. యేనచాపిథ లేద్దుష్టస్యస్యవేస్తారుతంసరః
బహుశఃప్రతికుర్యాణఃక్రియాశీనోవిసస్యతి
దంష్ట్రీణామేనదిప్తస్యతద్రూపంయదివశ్నితి
అపునానాదివాదర్భేరిప్తంతస్యవినిర్దిశేత్
త్రసత్యకస్మాద్యోఽభీక్షంశ్చైత్వాత్పప్రాపివాజలం
జనత్రాసంతువిద్యాత్తరిప్తంతదపిక్రితం
అదప్తోవాజలత్రాసీనకథంచనసిధ్యతి
ప్రసుప్తోఽఘోర్భీతోవాపిస్వప్నప్రస్తోనసిధ్యతి.

తా. ఎవడు ఏజంతువుచే కడువబడునో ఆ జంతువుయొక్క చేష్టలు కూతలు అనేకపర్యాయములు చేయుచు తన శరీరవ్యాపారములను మరచువాడై నశించును. అద్దయించుగాని, నీటియందుగాని తనను కరచిన జంతువుయొక్క రూపమును చూచినచో వాడు డివింపడు. ఎవడు గుదా నీటిపేరువిన్నను నీరుచూచినను బెడరు

చుండునో అట్టిరోగమునకు నదా జలత్రాసమందురు. జలత్రాసరోగి జీవింపడు. యేజంతువు కరువకపోయినను త్రాసముకలవాడుజీవింపడు. నిద్రలోగాని, మేల్కొనిగాని తనకు నీటియందు భయము గలిగిన వాడును జీవింపడు.

92 తంత్రాంతరమందు

శ్లో. అడప్తస్యాపిజంతోర్హి జలత్రాసోభవేద్యతి

తస్యరిప్తంహిభిషజోబృవతేవిషచింతకాః.

తా. విషజంతువులచే కరువబడకుండినను జలత్రాసము కలిగినచో వాడుజీవింపడని వైద్యవేత్తలగు చికిత్సాధికారులు వచించిరి.

శ్లో. బుద్ధిస్థానం యదాశ్లేష్మా కేవలంపతి పద్యతే

తదా బుద్ధా నిరుద్ధాయాం శ్లేష్మణాధిష్టతోనరః

జాగ్రన్సుప్తోపిచాత్మానం మజ్జన్త్యి వమన్యతే

సలి వేత్రస్యతి తదాజలస్రా సంతతం విదుః

శ్లేష్మఘ్నం తత్రకర్తవ్యం శోధసంశయ నానిచ

ఆహారశ్చ విధానేయో వత్సప్రకృతిగ భజేత్.

తా. ఒక శ్లేష్మము ప్రకోపించి బుద్ధిస్థానమును పొందినచో బుద్ధి శ్లేష్మముచే నిరోధింప బడగా శ్లేష్మాధిష్ఠితుడై మానవుడు మేల్కొనినపుడు నిద్రయందును తాను నీటిలో మునిగిపోవుచున్నట్లు తలచి భయమందుచుండును. దీనినే జలత్రాసమందురు అట్టి రోగికి శ్లేష్మహరంబగు సంశోధన, సంశయముక్రియలనుచేసి శ్లేష్మహరాది పదార్థములను సేవింపజేయుచు శ్లేష్మహారాహరమును ప్రకృతి నొందువరకును ఇవ్వవలెను.

93 పిచ్చికుక్క కాటులకు

శ్లో. విసావ్య ద శత్రైర్త్రిష్టై సర్పిషా పరిదాహితం

ప్రదిహ్నోదగధైః సర్పిఃపురాణం వాపి సాయయేత్

అర్కక్షీరయుతం చాస్యదద్యాచ్చీర్ష విరేచనం

శ్వేతాంపుసర్ప వాంచాస్య దద్యాధుత్తూరకాయతాం

తా. పై చెప్పిన వానిచే రచించిన చోటునందు నేతితో కాల్చిన రక్తమునుతీసి విషహారావధములను పూయవలెను. ప్రాత నెయ్యి త్రాగించవలెను. జిల్లేడుపాలతో కూడిన నన్యము చేయవలెను. తెల్లగలిజేరు, ఉమ్మెత్త వేళ్ళు కల్పి లోపలికిచ్చేడి, పిచ్చికుక్క నక్క మున్నగు దుష్టజంతు కాటులయొక్క విషములు హరించును.

94 పిచ్చికుక్క విషమునకు

శ్లో. పలలం తిలతైలంచ రూపికాయాః పయోగుడః

నిహంతి విషచూలర్కం మేఘ బృందమివానిలః

తా. మాంసము; నువ్వు నూనె, జిల్లేడుపాలు, బెల్లము, కలిపి తిన్నచో పిచ్చికుక్కవిషము మేఘములు గాలించే విధిపోయినట్లు విషము పటాపంచలై పోవును.

శ్లో. మూలస్య శరణుఖా గూః కర్షణధత్తూగ శార్ధకం

తిండులోడక మాదాయ పేషయేత్తండు లైస్సహ

ఉష్ణ త్తక్తస్య పతై స్తునంవేష్ట్యా పూఃకం పచేత్

ఖాదే దావధ కాలేతు తదలర్క విరూపితః

కరోత్యన్య స్వికారాంస్తుత స్త్రీన్విర్యతి చావధే

వికారాశిశియాప్యగృహేవారిషర్జితే

తతఃశాస్త్రవికారస్తుస్మాత్వాచై వాపశేనహవి

శాలిషష్టిక యోర్భక్తంక్షీణోష్ణేనభోజయేత్

దిసత్రయేపంచమేవావిధి రేషోర్ధనూత్రయా

కర్తవ్యోభిషజాపస్యమాలార్కవిషనాశనః

కుష్మేష్వయంవిషంయస్య సజీవితీమానవః

తస్మాత్ప్రసోపయేదాశుస్వయంయూనన్నకుప్యతి.

తా. వెంపలివేరు, 1 కర్షము, ఉమ్మెత్తవేరు $1\frac{1}{2}$ కర్షము, బియ్యముకలిపి కడుగుతో నూరితపిండిముద్దకు ఉమ్మెత్తాకులుచుట్టి నిష్పా లతోకాల్చవలెను. పిచ్చికుక్క విషముగలవాడు ఔషధము సేవించు

నపు డాపిట్టరొట్టెను తినవలెను, అదిజీర్ణమగు సమయమున రోగికి వికారము తెత్తును. నీయలేని చల్లని ప్రదేశముందు రోగివికారములు శాంతించువరకును ఉంచవలెను, ఆవికారము తగ్గినవెంటనేస్నానము చేయించి రెండవదినమున, శాలిధాన్యముగాని, వష్టికధాన్యముగాని దంపినబియ్యమును అన్నముగావండి వెచ్చని ఆవుపాలతో భుజింప జేయవలెను. ఇట్లు 3, 4, దినములుగాని చేయవలెను. ఇందులో సగము ప్రమాణము మాత్రమే మూలికలతో చేయబడు అపూవము (అనగాపిట్టరొట్టె) చేసి పెట్టవలెను. ఇట్లాచరించిన వెరికుక్క విషము నివర్తించును. ఇట్లు విషమును ప్రకోపింపజేసి చికిత్సనంద వలెను. అట్లుచేయకున్నచో దానియంత లావిషము ప్రకోపించినచో ప్రాణములదీయునుగనుక విషము ప్రకోపింపకుండగనే ప్రకోపించు నట్లుచేసి చికిత్స జేయవలెను.

శ్లో. బీజరత్నధీగర్భైఃకుంభైఃశీతాంజపూరితైః

స్నాపయేత్తందీతి రేసమంత్రైర్వాతుష్పదే॥

తా॥ మరియు వానిని చన్నిళ్ళభాండములందు బీజములు, రత్నములు, ఓషధులువేసి నదీతీరమునందుగాని, నాల్గుత్రోవలుగలియుచోట విషసార మంత్రములచే స్నానము చేయవలెను.

9వ బలివిధానము

శ్లో. బలినివేద్యత త్రాపిపిణ్యాకపలలంధధి

మాల్యానిచవిచిత్రాణిమాంసంపక్వానుకంయథా

అలకాధిపతేయక్షసారమేయగణాధిప

అలర్కజప్తమేతన్మేనిర్విషంకురుమాచిరతే॥

తా. నదీతీరమందుగాని, చతుష్పదమందుగాని, తెలగపిండి మానెకలిపిన నువ్వులముద్ద, పెరుగు, చిత్రమగు, పుష్పమూలికలు వండినమాంసము, పచ్చిమాంసము “అలకాధిపతేయక్ష” అను మంత్రముచే బలి పెట్టి ఓఅలకాపట్టణమునకు అధిపతియగుయక్షుడా కుక్కల

సమాహమున కధిపతీ, వెగ్రికుక్క విషముగల పీనిని శీఘ్రమే విష
రహితునిగా జేయుము.

శ్లో. డద్యాత్సంశోధనంతీవ్రమేవంస్నాతస్య దేహిణః

అశుద్ధస్యనురుడేఽపి నణేకుప్యతిశద్విషం॥

తా. పరిశుద్ధాత్ముడు కాని వానికి పుండుబిడ్డనను విషము
ప్రకోపించుచుండును గనుక నైవిధముగ స్నానము చేయుచున్న తరు
వాత అతీశముగు సంశోధనముచే శోధింపవలెను.

96 వెగ్రికుక్క ధ్వను లెట్లు కలుగును?

శ్లో. శ్వాదయోఽభిహితావ్యాలావాతపి తప్రకోణాః

అతఃకరోతిదప్తన్తు తేహంతుతంసరః

బహుశః సతికుర్వాణోనచిరాన్త్రియ తేచరః

తా. వెగ్రికుక్క మున్నగు హింసకరముగు జంతువుల విషము
వాతపిత్త ప్రకోపముంగలవి గను నానిచే బాధనొందినవాడు వాని
చేష్టలను, కూతలను చేయును; ఆచేష్టలను, కూతలను విశేషముగ,
చేయువాడు శీఘ్రకాలముగో మృతిజెందును.

శ్లో. నఖదంతక్షతంవాలై ర్యతక్రూతతద్విమర్షయేత్

సించేత్తైలేనకోష్ఠేన తేహితాతప్రకోపజాః

తా. ఘాతకజంతువుల గోళ్లువలనగాని, దంతములవలనగాని
నీంపబడిన గాయములకు వెచ్చనినూనచే తడిపి మర్దించవలెను;
జ్ఞాతమును పెంచున వగుటచే అట్లుచేయవలెను.

97 కల్యాణఘృతము

విడంగత్రిఫలాదస్తీభద్రదారుహారేణః

తాలీసపత్రమంజిస్తాకేశరోత్పలపద్మకం

దాడిమంమూలతీపుష్పంరజన్యాశారివేస్థిరే

పియంగుస్తగరంకుష్ఠం బృహత్యోచైలవాలుకం

సచందనగవాక్షీభి ర్తైస్సిద్ధానిమాపహం

సర్వికల్యాణకంచై తద్ద్రహపస్మారనాశనం
 పాండ్వామయగరశ్వాసమద్వాన్నిజ్వరకాశనుత్.
 శోషిణాంస్వల్పశుక్రాణాంపద్వానాంచప్రశస్త్యదే.

తా. వాయునిడంగములు, త్రిఫలములు, ద నిమూలము, దేవ
 దారురేణుకలు, తాలిసత్త్రి, గుంజిష్ఠ, నాగకేసరములు, నల్లకలు
 వలదుంప, పద్మకము, దానిమ్మ, మాత్రీపువ్వులు, పసపు, మాని
 పసుపు, సుగంధి, పెద్దసుగంధి, దూర్వాములు, ప్రేఖణము, గంధి
 తగరము, చంగల్వకోస్తు, నేలమూలగ, వాకుడు, కూకురుదుబుడమ,
 చండనము, తెల్లదింలిన, వీనిచే కాచబడిన నెయ్యిని కల్యాణాఘృత
 మందురు; ఇది విషము, గ్రహములు, అపస్మారము, పాండు, త్రియ
 రోగము, ప్లేబుమంతు, శ్వాస, మందాన్ని, జ్వరము హరించును;
 శుక్రము క్షీణించువారికి సంధ్యలకు ప్రశస్తమైనది.

98 సంజీవిని ఘృతము

శ్లో. అపమార్గస్యబీహనిశిరీషగ్యోధైవచ
 శ్వేతేదెంకాకనూచీచగవాంమూత్రేణపేషయేత్
 సర్పిరైశ్చైస్తుసంసిద్ధంవిషసంశమనంపరం
 అమృతంవామవిఖ్యాతమపిసంజీవయేర్మృణం

తా. ఉత్తరేణిగింజలు, దిరిశనపుగింజలు వన, తెల్లమద్ది, కాసర
 వీనిని కల్కకముచేసి నేటికి నాల్గురెల్లు గోమూత్రముపోసి తయారు
 చేసిన ఘృతము విషమును హరింపజేయును; దీనినే సంజీవన ఘృత
 మందురు; దీనిని నేదించినవారు చనిపోయినవారినికూడ బ్రతికించును.

99 మహాసుగంధి లేహ్యము

శ్లో. చందనాగురుణీకుష్మంతగరంతిలపర్నికం
 ప్రపాండరీకింకలదశుశం దేవదారుచ
 భద్రశీయంయవధలాంభాజ్జగ్నంనీలిసుగంధికాం
 కాలేయకంపద్మకంచమధుకంనాగరంజటాం

తా. గలగోలీ, శ్వేతకృష్ణ, రక్తరాజి, రక్తమండల, సర్వ శ్వేత సర్వపిక, అని ఆరువిధములగు ఉపముభేదములుగలవు; ఇందు మొదటి రెండు కరచిన నుంబయు కరచినచోట వాపురు కల్గును.

104 జెర్రిభేదములు

సూ. శతవద్యస్తుపదునా. కృష్ణా, చిత్రా, కపిలా, పీఠికా, రక్తా, శ్వేతా, అగ్ని, ప్రభాశ్శ్వేతా, తాభిర్దప్తేశోసోవేద నాదాహశ్చశృణ్వయే, శ్వేతాగ్ని, ప్రభాభ్యామేతదేవదా హోమూర్చాచాతిమాత్రం స్వేతపిడకోత్పత్తిశ్చ.

తా. పదునా, కృష్ణ, చిత్ర, కపిల. పీఠిక, రక్త, శ్వేత, అగ్ని ప్రభ అని 8 విధములగు జెర్రిభేదములు గలవు అని కరచిన వాపు, బాధ హృదయతాపముకల్గును; అందు శ్వేతాగ్ని ప్రభలుకరచిన యీ బాధయు: తాపము, అతిమూర్ఛయు; తెల్లనిపొక్కులును గల్గును.

105 మాండుక భేదములు

సూ. మాండుకాంకృష్ణా, సారః- కుహకః- హరితఃరక్తః-

యవవర్షాభోభృకుటీకోటిక శ్వేత్యష్టా తైర్దప్త్యన్య

దంశకండుార్భవతిపీత ఫేనాగమశ్చవక్త్రాత్

భృకుటీకోటిభ్యామేతదేవదాహాచ్చర్దిర్భూ

ర్చాచాతిమాత్రం.

తా. కప్పలు, కృష్ణము, సారము, కుహకము, హరితము, రక్తము, యవవర్షము, భృకుటీకోటికము, అని 8 విధములగు కప్పలుగలవు; అవికరచినచోట దురశకల్గును; నోటినుండి పచ్చని నురుగవచ్చును; భృకుటీకోటికము కరచిన యీ లక్షణములు మిగుల తాపము, వాంతి, మూర్ఛకల్గును.

శ్లో. విశ్వంభరాభివప్తేద శఃసర్వసాకారాభివపిద

కాభిశ్చేయతేశీతజ్వరార్తశ్చపురోహాభవతి

తా. విశ్వంభరము కరచినచోట చుట్టును ఆవాలు వంటి పొక్కులు లేచును; చలితోకూడినజ్వరము కలుగును.

శ్లో॥ అహితుండికాభిర్దప్తేతోదదాకండుశ్వయధనో
మూహశ్వకండుమకాభిర్ద్రప్తేపీతాంగచ్చర్ధ్య
తీసారజ్వరాదిభిరభిహన్యతే శూకవృత్తాదిభిర్ద్రప్తే
కండుకోతాఃప్రవర్ధతే శూకశ్చాత్రలక్ష్యతే

తా॥ అహితుండికయను మండుకము కరచినచో గలుపు, మంట, దురద, వాపు, మోహము జనించును; మమను కీటకము కరచిన శరీరము పచ్చబారి, వాంతులు, అతిసారము, జ్వరము, మున్నగు బాధలుకలుగును; శూకవృత్తము మొదలగునవి కరచిన దురద, దద్దుర్లు క్రమముగ బాధించును. కట్టిన చోటముల్లుకనబడును.

106 చీమజాతుల లక్షణము

సూ॥ పిపీలికాః - స్థూలశీర్షా - సంవాహికా - బ్రాహ్మణికా
జ్వలికాకలిపికాచిత్రవర్ణేతిషట్తాభిర్దప్తేదంతేశ్వ
యధురగ్నిస్పర్శవద్దాహశోభాభవతః

తా॥ చీమలు స్థూలశీర్షము, సంవాహిక, బ్రాహ్మణిక, అంగలిక, కలిపికా, చిత్రవర్ణా అని రవిధంబులగు వానిచే కరువబడినచో ఆ చోటునవాపు, నిప్పుతాకినట్లుండుట, మంట, పొక్కుగల్గుట గల్గును.

107 ఈ గలు

సూ॥ మక్షికాఃకాంతారికా, కృష్ణా, పింగలికా, మధూలికాకషాయా
స్థాలికేత్యేవంషట్తాభిర్దప్తస్యదాహశోభాభవతః
స్థాలికాకాషాయాభ్యామేతదేవషిడకాశ్చసోపద్రవవాభవంతి.

తా. ఈ గలు, కాంతారిక, కృష్ణ, పింగలికా, మధూలికా, కషాయ, స్థాలిక, అని ఆరువిధంబులు వానిచేకరువబడిన మంటవాపు కలుగును; అందు స్థాలికషాయల కాటువలన మైలక్షణములు ఉపద్రవంబులయి కురువులు లేచును.

108 గోమము.

సూ. మశకాఃసాముగ్రంపరిమండలోహస్తి మశకకకృష్ణః

పార్వతీయతిపంచ, తై ర్ద్రష్టస్యతీప్రకంహూర్దం

శశోఫశ్చ, పార్వతీయస్య క్షీర్తిః పాణహరమగున్మల్య

లక్షణః శఖావశ్చక్ష్మేఽన్యోర్ధంపిఞ్చంకంసదాహ

పాతాభవస్తాజకౌకసాండప్తలకణము క్షంబికత్సతంచ.

తా. గోమము, సాముద్రము, పరిమండము, హస్తిమశకము, కృష్ణము, పార్వతీయము అని అయిదువిధములు. అనికరచినతీవ్రమగు దురదలు, వాపులు, కల్లును. పార్వతీయమదోమ ప్రాణహరమగుకీటకముతో సమానమైన గుణములుగలది. గోశ్మతో గీరిన పొక్కులు పొక్కును, జలగలు కరచిన కల్లుగుణములకుచికిత్సచేసిన తగ్గిపోవును.

109 అసాధ్యకీటకవివరము.

శ్లో. గోధేరకఃస్థాలికాచ యేచ స్వేతాగ్నిసప్రభ

భృకుటికోటికశ్చైవ నిసిద్ధ్యంత్యేకజాతిమ్.

తా. ఉడుములలో గోధేరకము, ఈగలలో స్థాలిక, జెద్రులలో తెల్లనిది. అగ్నివర్ణముగలది, కప్పలలో భృతి, కోటికము అనునవి కరచిన కుదురను.

110 అవచూర్న విషలక్షణము.

శ్లో. శవమూత్రపురీషైస్తు రవమర్షణాత్

స్యూకండుదాహకోధాదుః పిడకాశోధవేదనాః

ప్రక్షేదవాంస్తథాస్రావో భృశంసంపాచయేత్త్వచం

దిగ్భిద్భక్రియాస్తత్రయథావచధవచారయేత్.

తా. విషకీటకముల శవము మూత్రము మిలము చూర్నించి చేసిశయనాశన లేపనాదులయందుపయోగించుటచే అదితగిలినచోట దురద మంట దద్దుర్లు అరుషిక పొక్కులు నలుపుబాధ చర్మము పగిలి

తా. విశ్వంభరము కరచినచోట చుట్టును ఆవాలు వంటి పొక్కులు లేచును; చలితోకూడినజ్వరము కలుగును.

శ్లో॥ అహితుండికాభిర్దప్తేతోదదాకండుశ్వయధవో
మూహశ్చకండుమకాభిర్ద్రప్తేషీతాంగచ్ఛర్ధ్య
తీసారజ్వరాదిభిరభిచాన్యతే శూకవృత్తాదిభిర్ద్రప్తే
కండుకోతాఃప్రవర్ధతే శూకశ్చాత్రలక్ష్యతే

తా॥ అహితుండికయను మండుకము కరచినచో గలుపు, మంట, దురద, వాపు, మోహము జనించును; మ మను కీటకము కరచిన శరీరము పచ్చబారి, వాంతులు, అతిసారము, జ్వరము, మున్నగు బాధలుకలుగును; శూకవృత్తము మొదలగునవి కరచిన దురద, దద్దుర్లు క్రమముగ బాధించును. కట్టిన చోటముల్లుకనబడును.

106 చీమజాతుల లక్షణము

సూ॥ పిపీలికాః - స్థూలశీర్షా - సంవాహికా - బ్రాహ్మణికా
జ్గలికాకలిపికాచిత్రవర్ణేతిషట్తాభిర్దప్తేదంతేశ్వ
యధురగ్నిస్పర్శవద్దాహశోభాభవతః

తా॥ చీమలు స్థూలశీర్షము, సంవాహిక, బ్రాహ్మణిక, అంగలిక, కలిపికా, చిత్రవర్ణా, అని రవిధంబులగు వానిచే కరువబడినచో ఆ చోటునవాపు, నిప్పుతాకినట్లుండుట, మంట, పొక్కుగల్గుట గల్గును.

107 ఈ గ లు

సూ॥ మక్షికాఃకాంతారికా, కృష్ణా, పింగలికా, మధూలికాకషాయీ
స్థాలికేత్యేవంషట్తాభిర్దప్తస్యదాహశోభాభవతః
స్థాలికాకాషాయీభ్యామేతదేవపిడకాశ్చసోపద్రవవాభవంతి.

తా. ఈ గలు, కాంతారిక, కృష్ణ, పింగలికా, మధూలికా, కషాయీ, స్థాలిక, అని ఆరువిధంబులు వానిచేకరువబడిన మంటవాపు కలుగును; అందు స్థాలి కషాయల కాటువలన పైలక్షణములు ఉపద్రవంబులయి కురువులు లేచును.

108 దోమలు.

సూ. మశకాఃసాముద్రంపరిమండలోహస్తి మశకఃకృష్ణః

పార్వతీయతిపంచ, తైర్దష్టస్యతీవ్రకంఢూర్దం

శశోభశ్చ, పార్వతీయస్తు కీటైః|పాణహరమైస్సుల్య

లక్షణఃసఖావక్ష్పప్యేన్యైర్ధంపిజాకాంగుదాహ

పాకాభవంతాజకౌకసాంధ్యలకణము క్తంచితృతంచ.

తా. దోమలు, సాముద్రము, పరిమండము, హస్తిమశకము, కృష్ణము, పార్వతీయము అనిఅయిదువిధంబులు. అవికరచినతీవ్రమగు దురదలు, వాపులు, కల్లును. పార్వయనుదోమ ప్రాణహరమగుకీటకముతో సమానమైన గుణములుగలది. గోశ్మతో గీరిన పొక్కులు పొక్కును. జలగలు కరచిన కల్లుగుణములకుచికిత్సచేసిన తగ్గిపోవును.

109 అసాధ్యకీటకవివరము.

శ్లో. గోధేరకఃస్థాలికాచ యేచ స్వేతాగ్నిసప్రభే

భృకుటికోటికశ్చైవ ససిద్ధ్యంత్యేకజాతిషు.

తా. ఉడుములలో గోధేరకము, ఈగలలో స్థాలిక, జెర్రలలో తెల్లనిది. అగ్నివర్ణముగలది, కప్పలలో భృటి, కోటికము అనునవి కరచిన కుదురదు.

110 అవచూర్న విషలక్షణము.

శ్లో. శవమూత్రపురీమైస్తు రవమర్షణాత్

స్యఃకంఢూదాహకోధారుః పిడకాశోధవేదనాః

ప్రక్షేదవాంస్తథాస్రావో భృశఃసంపాచయేత్త్వచం

దిగ్విధక్రియాస్తత్రయధావచధనచారయేత్.

తా. విషకీటకముల శవము మూత్రము మలము చూర్నించి చేసిశయనాశన లేపనాదులయందుపయోగించుటచే అదితగిలినచోట దురద మంట దద్దురు అరుషిక పొక్కులు నలుపుబాధ చర్మము పగిలి

పుండ్రై రసికాదుచుండుట కలుగును. విషదగ్ధబాణావిహతులకువలెనే చికిత్స చేయవలెను.

11: ఉగ్రవిషకీటకలక్షణము,

శ్లో, నావసన్నంసచోత్సన్న మతिसంరంభవేదనం
దంశదౌవిపరీతార్తి కీటదప్ప్రంసుబాధకం
తీక్షణైర్దష్టానుగ్రవిష్టైః శర్మపతస్సముపాచరేత్
త్రివిధానాంతుసర్పాణాం త్రైవిధ్యేసక్రియాహితా
శ్వేదమాలేపనంసేకం చోష్ణమత్రావచారయేత్
అన్యత్రమూర్ఛితాద్ధంశాత్ పాకకోధత్రపీడతాత్
విధమ్నుశ్చవిధింసర్వం కుర్యాత్సంశోధనానిచ
శరీషకటుకం కుష్టం వచారజని సైంధవైః
క్షీర మజ్జనసాసర్పిః శుంటీపిప్పలి దాదఘ
ఉత్కారకాస్థిదౌవాసు కృతస్వేదనేహితా.

తా. కరచినస్థలమందు భిన్నముగాకను, ఎత్తుగా లేకను మరి యొకవిధమగు బాధకలిగి అందు నెమ్మదియగుబాధకల్గిన కీటకదంశము మిగులబాధాకరమైనది. ఉగ్రవిషకీటకములచే బాధింపబడినవారుజన్మ హేతువగుడర్శికర, మండలి.రాజిలసర్పములచికిత్సల ననుసరించిసర్ప విషములకు వలెనేచికిత్స చేయవలెను. హరియు శ్వేదము, ఆలేపనము, సేకముకీటవిషమందు వేడిగనున్న దేఉపయోగించవలెను. రోగిమూర్ఛ గలిగినను కాటు సుస్తిపాకము, కుష్టు, పీడ జనించునపుడు మాత్రము పెచ్చునిలేపనాదుల నుపయోగింపరాదు. అన్ని విధముల విషహరవిధులనుసంశోధనముగావింపవలెను. దిరిశన, కటుకరోహిణి, చంగల్వకోష్ఠు వన, పసపు, సైంధవలవణము, పాలు, మజ్జి, వన, నెయ్యి, శొంఠి, పిప్పలి, దేవదారు, వమన విరేచన సస్యాంజనాదుల నుపయోగింప వలెను. శాలవర్షి మొదలగు విషహరద్రవ్యములను పాలుమొదలగు ద్రవ్యములతో చేయబడినఉత్కారికముచేస్వేదకర్మలనాచరింపవలెను

112 తేలు విష చికిత్సావిధి

శ్లో॥ నస్వేదయేత్తథారంశం ధూమం వ్యవృత్తమృశ్మిశ్చై
అగదానేక జాతీషు ప్రవృత్తమృశ్మిశ్చై
కుప్తం వక్రంపచాబిల్వ మూలం పాతానువర్చికా
గృహధూమంహవారిద్రే ద్వేత్రికటకవిషేహికః
అగార ధూమరజనీ వక్రం కుప్తం పలానశం
గలగాలిక దస్తానా మగదో విషనాశనః

తా॥ తేలుకుట్టిన స్వేదము చేయరాదు. ఆ యా జాతులకు ధూమము, అగదము చేయవలెను. చంగల్వకోష్ఠు, గ్రంధితగరము, వస, మారేడువేరు, పాతనజ్జాతౌరము కడుధూపము, పసపు, మాని పసపు వీనిని సమాంశములుగ చూర్ణించి తోకతోకుట్టిన తేలు, లూత, కందిరీగ మొదలగువాని విషమందు తినిపించవలెను. కడు ధూపము, పసపు, గ్రంధితగరము, చంగల్వకోష్ఠు, మోడుగగింజలు చేర్చి అగదము, గలిగోలి గరచినవారికి హితకరమైనది.

113 జెరి విషమునకు

శ్లో॥ కుంకుమం తగరం సిగ్రు పద్మకంజనీవ్యయం
అగదోజలపిష్టోఽయం శతపద్మినాశనః

తా. కుంకుమపువ్వు, గ్రంధితగరము, మునగ, పద్మకము, వసపు, మానిపసపు, వీనిని నీటిచేనూరి త్రాగించిన జెరివిషము నివర్తించును.

114 మఝాక విషమునకు

శ్లో॥ మేషశృంగీవచాపాతా నిచులోరోహిణిజలం
సర్వమంఝాకదస్తానా మగదోషవిनाశనః

తా. పొడవత్రివేరు, వస, పాత, నీటిప్రబ్బలి, కటుకరోహిణి, కురువేరు, వీనినిచూర్ణించి నీటిచేత్రాగించిన అన్నికప్పులయొక్క విషమును హరించును.

పుండ్రై రసికాదుచుండుట కలుగును. విషదగ్ధబాణావిహతులకువలెనే చికిత్స చేయవలెను.

111 ఉగ్రవిషకీటకలక్షణము.

శ్లో, నాశనన్నంనచోత్సన్న మతిసంరంభవేదనం
 దుశశావిపరీతార్తి కీటకప్రసూబాధకం
 క్షీబైర్దష్టానుగ్రవిషైః శర్మసత్సముపాచరేత్
 త్రివిధానాంతుసర్పాణాం త్రైవిధ్యేసక్రియాహితా
 శ్వేదమాలేపనంసేకం చోష్ణమత్రావచారయేత్
 అస్యత్రమూర్ఛితాద్ధంశాత్పాకరోధత్రవీడతాత్
 విధమ్నశ్చవిధింసర్వం కుర్యాత్సంశోధనానిచ
 శిరీషకటుకం కుప్తం వచారజని సైంధవైః
 క్షీర మజ్జనసాసర్పిః శుంఠీపిప్పలి దాదుషు
 ఉత్కారకాస్థిచావాసు కృతశ్వేదకసేహితా.

తా. కరచినస్థలమందు భిన్నముగాకను, ఎత్తుగా లేకను మరి యొకవిధమగు బాధకలిగి అందు నెమ్మదియగుబాధకల్గిన కీటకదంశము మిగులబాధాకరమైనది. ఉగ్రవిషకీటకములచేబాధింపబడినవారుజన్మ హేతువగుడర్శికర, మండలి.రాజిలసర్పములచికిత్సల సనుసరించిరర్ప విషములకు వలెనేచికిత్స చేయవలెను. హరియు శ్వేదము, ఆలేపనము, సేకముకీటవిషమందువేడిగనన్న దేశేపయోగించవలెను. రోగిమూర్ఛ గలిగినను కాటు సుస్తిపాకము, కుట్లు, వీడ జవించునపుడు మాత్రము వెచ్చనిలేపనాదుల నుపయోగింపరాదు. అన్నివిధముల విషహరవిధులనుసంశోధనముగావింపవలెను. దిరిశన, కటుకరోహిణి, చంగల్వకోష్ఠు వన, పసపు, సైంధవలవణము, పాలు, మజ్జి, వన, నెయ్యి, శొంఠి, పిప్పలి, దేవదారు, వమన విరేచన సస్యాంజనాదుల నుపయోగింపవలెను. శాలపర్ణి మొదలగు విషహరద్రవ్యములను పాలుమొదలగు ద్రవ్యములతోచేయబడినఉత్కారికముచేస్వేదకర్మలనాచరింపవలెను

112 తేలు విష చికిత్సావిధి

శ్లో॥ నన్వేదయేత్తథారంశం ధూమం వత్స్యామవృశ్మికే

అగదానేక జాతీషు ప్రవత్స్యామ పృథక్పృథక్

కుప్తం వక్రంపచాబిల్వ మూలం పాతానువర్చికా

గృహధూమంహవారిద్రే ద్వేత్రికంటకవిషేహికః

ఆగార ధూమరజనీ వక్రం కుప్తం పలాసజం

గలగొలిక దస్తానా మగదో విషనాశనః

తా॥ తేలుకుట్టిన స్వేదము చేయరాదు. ఆ యా జాతులకు ధూమము, అగదము చేయవలెను. చంగల్వకోష్ఠు, గ్రంధితగరము, వస, మూరేడువేరు, పాతసజ్జాతౌరము కరుధూపము, పసపు, మాని పసపు వీనిని సమాంశములుగ చూర్ణించి తోకతోకుట్టిన తేలు, లూత, కందిరీగ మొదలగువాని విషమందు తినిపించవలెను. కరు ధూపము, పసపు, గ్రంధితగరము, చంగల్వకోష్ఠు, మోదుగగింజలు చేర్చి అగదము, గలిగోలి గరచినవారికి హితకరమైనది.

113 జెరి విషమునకు

శ్లో॥ కుంకుమం తగరం సిగ్రు పద్మకంజనీద్వయం

అగదోజలపిష్టోఽయం శతపద్విషనాశనః

తా. కుంకుమపువ్వు, గ్రంధితగరము, మునగ, పద్మకము, పసపు, మానిపసపు, వీనిని నీటిచేనూరి త్రాగించిన జెరివిషము నివర్తించును.

114 మండూక విషమునకు

శ్లో॥ మేషశృంగీపచాపాతా నిచులోరోహిణిజలం

సర్వమండూకదస్త్రానా మగదోషవిनाశనః

తా. పొడవత్రివేరు, వస, పాత, నీటిప్రబ్బలి, కటుకరోహిణి, కురువేరు, వీనినిచూర్ణించి నీటిచేత్రాగించిన అన్నికప్పలయొక్క విషమును హరించును.

115 విశ్వంభరవిషమునకు

శ్లో॥ వచాశ్వగంధాతిబలా బలానాతిగుహాగుహః

విశ్వంభరాభిబష్టానా మగదోవిషనాశనః

తా. వన, పెన్నేరు, దువ్వెనచెట్టు వేరు, బల, శాలపర్నీ, పృశ్ని పర్నీ, వీనిచే చేయబడిన అగడము విశ్వంభరవిషము లన్నియు హరించును.

116 అహితుండికావిషమునకు

శ్లో॥ శిరీషంతగరంకుష్ఠం హరిద్రేఽశుచుతీసహః

అహితుండికాభిర్దస్తా నామగదోవిషనాశనః

తా. దిరిసెన గ్రంధితగరము, చంగల్వకోట్టు, పసపు, మాని పసపు, శాలపర్నీ, ముద్గపర్నీ, వీనిచేచేయబడిన అగడము, అహితుండిక విషములబోకడించును.

117 కంఢూమకవిషమునకు

శ్లో॥ కంఢూమకాభిర్దస్తానాం రాత్రౌశీతాంక్రియా హితాః,

దివాతేనైవసిద్ధ్యంతి సూర్యరస్మిబలార్దింతాః

తా. కంఢూమకమనునదికరచినచో రాత్రిభాగమందు శీత క్రియలుహితకరములు, పగలుసూర్యరస్మిచేబలహీనమైనవి సిద్ధింపవు.

118 పిపీలిక-చుక్షిక-మశకములకు

శ్లో॥ పిపీలికాభిర్దస్తానాం మక్షి కామశక్తైస్తథా

గోమూత్రేణయుతోలేపః కృష్ణవల్గృకమృత్తికా

తా. చీమలు, ఈగలు, దోమలు, కరచిననల్లని పుట్టమన్నుతో గోమూత్రము కలిపి పూయనగును.

119 వృశ్చిక జాతివివరము

శ్లో॥ త్రివిధాఃప్రోక్తామండమధ్యమహావిషాః

గోశకృత్కృధజామందా మధ్యాఃకాష్ఠేష్టికోద్భవాః

సరణోదోవా నీత్రాయే చాన్ద్రేవిషసంభవాః

మందాద్వాదశాస్త్రాధ్యాస్త్రత్రయఃపంచాదశోత్తమాః
దశవింశతిరిత్యేవ సంఖ్యయాపరికీర్తితాః

తా. మందవిషములు, మధ్యవిషములు, మహావిషములు, అని
తేళ్ళు 31 విధములు. కుళ్ళినపేడయందుపుట్టినవి మందవిషములు, కర్రల
యందును, ఇటుకలందును జనించినవి మధ్యవిషములు, కుళ్ళినపాము
శరీరముఇతరవిషపదార్థములందు గలిగిన తేళ్ళు మహావిషములందును.
ఇందు మందవిషపు తేళ్ళు 12 జాతులు, మధ్యవిషములగు తేళ్ళు
31 జాతులు, మహావిషముగల తేళ్ళు 15 జాతులు. మొత్తము
30 తేళ్ళ రకములుగలవని తెలియవలెను.

120 విషవిష లక్షణము.

శ్లో. కృష్ణః శ్వాసః కర్చురః పాండువర్షో గోమూత్రాభః
కర్కశోమేచకశ్చ, శ్వేతోరక్తోరోమశః శాద్వలాభా
రక్తశ్చైతేమందవీర్యా మతాస్తు, వభిర్ద్రిష్టేవేదనా
వేపధుశ్చగాత్రస్తంభః కృష్ణరక్తాశ్చ మశ్చ, శాఖా
దప్తే వేదనాచోర్ధ్వమేతిదాహస్వేదోదంశశోభోద్వరశ్చ

తా. నల్లనిది, శ్వాసమనర్ణముగలది, కర్ణవర్ణముగలదిపాండువ
ర్ణముగలది, గోమూత్రమువంటిరంగుగలది, కర్కశరీరముగలది, మెర
యుచున్నశరీరముగలది, తెల్లనిదిరక్తవర్ణముగలది, వెంట్రుకలుగలది
పచ్చగడ్డిరంగుగలది, ఎర్రనిది, అనుతేళ్ళు మందవీర్యముగు విషము
గలవి. ఇవి కరచినబాధ వణుకు, శరీరము మొద్దుపాడుట, కుట్టినచోట
నుండి రక్తముకాదుట, కాలుచేతులు కొననుకుట్టినవిషముపై కెక్కుట,
మంట, చెమట, కుట్టినచోటవాచుట, జ్వరము మున్నగునవికలుగును.

121 మధ్యవిషలక్షణములు.

శ్లో. రక్తఃపీఠః కాపిలేనో రేణసర్వేధూమ్రాపర్వభిశ్చత్రిభిస్సుః
వతేమూత్రోచ్చారపూత్యండజాతాః మధ్యాష్ట్రయాస్త్రీప్రకా
రోరగాణాం, యశ్చైతేషామన్వయాద్యంప్రకూతేనోహేత్పత్తి

తత్స్వరూపాంచకుర్యాత్, జిహ్వశోపోభోజనస్యానదోభో
మూర్చాచోగ్రామధ్యవీర్యాభివృద్ధే.

తా. కపిలవర్ణముగు ఉడరముగలిగి ఎర్రనై పచ్చనైనదియు
అంతట పొగరంగుగలది మూడుగుణపులుగలదియు సర్పములమూత్ర
మలమల అండములు కుళ్ళుటవలన గలిగినవి. ఏజాతి పాముయొక్క
మూత్రాదులయందేదిపుట్టినో అట్టిదోషమును ఉత్పత్తిచేయుము.
అనగాత్రాచుసంబంధమగు మలాదులయందుజనించిన తేలువిషముచే
పాతము మండలముల మూత్రాదులయందు జనించిన తేలువిషము
వలన పిత్తము. రాజలముల మలాదులయందు జనించినవి శేష్మమును,
వ్యంతరముల మలాదులందు పుట్టినవి సన్నిపాతమును ప్రకోపింప
జేయును. వీనివిషములవలన నాలుక వాపు, భోజనముచేయలేకుండుట,
తీవ్రమగు మూర్ఛయు గలుగును.

122. మహావిషలక్షణములు.

శ్లో. శ్వేతశ్చిత్రః శ్యామలోలోహితాభః రక్తస్వేతో రక్తనీలోదక
రాచ, పీతోరక్తోనీలపీతోపరస్తురక్తోనీలశుక్రస్తథాచడక్తోబ
భ్రుః పూర్వవచ్చై కపర్వాయశ్చా పర్వాపర్వణీద్వేచ యస్య,
నానారూపావర్ణతశ్చాపి ఘోరాజ్ఞేయాశ్చ తేవృశ్చికాః ప్రాణ
చారాః, జన్నై తేషాం నిర్విరోధాత్ప్రదిష్టం దేహేభ్యోహఘాతి
తానాం విషేణ ఎభిర్దష్టే సర్పవేగప్రవృత్తిః స్పృహోత్పత్తిః
క్లాంతిదాహజ్వరశ్చ. జ్వరః కృష్ణం శోణితం చాపిదీవ్రంత
స్థాత్ప్రవైస్త్యజ్యతే శీఘ్రమేవ.

తా. తెల్లనిది చిత్రవర్ణముగలది, శ్యామలవర్ణముగలది, కొంచె
మెర్రనిది, ఎరుపు తెలుపు కలసి రంగుగలది నీలవర్ణమైనకడుపుగలది
పీతరక్తవర్ణముగలది. నీలపీతవర్ణముగలది, రక్తనీలవర్ణముగలది నీలశుక్ల
వర్ణముగలది. రక్తబ్రభువర్ణముగలది. ఒక పూసగలది, రంగుచేలనేక
రూపములుగలిగి పూస లేనిది, శిపూసలుగలదియుఉగ్రవిషములైనవి.

తత్స్వరూపంచకుర్మాత్, జిహ్వశోపోభోజనస్యానదోధో
మూర్ఛాచోగ్రామధృవీర్యాభిరప్తే.

తా. కపిలవర్ణముగు ఉదరముగలిగి ఎర్రనై పచ్చనైనదియు
అంతట పొగరంగుగలది మూడుగుణపులుగలదియు సర్పములమూత్ర
మలమల అండములు కుఱ్ఱుటవలన గలిగినవి. ఏజాతి పాముయొక్క
మూత్రాదులయం దేదిప్రుష్టనో అట్టిదోషమును ఉత్పత్తిచేయుము.
అనగాత్రాచుసంబంధముగు మలాదులయందుజనించిన దేలువిషముచే
పాతము మండలముల మూత్రాదులయందు జనించిన తేలువిషము
వలన పిత్తము. రాజిలముల మలాదులయందు జనించినవి శేష్మమును,
వ్యంతరముల మలాదులందు పుట్టినవి సన్నిపాతమును ప్రకోపింప
జేయును. వీనివిషములవలన నాలుక వాపు, భోజనముచేయలేకుండుట,
తీవ్రమగు మూర్ఛయు గలుగును.

122. మహావిషలక్షణములు.

శ్లో. శ్వేతశ్చిత్రః శ్యామలోలోహితాభః రక్తస్వేతో రక్తనీలోదద
రాచ, పీతోరక్తోనీలపీతోపరస్తురక్తోసోనీలశుక్లస్తథాచడక్తోబ
భ్రుః పూర్వవచ్చై కపర్వాయశ్చా పర్వాపర్వణీద్వేచ యస్య,
నానారూపావర్ణతశ్చాపి ఘోరాజ్ఞేయాశ్చ తేవృశ్చికాః ప్రాణ
చారాః, జన్నై తేషాం సర్పకోధాత్మదిప్తం దేహేభ్యోహఘాతి
తానాం విషేణ ఎభిర్దప్తే సర్పవేగప్రవృత్తిః స్పృహోత్పత్తిః
క్లాంతిదాహశాజ్వరశ్చ. జేభ్యః కృష్ణం శోణితం చాపిదీప్రంత
స్మాత్రాప్తైస్త్వజ్యతే శీఘ్రమేవ.

తా. తెల్లనిది చిత్రవర్ణముగలది, శ్యామలవర్ణముగలది, కొంచె
మెర్రనిది, ఎరుపు తెలుపు లిలసి రంగుగలది నీలవర్ణమై ఒకడుపుగలది.
పీతరక్తవర్ణముగలది. నీలపీతవర్ణముగలది, రక్తనీలవర్ణముగలది నీలశుక్ల
వర్ణముగలది. రక్తబ్రభువర్ణముగలది. ఒక పూసగలది, రంగుచేతనేక
రూపములుగలిగి పూసలేనిది, విపూసలుగలదియు ఉగ్రవిషములైనవి.

ఇవి ప్రాణములు హరించును. కుళ్ళిన సర్పశరీరమువలనగాని విష విషహతమై కుళ్ళిన ఇతర శరీరముల వలనగాని ఇట్టివి జనించును. ఇట్టివి కుట్టిన సర్పవిషములకువలెనే వేగముకల్గును. మరియు బొబ్బలు మంటలు, అలసట, తాపము, జ్వరము, ఇంద్రియములనుండి నలుపు నెత్తురు కాదుట కలిగి శీఘ్రమే ప్రాణములు పోవునని ఎఱుంగునది.

123 వృశ్చిక విష చికిత్స

శ్లో. ఉగ్రమధ్యవిషైర్దష్టం చికిత్సేస్సర్పవప్తనత్
 దశంమందవిషాణస్తుచక్రతై శేనశేచయేత్
 విదార్యాదిసుసిద్ధేనసుఖోష్ణేనాధవాపునః
 కుయ్యచ్చోత్కారికాస్వేదం పిష్టైరుపనాహనైః
 ఆదంశం స్వేదితం చూర్నైః ప్రచ్ఛితం పతిసారయేత్
 రజనీసైంధవవ్యోషశిరీషఫలపుష్పజైః
 మాతులుంగాల్లుగోమూత్రపిష్టశ్చసురసాగ్రజం
 లేపేస్వేధేసుఖోష్ణంచ గోమయం హితముచ్యతే
 పానేక్షౌద్రయుతం సన్నిః క్షీరం వాబహుశర్కరం
 గురోజకం వాసుమం చాతుర్దాతకవాసితం
 వానమస్తైప్రదాతవ్యం క్షీరంవా నగుడరహిమం
 శిఖకుక్కుటబర్హణీసైంధవంచైలసర్పిషీ
 ధూపోహంతిప్రయుక్తోఽయం శీఘ్రంవృశ్చికజంవిషం

తా. మహావిష, మధ్యవిష వృశ్చికములచే కుట్టబడిన వానికి సర్పదష్టానికి వలెనే చికిత్సలుచేయవలెను. మందవృశ్చికము కుట్టిన వెత్సని మానిచే తడుపవలెను. విషహరాషధములచే ఉత్కారికా స్వేదము, ఉపనాహస్వేదము చేయవలెను. ఇటుల స్వేదనము చేసి విషహర చూర్నములచే కుట్టినప్రదేశమును కప్పి ప్రతిసారణ చేయ వలెను. పసపు సైంధవలవణము, శుంఠి దిరిశనపువ్వు కాయ, వీని

చూర్నము తులసి చిగుళ్ళు మాచీఫలగనము గోమూత్రముతో నూరి ప్రచ్ఛన ఫలిసారణమును చేయవలెను. లేపనీకనములకు సుఖోష్ణ మగు గోమయముకూడ హితకరమైనది నెయ్యి తేనె కలిపి పాలలో చాల పంచదారవేసి త్రాగించవలెను. చాతుర్జాతక చూర్నమును చల్లిన బెల్లపుపాగునందువేసి త్రాగించవలెను. చల్లారినపాలలో బెల్లముకలిపి త్రాగించవలెను. నెమలికోడి వీని యీకలు సైంధవ లవణము నూనె నెయ్యి ధూపమువేసిన తేలువిషము నివర్తించును.

124 లూతావిషజ్ఞానము

శ్లో. లూతావిషఃఘోరతరం దుర్విజ్ఞేయతమంతతల్
దశ్చక్రితస్యతమంచాపి భిషగ్భిందబుద్ధిభిః
సవిమనిర్విషంబై త ది త్యేవం పరిశంకితై
నిషఘ్న మేవకర్తవ్య మవిరోధియదావధం
అగదానాహిసంయోగో విషజుష్టస్యయజ్యతే
నిర్విమైమానవేయక్తోఽగడఃసమృద్ధ్య తేఽశుభం
తస్మాత్సర్వప్రయత్నే నజ్ఞాతవ్యోవిషనిశ్చయః
అజ్ఞాత్వావిషసద్భావం భిషగ్వాప్యపాదయేన్నరం

తా. లూతలవిషము మిక్కిలిభయంకరమైనది. తెలిసికొనుట కశక్యమైనది. వానికి విషము కలదా లేదా అను శంకగల మంద బుద్ధులగు వైద్యవరులచే చికిత్సచేయుటకు సాధ్యముకాని దగుటచే లూత విషమందు ధాతువులకు విరుద్ధముకాని విషచికిత్సలు చేయం దగును. విషమున్నదని నిశ్చయించి ఆగడముల కీయవలెను. విషము లేని వానికిచ్చిన కష్టముగల్గును. గనుక అన్ని ప్రయత్నముల చేతను విష నిశ్చయము చేయఁగను. విషములేనిది విషమున్నదని చికిత్స చేసినచో ఆవైద్యుడు మానవుని చంపునని తెలియవలెను.

శ్లో. ప్రోద్భిద్యమానస్తుయథాంకురేణవన్యక్తజావిః ప్రతిభాతివృక్షః

తద్వద్ధురాలక్ష్యతమహితాసాం విషం శరీరేప్రవికర్ణమాత్రం

తా. అంకురమై బహుబదేద వృక్షముయొక్క జాతిస్పష్టము కానట్లు శరీరమందు వ్యాపించుచుండెను లూతవిషము గుర్తింప కక్యము కానిదని తెలియవలెను.

125 లూతవిష లక్షణము.

శ్లో. ఈషచ్ఛకంధూప్రచలంశోతమవ్యక్తవర్ణంప్రభ

మేఽహనిస్యాత్ అంతేషుశూనంపరినిష్నుమధ్యం

ప్రవ్యక్తరూపంచది నేద్వితీయేత్ర్యహేణతద్దర్శ

యతీహదంశంశవంచతురేఽహనిశోపమేతి

అతోఽధికేహీప్రకరాతిజింతోర్విషప్రప్రకోప

ప్రభవాన్వికారాకోషమేది నేవిప్రకృతంచసరామ్యన్

మర్మప్రదేశాస్ఫృశమాప్యశోతితత్సప్త మెత్యర్థ

పరీతగాత్రంవ్యాపాదయేస్సర్వమవిప్రవృద్ధం

యాస్తీష్ణచంఙ్గోగ్రవిషాహిణూతాస్తానప్తరాత్రే

ణవివాశయన్తిఅతోఽధికేనాపినహన్యూరన్యా

యాసాంవిషమధ్యమవీర్యయుక్తం

యాసాంకనీయంవిషవీర్యముక్తంతాఃపక్షమా

త్రేణవివాశయన్తితస్మాత్ప్రయత్నంభిషగత్ర

కుర్యాదాదంశపాతాద్విషఘాతయోగైః

తా. కొద్దిదురదగలిగి కోరముస్పష్టము కాని రంగువంటిలూతా విషస్థానము మొకటిదినమందుండును. రెండవదినమందు చుట్టును ఉబ్బి మధ్య పల్లమై బాగుగానగుపడును. మూడవదినమందు కాటు స్పష్టపడి నాల్గవదినమందు విషము ప్రకోపించును. 5వ దినమందువిష ప్రకోపమువలన కలుగు వికారగుణము లగుపడును. ఆరవదినమందు

విషముప్రాకి అన్ని మర్మానయములందును ప్రవేశించును. 7వ దిన మందన్నిటను వ్యాపించి ప్రకోపించి మనుష్యుని చంపివేయును. ఏలూ రలు తీక్షణమగు ఉగ్రవిషముగలదో ఆవిషమువలన ఏడుదినములలో మనుష్యుని చంపివేయును. మధ్య వీర్యముగల లూతలవిషము 7 రాత్రులు దాటినతరువాత 11 రాత్రులలో చంపును. మందవీర్యము గల లూతవిషము 15 దినములలో చంపును. గనుక లూతవిషమును కరచినది మొదలు వైద్యుడు చికిత్సచేయుచు డవలెను.

126 సప్తవిధ లూతలక్షణములు.

శ్లో. విషంతులాలానఖమూత్రదంష్ట్రారజఃపురీమై
రథచేంద్రియేది, సప్తప్రకారంవిసృజంతిలూతాః
సదుగ్రమధ్యావవీర్యయక్తం, సకంఠకోతంస్థిర
మల్పమూలంలాలాకృతంమండదజంనదన్తి,
శోభశ్చకంఠశ్చపులానికాచధూమాయనంచైవ
సఖాగండశేడశంతు, మూత్రేణసక్తృష్ణమధ్యం
సరక్తపర్యంత, మవేహిదీర్ఘంకంష్ట్రాభిరుగ్రం
కఠినంవివర్ణంజానహిదఃశంస్థిగమండలంచ
రజఃపురపేంద్రియజాహింద్రి, స్ఫోటంవిపక్వామది
పీలుపాండుం ఏకావదేతత్సముహృతంతు

తా. లూతలు, గోరుతోబరుకుట, చొంగ, మూత్రముత్రాగుట, కోరలతోపీకుట, ఆర్తవము, పురీషము, శుక్రము, అనివీడువిధంబులగు నుగ్ర, సుధ్యమ, మందములగు విషంబును విడచును. అందు చొంగ వలన దురదగల్గును. అది స్థిరముగానుండి కొద్దిబాధగల దద్దుర్లును, గోళ్ళబరకినవాపు, దురద, గగుర్పాటు, ఆవిరిగల్గుట, మూత్రము పడినచోట మధ్య నల్లగను, చుట్టు ఎరుపుగనుండి వాచికరచినచోట వివర్ణమునుండి కఠినమై స్థిరమైన కుదురుగల్గియుండును. రజస్సు పురీ

వము శుక్రము తగినచోట పండిన ఉసిరికాయవలెను వరగోగుపండు
వలె పొక్కును. ఇటుల నేడువిధంబులగు విషముయొక్క వివరములు
చెప్పబడినవి.

127 లూతోత్పత్తిసాధ్యాసాధ్యములు

శ్లో. వత్సోమిలూలాప్రభవంపురాణంసామాన్యతోడప్త
మసాధ్యసాధ్యందితిత్వతంకచాపియథావిశేషం
విశ్వామిత్రోన్మపవరఃకదాచిద్వషీనత్తమం
వశిష్టంకోపయామాసగత్వాశ్రమపదంకిల
కుపితస్యమునేస్తస్యలలాహితేన్వదబిందవః
అపతస్దర్శనాదేవమథస్తాత్తీక్షవర్షసః
లూనెత్పజేమహర్షీణాంధేన్వర్ధంసంభృతేఽపిచ
తతోజాతాస్తిమాఘోరానానారూపాచుహవిషాః
అపకారాయనర్తంతేన్మపసాధనవాహనే
యస్మాల్లూనంతృణప్రాప్తామునేప్రస్వేదభిందవః
తస్మాల్లూతేతిభావ్యంతేసంఖ్యయాతాశ్చషోడశ

తా. పురాణోక్తమగు లూతలజన్మ విషయములుదప్తలక్షణ
ములు. సాధ్యాసాధ్య విషయములు. వానిలక్షణములను వివరించెదను.
విశ్వామిత్రుడనురాజు ఒకసమయమందు వశిష్ఠమహర్షి ఆశ్రమము
నకువెళ్ళి ఆయనకు కోపమువచ్చుచుట్లుచేసెనట. కోపగించిన వశిష్ఠుడు
ముఖమునందు చెమట పట్టగా ఆతీక్షచెమట బంధువులు అవుకొరకై
ఉంచబడిన గడ్డిపై బడగా అనేకరూపములు గల మహావిషములగు
లూతలుజనించి రాజుయొక్క భటులను బాధపెట్టెను. మునియొక్క
చెమటబిందువులు కోసినగడ్డిలోపడి పుట్టినవి గనుక లూతలను
నానుము కలిగినవి. యివి 16 విధంబులు.

శ్లో. కృచ్ఛసాధ్యస్తదాఽసాధ్యలూతాస్తుద్వివిధాఃస్మృతాః

తాసామప్టేకృచ్ఛసాధ్యవర్జ్యస్తావత్యవతః

త్రిమండలాతథాస్వేతాకపిలాపీఠికాతథా

అలమూత్రవిషారక్తాకనకాచాష్టమీస్మృతా

తాభిర్దప్తేశిరోదుఃఖిరకంఢూర్ధ్వకేచవేదనా

భవంతిచవిశేషేణగదాః శ్లేష్మికవాఙ్మనాః

సౌవర్ణికాలాజవర్ణాజాలిన్యేచేవదీతథా

కృష్ణాగ్నివర్ణాకాకాండమూలగుణాష్టమీస్మృతా

తాభిర్దప్తేదంశకోధఃప్రవృత్తిఃక్షుతదస్యచ

జ్వరోదాహోఽతిశారశ్చగదాఃస్మృత్ప్రదోషజాః

పిడకావివిధాకారామండలానిమహంతిచ

శోఘామహంతోఽమృతవోరక్తాఃశ్యావాశ్చలూస్తథా

సామాన్యంసర్వలూతానామేతదాదంశలక్షణం

తా. లూతలు కృచ్ఛసాధ్యములు అసాధ్యములు అనిరెండు రీతులు. అందు రి కష్టసాధ్యములు. రి అసాధ్యములు త్రిమండల, శ్వేత, కపిల, పీఠిక, అల, మూత్ర, విష, రక్త, కనక అని రి దింటిలో నేదికరచినను శిరోవ్యధ, కరచినచోట దురద, నలుపు, వాతము, శ్లేష్మము మున్నగు వ్యాధులు కలుగును. సౌవర్ణిక, లాజవర్ణ, జాలిని వేణీవదీ, కృష్ణా అగ్నిచర్మ, కాకాండ, మూలగుణ, వీటిచే కరువబడిన కాటు వాచి రక్తముకారి, జ్వరము, తాపము, అతిసారము. మున్నగు ప్రదోషములు ప్రకోపించినవోగములుకలుగును. మరియు, కురుపులు, అనేక అకృతులుగల, పెద్దమండలములు, మృదువై, యెరుపు, శ్యామలవర్ణము కలిగి చలించుచున్న పెద్దవాపులు కలుగును. ఇవి లూతలనిషముచేకలుగును. ఇవి సామాన్యగుణములు.

128 కిష్టసాధ్యలూతల విషయము

శ్లో. విశేషలక్షణం తానావత్కౌమిసచిత్తినం
 త్రిమండలాయదం శేష్యకృష్ణంప్రవతివీర్యతే
 బాధిర్యంకలుషాదృష్టిస్తథా దాహశ్చనేత్రయో?
 తత్రాగ్రమూలంరజసి నాకులీళ్యశ్చిపర్నికా
 నస్యకర్మణిశస్యంతే పానాభ్యంగాజనేషుచ
 శ్వేతాయాః పిడకాదంశేశ్వేతో కండుమతీభవేత్
 దాహమూర్ఛాజ్వరవతీ విసర్పక్షేదదక్కరీ
 తత్రచందరాస్తే లోహరేణువలవంజలాః
 కుష్టంలామజ్వకం వక్రం వలదంచాగదోహితః
 ఆదంశేపిడకాతాచూ కపిలాయాః స్థిరాభవేత్
 శిరసాశారవందాహస్తిమిరం భ్రమవనచ
 తత్రపద్మకకుష్టైలాకరంజకభత్వచః స్థిరార్క
 పర్వపామాగ్దాదూర్వా బ్రాహ్మీవిషాపహః,

తా. లూతల విషాదులయొక్క ప్రత్యేకలక్షణములు వాని చికిత్సలు వచించెద మూడుమండలముయొక్క కాటులనుండియు నల్లనిరక్తముకాదును. పోటు, చెవుడు, దృష్టి నిర్మలముగ నుండకుండుట, కండ్లు మంటలు కలిగియుండును. దీనికి జిల్లేడువేరు, పసపు, సర్పాక్షి ప్రశ్నిపర్ని నస్యము, నస్యమునకు అంజనసాన, అభ్యంగముల కుపయోగించిన విషము హరించును. శ్వేతయనులూత కరచినచోట దురదతోకూడి తెల్లనిపొక్కు గల్గును. మంట, మూర్ఛజ్వరము, విసర్పముక్షేకము, సూపుశల్లును, చందనము, రాస్న, ఏలకులు, రేణుకలు, వట్టివేళ్ళు, అశోకము, చంగల్వొట్టు, కురువేరు, గంధితగరిము, బహుమూసివిచే చేయఁబడిన అగదమును యివ్వవలెను. కపిలయొక్కదంశము వలన కఠినమగు ఎర్రని పిడక కల్గును. మరియు తలబడువు, తాపము కండ్లుచీకట్లు క్రమ్ముట,

త్రిప్పుట కల్లును, దీనికి పద్మకము, చంగల్వకోష్ఠు, వలకులు, కానుగ
చెక్క, మద్దిచెక్క, పృశ్నిపర్ని, జిల్లేడు, ఉత్తరేణు, దూర్వ,
సరస్వతి వీని సగదముగా నివ్వవలయును.

శ్లో. ఆదం శేపీతికాయాస్తు పిడ కాజాయ తేస్థిరా
తథాచర్దిజ్వరం శూలం రక్తేశ్వతాంచలోచనే
తత్రేష్టాఃకుటజో శీర తుంగపద్మకవజలాః
శిరీషకీణిహ శేలు కదంబకకుభత్వచః
రక్తమండనిభేవం శేపిడకాఃసర్వపాషవ
జాయంతేతాఽశోషశ్చ దాహశ్చలవిషాన్వితే
తత్రప్రియంగుప్రీజేరం కుష్ఠంలామజ్జవంజలాః
అగతఃశతపుష్పాచ సపిప్పలవటాంకురాః
పూతిమూత్రవిషాద్దంశో వినర్బీకృష్ణశోణితః
కాసశ్వాసవమా మూర్ఛాజ్వరదాహ సమన్వితః
మనఃశిలాల మధుకకుక్షై చండనపద్మకైః
మధువిశ్రేస్తలమజ్జర గదస్తత్రకీర్తితః
దంతశ్చపాండు పిడకా దాహక్షేద సమన్వితః
రక్తాయారక్తపద్మంతో విశ్లేయారక్తసంయుతః
కార్యస్తత్రాగదస్త్రాయ చండనోశిరపద్మకైః
తద్దైవాద్దన శేలుభ్యాం త్వగ్భిరామ్రూతకస్యచ.

తా. పీతికాయను లూత కాటునగట్టిపిడక కలిగి వాంతి, జ్వరము,
శూల, కండ్లరబడుట కల్లును. కొడిత చెక్క, వట్టివేళ్లు, సురపొన్న,
పద్మకము, నీటిప్రబ్బ, దిరిశన, జోతివృత్తి, విరిగి, కడిమ, మద్దిచెక్కలు
అవిదముగ నివ్వవలెను. ఆలవిషమువలన కరచినచోటునందు రక్తము
మండ్రికట్టును. ఆచాలవంటి పొక్కులు, దవడలెండుట తాపముకల్లును.
మేలికాయము, కుడు శేడు, చంగల్వకోష్ఠు, వట్టివేళ్లు, నీటిప్రబ్బ, సోపు,

రావి, మర్రిఅంకురములు అగడము చేసియివ్వవలెను. మూత్రవిషకాటు కవలన దుర్వాసన, విసర్పి, నల్లనిరక్తము స్రవించుట, దగ్గు, వగర్పు, వాంతి, మూర్ఛ, జ్వరము, తాపముకల్గును. మణిశిల, తాళకము, యష్టిమధుకము, చంగల్యకొప్పు, చందనము, వట్టివేళ్ళు, తేనెతో అగడముగ నీయవలెను. రక్తయనులూత కాటువలన కరచినచోట తెల్లనిపొక్కులుగలిగి తాపము, క్లేశము, చుట్టు ఎరుపురక్తము స్రవించుట కల్గును. కురువేరు చందనము, వట్టివేళ్ళు, పక్కకము, విరిగి, తెల్లమద్ది చెక్కలు, అడవిమామిడిచెక్క అగడము చేసి నీయవలెను.

శ్లో. పిచ్చిలంకసనాదంశాదృధిరంశీతలంస్రవేతీ

కాసశ్వాసాచత్రోక్తంరక్తలూయచికిత్సితం

పురీషగంధికల్పాన్ముకృష్టాస్తాయాదంశేవవతు

జ్వరమూర్ఛావమీదాహకాసశ్వాససమన్వితః

తత్త్రేలావక్రసర్పాక్షిగంధనాకులిచందనైః

మహాసుగంధిసహితైఃప్రత్యాఖ్యాయాగడఃస్మృతః

దంశేదాహోగ్నిపరాయాఃసావోత్పర్థంజ్వరస్తథా

చోషకండురోమహర్షోదాహశ్చసోఫటజస్మచ

కృష్ణాప్రశమనంచాత్రపత్యాఖ్యాప్రయోజయేత్

సారిలోసీరయస్త్యాంహ్వాచందనోత్పలపద్మకం

సర్వాసామేవయుంజీతవిశేష్యాతకత్వచం

భిషక్సర్వప్రకారేషుతథాచక్షీరపిప్పలం

కృత్యసాధ్యవిషాష్టేప్రోక్తాద్వేచయదృచ్ఛయా

తా. కసనయను లూతవిషమువలన కరచినస్థలమునందుండి

జిగురుగల నల్లనిరక్తము కాదుట, దగ్గు, ఒగర్పు, కల్గును. రక్తయను

లూతచికిత్స చేయవలెను. కృష్ణకరచిన జ్వరము మూర్ఛ వాంతి

దాహము కాస శ్వాస కరచినచోట పురీషపువాసనకల్గి కొద్దిరక్తము

వచ్చుచుండును. ఏలకులు గ్రంధితగరము సర్పాక్షి రాన్న చండనము
 సహదేవి అను నీలగడము నియ్యవలెను అగ్నివర్ణమును వానివిష
 ముచే కాటునందు నుడుటయు మిక్కిలి స్రావము జ్వరము దప్పి
 దురదగగుర్పాటు తాపము బొబ్బలుజనించును. దీనియందు కృష్ణ
 విషచికిత్సను చేయవలెను. మరియు నుగంధి పట్టివేళ్ళు యష్టిమధుకము
 చండనము నల్లకలువదుంప సద్దకము అదగముజేసి యివ్వవలెను.
 అన్నిలూతల విషములందును విరిగిచెట్టపట్ట రావిచెట్టు, అన్నివిధము
 లుపయోగింప నగును. కష్టసాధ్య విషములగు రి దిన్ని మరిరెంటి
 యొక్కయు విషలక్షణముల చికిత్సలను వివరించితిని.

129 అసాధ్యలూత విషములక్షణములు

శ్లో. అవార్యవిషవీర్యాణాంలక్షణానినిబోధయే

భృతఃసావర్ణికాదంశఃసఫేనోమత్స్యగంధకః

శ్వాసకాసాజ్వరస్తృష్ణామూర్ఛాచ్ఛాత్రసుదాదుణా

అదంశేలాజవర్యాయాధ్యామంపూతిస్రవేదస్పృక్

దాహోమూర్ఛాతిసారశ్చశిరోదుఃఖంచజాయతే

ఘోరదశస్తుజాలిన్నా రాజమానవదీర్యతే

స్తంభఃశ్వాసస్తమోపృథ్విస్తాలుశోషశ్చజాయతే

ఏణివద్యాస్తధాదంశోభవేత్ కృష్ణతిలాకృతిః

తృష్ణామూర్ఛాజ్వరచర్దికానశ్వాససమన్వితః

దంశఃకాకండకాదప్తేపాండురక్తోఽశివేదనః

విధీర్యతేచబహుధాదాహమూర్ఛాజ్వరాన్వితాః

అసాధ్యానాంభిషక్వాజ్ఞఃప్రయుంజీతచికిత్సితం

దోషచ్ఛాయవిశేషేణఛేదకర్మవివర్జితం

సాధ్యాభిరాజిర్హతాభిర్దష్టమూత్రిస్యజేహినః

శ్మశ్మదీన్ శ్మశ్మమతిమానమ్యగాదంశముద్ధరేత్

జంబోమేనాగ్నితప్తేనదేహేదాకరవారణాన్
 అమర్మణివిధానజ్ఞోనన్జితస్యజ్వరాదిభిః
 దశంశోక్తకర్తవంకుర్యాదల్పశ్వయమకస్యచ
 మధుసైంధవసంఘ్నైరగజైశ్చైవయేత్తతః
 ప్రియంగురజసేకుప్తసయంగామధుకైస్తథా
 సారివామధుకంద్రాక్షాపయస్వాక్షీరమోరటం
 విదారీగోక్షురక్షోద్రమధుకంచాయయేతవా
 క్షీరీణాంశ్చక్ష్మాపాయేణసుసీతేనచసేచయే
 ఉపద్రవాన్యథాదోషవిషఘ్నైశ్చప్రసాదయేత్
 నన్యాంజనాభ్యంజనపావధూమంతథావపీడంకవలగ్రహశ్చ.
 సంశోధనంచోభయతః ప్రయుజ్యాదక్షంహరేహృషిజలాయా

కాథిః

తా. అసాధ్యవిషలూతల విషలక్షణముల వివరింతును. సాప
 ణ్యిక — కరచినచోటునఉబ్బి కాలినఇటుకవంటిరంగుగల్లి నుడుగుగల్లి
 చేపవాసనకల్లియుండును. దీనియందు పెద్దశ్వాస, దగ్గు, జ్వరము, దప్పిక
 మూర్ఛయు కలుగును. లాజవర్ణయొక్క దంశమందు రక్తము చిక్కనై
 దుర్వాసనగలరక్తము స్రవించును. తాపము, మూర్ఛ, అతిసారము
 శిరోరోగముగల్గును. జాలివికరచినచోట చారలుగల్గివిశేషముగ పగు
 లును. అవయవములు బిగిసిపోవుట, శ్వాస, కండ్లుచీకట్లుక్రమ్ముట
 దవడలారుటకలుగును. ఏణీపదమనులూతక రాచినచోట నల్లనువ్వులతిక్ప
 తికల్గి దాహము, మూర్ఛ, జ్వరము, వాంతి, దగ్గు, వగర్పుకలిగియుం
 డును. కాకండకమను లూతక రాచినచోట తెలుపుఎరుపురంగుకల్గివిస్తా
 రమగుబాధతో బ్రద్దలై తాపము, మూర్ఛ, జ్వరము కల్గియుండును.
 అసాధ్యలూతల విషమందు బుద్ధిమంతుడగువై దుడ్డు దోషప్రకోపము
 నుగుర్చించి భేదనవివర్జితముగ చికిత్స చేయవలెను. అసాధ్యమగు

ఋతలుకరువగ నేకరచినచోట చర్మము పైకిలాగిపట్టి వృద్ధివృత్తముచే
 కోయవలెను. జాంబవాష్టమును శలాక నెర్రగ కాల్చి విషదూషితస్థాన
 మందు కాల్చవలెను. విఢావేత్తయగు వైద్యుడు మన్మథదేశముందు
 గాకుండ జ్వరాదులు లేకుండజూచిశ్చేదహనములుచేయవలెను. కొద్ది
 వాపుతోనున్నచో కాటువాపు మొదటికిక త్తిరించవలెను సైంధవలవ
 ణము తేనెకలిపిఅగడము పూయవలెను. ప్రేంఖణము, పనుపు, చంగల్వ
 కోష్ఠ, మంజిష్ఠ, యష్టిమధుకములచేనైన పూయనగును. సుగంధి,
 యష్టిమధుకము, ద్రాక్ష, సర్పాక్షి, చేగోణిద, నేలగుమ్మడి, పల్లెడు,
 తేనెతోత్రాగించవలెను. బాగుగాచల్లారినక్షీరవృక్షములకపాయము
 లచే తడుపుచుండవలెను. వీనివిషమందుకలుగు ఉపద్రవములవిషద్రవ్య
 సహితముగ చికిత్సలనందవలెను. నస్యము అంజనము, అవపీడము,
 అభ్యంగనము, పానము, ధూమము. కవలగ్రహము, ఉభయచూరసం
 శోభనము, జలగలమూలమున రక్తమోక్షణమును చేయవలెను.

180 కీటకాదివ్రణ చికిత్సలు

శ్లో. కీటద్రవ్యవ్రణాస్సర్వానహిదప్తవ్రణానిచ
 ఆదంశపాకంయత్నేనచికిత్సేత్సర్వప్తవల్
 వినివృత్తైతతఃశోభేకర్మికాపాతసంహితం
 నిసబపత్రత్రివృద్ధంతీకుసుంభంరజనీమధు
 గుగ్గులంసైంధవంకిణ్వంవర్చంపోగావతస్యచ

తా. లూతాదికీటకములచే బాధనందినట్టి పాములుమొదలగు
 వానిచే కరువబడినట్టి వ్రణములను విషము వాపుతగ్గుదలనందువరకును
 విషహరచికిత్సలనుచేయవలెను. వాపుతీసినతరువాత విషముచే కర్మి
 కాకృతిగ బయలుపెడలిన మాంసకండము పడునట్లుచేయుటమంచిది.
 వేచాకు తెగడ దంతి కుసుంభముపసపు తేనె గుగ్గులము సైంధవలవణము
 మొదలగువానివలె వాపుతగ్గుదలమునూరికట్టుకట్టిచోకర్మికయూడిపడును.

శ్లో. విషవృద్ధికరంచాన్నం హిత్వాసంభోజసంహితం
 విషేభ్యఃఖలుసర్వేభ్యః కర్నికామడుజాంస్థిరాం
 ప్రచ్ఛయిత్వామధుముత్తై శోధనవిజ్ఞైఃపాచరేత్
 సప్తమప్తస్యకీటానాం శతస్యైశిష్యభాగశః
 దప్తలక్షణమూఘ్యాతం చికిత్సాచాప్యసంతరం
 సవింశమధ్యాయ శతమేతరుక్తవిభాగశః
 ఇహోద్దిష్టానిద్విష్టస్సర్వాస్యైశ్చైశ్చిష్యభోత్తరే
 సనాతినత్యాద్యేనాగయక్షత్యాత్తద్వైచ
 తిధాదృష్టఫలత్వాచ్చహిత్వాశ్చిష్యదోషాం
 వాక్యమూహాద్విస్తారాత్ పూర్విత్యాచ్చదేహిభిః
 చికిత్సతాత్పర్యంతమం విజ్ఞేయమగుః
 ఋషేరింద్రప్రభా వస్యాన్యుతియోజ్యేష్యగురోః
 ధారయిత్వాతులముఖం మతంపరిమనమృతం
 ఉక్తాహారసమాచారి ఇహప్రేచ్ఛిచమోక్షతే

తా విషరోగి విషవృద్ధిరములగు ఉలములు మున్నగు పదార్థములను, పగటినిద్రాని విహారిములను విడచినేరి హితిపదార్థసేవనముసేయవలెను. ఏవిషమూదైనను బాధలేని స్థానముగు కర్ణిక కల్లెనాదానిని వ్రణచికిత్సాధ్యాయమున చెప్పియు శోధనద్రవ్యములచే తేనెతో పూతవిడచలెను ఇట్లు 16 విధములయొక దప్తలక్షణములు చికిత్సలు వివరింపబడినవి. మరికొన్ని విషములు ఏ ఉత్తమంత్రమును, గలవు. వేదములు సనాతినములు, వాక హితిములు, ప్రాణులకు హితంబైనవి. వాక్యసమాహ ప్రయోజనము అఖండమైన దగుటచే ఎల్లరచే నాదరింపఁ బడుచున్నవి. గుః - ఇతి ఆయుర్వేదమందు చెప్పబడిన చికిత్సలు బాగుచేయుటకంటె భూతకార్య మింకొకటి గానరాదు. వైద్యవిద్యగురువగు అమృతసంభవుండును, ఇంద్రతుల్య

ప్రతిభాభాసనూనంనునగు ముహూర్తమును ధన్వంతరియొక్క సుశబ్దము
సర్వభూత నిర్భయము, అపిప్రాణము లాకర్షములు, గనుక దానిని
జ్ఞప్తియొనరించుకొని యెప్పియును అహోకవిహారాదికంబుల సేవించు
వాడల కిహాపరలోకము లందలి సౌఖ్యములం బొంద గలుగుదురని
భావము.

131 విష ప్రతివిషములు

సీ. యోగుగగన్నేర్లకొగిరక్కాయలు పొత్తిగడ్డకుసొంటిపొందు మీద
జడిగింజ దలంప జెలగిమోదుగపువ్వు ధరజెముడుపాలకుతం గేడాకు
ముషిణికి నేరేడు మొగలిచెక్కయుపొందుగద్వారమునకునుగలగ
రాకు నేరేడుపండ్లకు నెరుగుగ్దనూవకు నురికప్పుదా నుచితమగును
తేనెకాజ్యమునకు ధీరతనునకంబు జిక్కదమ్మలముల జింతపండు
తాకినజిడికి దగదూలగోవిల యుమ్మెత్త వెద్రదానుడుగు విధము.

తామరచూర్ణంబు తోగబుల్లిపావలి పుగనాక్షణమున బచ్చి
కడుగు, తిరిత్రిణీఫలముల దిలకింప బసపును, బెరుగు వేసిళ్ళుబెట్టమేలు
మామిడి జీడికిమహిసారికడపాకుస్థిరము నున్నమునకుదిప్పతీగ, తెలగ
పిండికి నూనె తేట మటుకులకు సైంధవలవణంబు శరసముగను, శొంఠి
విప్పళ్ళకు సొరిది మిర్యాలకు గూలాటి కడుగును గ్రోలగుణము కడగి
యనుములకెల్ల గంధంబు సిద్ధంబు దూలింప తెగడకు తుమ్మచెక్క
పెసలు బెల్లయునకు బస వల్లగుమ్మడి యురుగని కూటికి నావయగ్రు
నూనె కిలగుం కొప్పగాన గేలికిరసం బడవిబీరకు ముస్తలమరియుండు
వత్సనాభులకెల్ల వరుసతో నాచిద్రె పెసజేడరాళికి విరిగి నార కండకు
తమలపాకందమై విలసిల్లు బసవపంటికి శొంఠిబాగుగాను గనకబీజము
లకు గడువిమ్మగనమును జీలఃప్ర నిండుండు చెన్నమీర, గడునిమ్మ
పండ్లకు ఖర్జూరఫలములు పొసగ సున్నమునకు బసపుశుద్ధినారికేళము
నకు నలఁచి బియ్యంబు మొససి నువ్వులకెల్ల మొగలిరసము, జిల్లేడు
పాలకు బె చిలినీలాకు పానాణములకెల్ల బ్రత్తిగింజ నల్లమందుకు సొంతి

జులంబుసిద్ధంబుబలుకర్కెనున నెల్లనులింపజాకు నేటికి బులిచల్లనేర్పుతో
 నింధిల్లు జల్లకుచాగుడు జల్లగి జలమును ముగవిషము బుల నొనినకను
 తెలగుచును నుర్విపంబుల జెప్పిరిట్లు సిద్ధసారంబులంక దాదెనాపైక
 పైద్యసారంబులందున వరుస దెలిసి.

తా. ఊడుగకు, గన్నేర్లకు కరక్కాయలు, పొత్తిగడ్డకులసగా
 నాభికి, శొంఠియు, జీడిగింజలకు మోడుగపువ్వును, జెముడుపాలకు
 తంగేడిచిగుళ్ళును, ముషిణివిషమునకు నేరేడుచెక్కరసముగాని మొగలి
 రసముగాని సేవించవలెను. రసకర్పూరమునకు గుంటగలగరాను నేరేడు
 పండ్లకు పెరుగులకు ఆవకు యుసిరిక పప్పును, తేనెకు, నేతికి వేసిళ్ళను
 తాంబూలము డెక్కుపెట్టిన చింతపండును, జీడిపూడుకు దూలగుం
 జాకును, యమ్మొత్తకు, తామరమార్గము బుల్లపాపిలాకు అప్పుడు
 కడిగిన కడుగునుగాని త్రాగిన నివర్తింతును. చింతకాయలకు
 పండునకు పసపును పెరుగునకు వెచ్చనిదిని మాయిశివీడికి వహి
 తాక్షి కడపాకును నున్నమునకు తిప్పగియు తెలగిండికి నూనెను
 పుటుకులకు నైంధవలవణమును. శొంఠి, తిప్పగియు మిర్యాదకు పులికను
 కును అనుములకు మంచిగంధమును తెగవల తుమ్మపొక్కిరమును
 పెరుగులకు బెల్లమునకు, చల్ల గుమ్మడియు అజీర్ణమునకు చింతకాయ
 పిండియు నూనెకుఇంగునకు కేకీరసంబును అడవచీరకు కుంగము స్తలు
 నాభివిషములకు చిరికూర చేదరాసికి పిరగిసారయు కంపకు తిరుల
 పాకులు. పసనపండ్లకు శొంఠియు నేహళగింజలకు నిమ్మకాయకసమును
 పుకర్రయు నిమ్మపండ్లకు ఖర్జూరఫలంబులును నున్నమునకు పసపును
 బుల్బరికాయకు వరిబియ్యమును నువ్వులకు మొగలిరసమును జల్లేడు
 లకు చెంచలికూర నీలీయాకుపాపాణముల కన్నింటికినిప్రత్తిగింజల
 పును నల్లమందునకు శొంఠియు అల్లము రక్కినకు నుచిమిడాకును
 తిరికి పుల్లనిచల్లయు చల్లకు చిల్లగింజగంధమును అనిఇట్లు సిద్ధసారంబు

అను గ్రంథమూలమునకు వ్యాఖ్యపేత్ర లిట్లువిషములు నిరగునట్లు ప్రతిక్రియ
అను వదించిరి.

132 మరియు - జామి మూకుపసరు - నల్లమందునకు -
 మానకు జొన్నకడుగును చేతన కలకు బెల్లము శొంతి ఉమ్మెత్తలకు
 పైడిప్రత్తిపూలుకలకండనీళ్ళతో చూరిగానిఉప్పునీళ్ళతో వేసి తాగినను
 ముంతమామిడికి చింకినందును జ్జియును చినీరును అరటిపొడ్లను పంచ
 దారను నేయియు నేవ్విచు గును జామిపొడ్లను జీర్ణములు బకాయకు
 ఆవాలు పెరుగునకు నల్లము గుప్పికి బకాయకు ఆవాలు పరిగెలకు గోం
 గూర వరిబియ్యమునకు వామువిడంగులు అలుకులకు తేలచల్ల పెన్నకు
 వేపచెక్కరసము నేరేకుపొడ్లకు పాలు చెక్కర వావిలికి బియ్యపు
 కడుగు ఉల్లికి నెల్లకూర ముమునకు రోమకత్తారము తామ్రమునకు
 పొగాకు రచితమునకు పెల్లుప్పు సీతాఫలమునకు మంచినీరు నేనించిన
 ఆయాపదార్థముల విషములు కలిగిపోయి దోషముహరించి సుఖవి
 చ్ఛునని తెలియవలెను. నల్లమందుకు వెలిగారము మైలతుత్తమునకు
 ముగా నేతితో నేనించిన వసుకంబై నల్లమందు వికారము తగ్గిపోవును.

తాస్త్రితూలుశోధించి నడయులార !

మంచియోగంబులని యెంచి మాన్యులారా !

ప్రాయగా నాదరింపుడు భవ్యలారా!

మహితగుణులార ! వై ద్యాభిమానులార !

౧౦ ప్రాము

శ్రీ మహాభారతము - వచనము

18 పర్వములు - 16 సంపుటములు

మంత్రి లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి ప్రణీతము

ఆదిపర్వము		4	0	0
సభాపర్వము		1	0	0
అరణ్యపర్వము	1 వ భాగము	3	0	0
దీక్షా	2 వ భాగము	3	0	0
విరాటపర్వము		2	8	0
ఉద్యోగపర్వము		3	0	0
భీష్మపర్వము		3	0	0
ద్రోణపర్వము		3	0	0
కర్ణపర్వము		2	0	0
శల్యపర్వము		1	8	0
సౌప్తికపర్వము		0	12	0
శ్రీపర్వము		0	8	0
కాంతిపర్వము		4	8	0
అనుశాసనికపర్వము		3	0	0
అశ్వమేధపర్వము		1	8	0
అశ్రమవాస, మాసల, మహాప్రస్థానిక, స్వర్ణా రోహణ పర్వములు		1	4	0

పూర్తి శ్లో 16 వాల్యములు 37—8—0

చి య వ రు :—

కొండపల్లి వీరవెంకయ్య అండ్ సన్సు

శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్ డిపో, రాజమండ్రి

చ రి త్ర లు క థ లు

	ర	అ		ర	అ
క్రీడాభివృద్ధి చరిత్ర	0	12	సాంస్కృతికరాసువము	0	8
జేములనాడ భీమకవి	0	12	విక్రమరాసువము	0	8
తెనాలి రామకృష్ణ	0	12	ఆంధ్రుల కథలు	0	12
బమ్మెర పోతరాజు	0	12	ఆంధ్రదేశపు కథలు	0	10
క్రీకృష్ణదేవరాయలు	0	12	కోటమర్తి కథలు	1	8
నారదుని కథలు	1	0	పెద్దాపుర సంస్థాన చరిత్ర	1	0
సమాసశిరచ్ఛేద ఆశ్చర్య			పద్మనాభుని యుద్ధము	0	12
చింతామణి	8	8	ప్రాచీనాంధ్ర నాకాజీవనము	1	8
నలమహారాజుకథ వచనం	0	12	ప్రాచీనాంధ్ర విద్యాపీఠము	1	0
పంచపాండవుల ఆజ్ఞాతవాసం			క్రీకృష్ణుడు	0	4
పెద్దది బైందు	1	8	మోడరన్ విద్యాప్రహసనము	0	2
క్రీరామవనవాసము	1	0	పురూరవచక్రవర్తి కథలు	0	12
పరమానందశిష్యుల కథలు	0	6	మహాభక్త విజయం అను 80 భక్తుల		
భోజకాళిదాసు కథలు	0	12	కథలు	1	8
భట్టివిక్రమార్కుని కథలు			అరేబియన్ నైట్సు కథలు		
బైందు పెద్దది	8	8	కంప్లీటు స్టోరీస్	1	8
డిటా 200 పేజీలుగలది	1	0	కుకస పత్తి కథలు	0	12
డిటా 100 పేజీలుగలది	0	12	కాశీరామేశ్వర మజలీకథలు	1	0
స్త్రీలవ్రతకథలు 1, 2, 8 భా॥	1	0	గులేబకావలి కథలు	1	0
రైతుఋణచట్టము	0	2	పట్టుక్రవర్తుల ఇంద్రజాలపు		
పాండవవనవాసము	1	0	కథలు	0	12
కాశీశ్రీరామహర్మ్యము	0	12	భేతాళపంచవింశతి కథలు	0	12
మహాపతివ్రతల కథలు	0	12	అల్లూరి సీతారామరాజు చరిత్ర	0	6
మదనకౌమరాజు కథలు	1	0	పన్నెండురాజుల కథలు	1	0
హరిశ్చంద్ర వచనం	0	12	పదహారురాజుల కథలు	1	0
మైరావణి చరిత్ర 200 పేజీలు	1	0	పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారి		
ప్రహృద్దపాండవం	0	8	జీవితం	1	8
అభయరాసువము	0	8	రెడ్డిరాజులు	0	8

(శ్రీ) సత్యనారాయణ బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.

